

หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต
(หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๕๙)
หลักสูตรปริญญาตรีทางวิชาการ

คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รายละเอียดของหลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิต

ภาควิชาเศรษฐศาสตร์

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อนุมัติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
๑. หมวดที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป	๑
๒. หมวดที่ ๒ ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร	๕
๓. หมวดที่ ๓ ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร	๖
๔. หมวดที่ ๔ ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอน และการประเมินผล	๑๙
๕. หมวดที่ ๕ หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต	๓๒
๖. หมวดที่ ๖ การพัฒนาคณาจารย์	๓๓
๗. หมวดที่ ๗ การประกันคุณภาพหลักสูตร	๓๔
๘. หมวดที่ ๘ การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร	๓๘
 ภาคผนวก ก	
คำอธิบายรายวิชาหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต	๔๐
 ภาคผนวก ข	
ตารางเปรียบเทียบหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต	๕๗
 ภาคผนวก ค	
ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	
- ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี	๙๑
- ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒)	๑๐๕
- ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๓)	๑๐๗
- ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๗	๑๑๑
- ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนฯลฯ (ฉบับที่ ๒)	๑๑๔
- ประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง หลักเกณฑ์การโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑	๑๑๖
- ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการปฏิบัติศาสนกิจ พ.ศ. ๒๕๔๖	๑๑๘
- ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการปฏิบัติงานบริการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖	๑๒๒
- ประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง ปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา (ฉบับที่ ๒)	๑๒๖
- ประกาศมหาวิทยาลัย เรื่อง อนุมัติหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต	๑๒๘
- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร เศรษฐศาสตรบัณฑิต	๑๒๙
 ภาคผนวก ง	
ประวัติและผลงานอาจารย์	๑๓๐

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

หมวดที่ ๑
ข้อมูลทั่วไป

๑. รหัสและชื่อหลักสูตร

รหัสหลักสูตร : ๒๕๕๐๑๘๕๑๑๐๐๓๔๘
ภาษาไทย : หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต
ภาษาอังกฤษ : Bachelor of Economics

๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็ม (ไทย) : เศรษฐศาสตรบัณฑิต
ชื่อย่อ (ไทย) : ศ.บ.
ชื่อเต็ม (อังกฤษ) : Bachelor of Economics
ชื่อย่อ (อังกฤษ) : B.Econ.

๓. วิชาเอกหรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของหลักสูตร

-

๔. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

จำนวน ๑๔๐ หน่วยกิต

๕. รูปแบบของหลักสูตร

๕.๑ รูปแบบ

หลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตร ๔ ปี

๕.๒ ภาษาที่ใช้

การจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาไทย

๕.๓ การรับเข้าศึกษา

รับนิสิตไทยและนิสิตต่างประเทศที่สามารถใช้ภาษาไทยได้เป็นอย่างดี

๕.๔ ความร่วมมือกับสถาบันอื่น

เป็นหลักสูตรเฉพาะของมหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนโดยตรง

๕.๕ การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

๖. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙ ปรับปรุงจากหลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕ เปิดสอน ภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๙

สภาวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เห็นชอบหลักสูตรในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติหลักสูตรในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

๗. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมเผยแพร่คุณภาพและมาตรฐานตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ในปีการศึกษา ๒๕๖๐

๘. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สามารถทำงานได้ทั้งภาครัฐและเอกชน ดังนี้

- ๑) เจ้าหน้าที่กระทรวงการคลัง
- ๒) เจ้าหน้าที่กระทรวงพาณิชย์
- ๓) เจ้าหน้าที่ธนาคารเพื่อการส่งออก
- ๔) เจ้าหน้าที่สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- ๕) เจ้าหน้าที่สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล
- ๖) เจ้าหน้าที่ธนาคาร
- ๗) เจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทย
- ๘) เจ้าหน้าที่กระทรวงแรงงาน
- ๙) เจ้าหน้าที่การเงิน การบัญชี การวิเคราะห์การเงินการคลัง

๙. ชื่อ เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

๙.๑ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ตำแหน่งทางวิชาการ	ชื่อสกุล	คุณวุฒิสาขาวิชา	สำเร็จการศึกษาจาก	
			สถาบัน	ปี
รองศาสตราจารย์	พระครูปริมานุรักษ์, ดร. (ประสิทธิ์ ฐรสิทธิ์) ๓-๓๓๙๙-๐๐๔๓๕-๔๓-๓	Ph.D. (Economics)	Magadh University, India	๒๕๓๓
		M.A. (Economics)	Poona University, India	๒๕๒๙
		B.A. (Economics)	Poona University, India	๒๕๒๗
อาจารย์	พระคมสัน จิตเมธโส ๑-๓๔๑๑-๐๐๐๐๖-๗๘-๓	ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	๒๕๕๔
		พธ.บ. (เศรษฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๒
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ดร.ภัทรพล ใจเย็น ๓-๕๒๐๕-๐๐๓๐๖-๙๙-๑	Ph.D. (Economics)	Marathwada University, India	๒๕๔๓
		M.A. (Political Science)	Dilak Deemed University, India	๒๕๔๓
		M.A. (Economics)	Marathwada University, India	๒๕๓๘
		พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	นายพลวัฒน์ ชุมสุข ๓-๓๒๐๘-๐๐๑๖๗-๔๖-๗	ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยเกริก	๒๕๔๗
		พธ.บ. (รัฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๙
อาจารย์	นายเดช ชูจันทร์ ๓-๓๐๒๒-๐๐๒๒๗-๙๑-๖	บธ.ม.(บริหารธุรกิจสำหรับผู้บริหาร)	มหาวิทยาลัยนเรศวร	๒๕๕๑
		พธ.บ. (เศรษฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๙

๑๐. สถานที่จัดการเรียนการสอน

สถานที่สำหรับจัดการเรียนการสอน คือ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่อยู่ : ๗๙ หมู่ ๑ ตำบลลำไทร อำเภอมโนรมย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๗๐

๑๑. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

๑๑.๑ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

การพัฒนาหลักสูตรจะสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงภาวะเศรษฐกิจโลก โดยการมุ่งเน้นการศึกษาระบบเศรษฐกิจในยุคโลกาภิวัตน์ เพราะโลกสมัยใหม่มุ่งเน้นความรวดเร็วและสามารถยืนบนพื้นฐานเศรษฐกิจภายในประเทศ และต่างประเทศ เพราะในโลกปัจจุบันมีการขยายตัวของความเจริญในทุกมุมโลก ทำให้ทุกคนต้องตระหนักถึงความสำคัญของเศรษฐกิจโลก ทำให้คนบางกลุ่มในโลกเกิดความไม่เข้าใจในการจัดการทรัพยากรในท้องถิ่นของกลุ่มผู้มีอำนาจในท้องถิ่นทำให้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดต้องถูกนำไปใช้อย่างไม่มีประสิทธิภาพ รวมไปถึงรูปแบบการจัดการทรัพยากรยังก่อให้เกิดความขัดแย้งในกลุ่มประชาชนที่มีความต้องการใช้ทรัพยากรร่วมกัน ผู้นำขาดความรู้ในการเงินการธนาคาร และการคลังจะทำให้เกิดปัญหาต่างๆ จึงทำให้ปัญหาด้านทรัพยากรเป็นปัญหาที่กระทบการทำมาหากินของประชาชนและนับวันจะรุนแรงมากยิ่งขึ้นตามลำดับ

๑๑.๒ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

การวางแผนหลักสูตรจะคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงด้านสังคมยุคการสื่อสารไร้พรมแดน เปิดเสรีทางการค้าและการเคลื่อนย้ายการทำงาน ทำให้เกิดการแข่งขันทั้งภายในและภายนอกประเทศ การผลิตบุคลากรที่รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม ที่มุ่งไปสู่สังคมแห่งความรู้ ที่แข่งขันกันด้วยความรู้ความสามารถและมีความ

เป็นมืออาชีพ มีความเข้าใจในผลกระทบทางสังคมและวัฒนธรรม มีคุณธรรม จริยธรรม ที่จะช่วยชี้นำและขับเคลื่อนให้การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นไปในรูปแบบที่สอดคล้องและเหมาะสมกับวิถีชีวิตของสังคมไทย

๑๒. ผลกระทบจาก ข้อ ๑๑ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

๑๒.๑ การพัฒนาหลักสูตร

จากผลกระทบจากสถานการณ์ภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรจึงจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรในลักษณะที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมไทย ทั้งนี้จะต้องมีความประสานเชื่อมโยงสอดคล้องกับวิวัฒนาการของกระแสโลกาภิวัตน์ โดยการผลิตบุคลากรทางด้านการจัดการที่จำเป็นต้องมีความพร้อมที่จะปฏิบัติงานได้ทันที และมีศักยภาพสูงในการพัฒนาตนเองให้เข้ากับลักษณะงานทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมถึงความเข้าใจในผลกระทบของบริบทของสังคม โดยต้องปฏิบัติตนอย่างมืออาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งเป็นไปตามนโยบายและวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยด้านมุ่งสู่ ความเป็นเลิศในการเป็นศูนย์กลางการศึกษาพระพุทธศาสนา บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ พัฒนาจิตใจและสังคม

๑๒.๒ ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

ผลกระทบจากสถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีต่อพันธกิจของมหาวิทยาลัยที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศในการเป็นศูนย์กลางการศึกษาพระพุทธศาสนา บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ พัฒนาจิตใจและสังคม และมุ่งธำรงปณิธานในการศึกษาพระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูงสำหรับพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ เพื่อผลิตบัณฑิตที่เป็นคนดีและเก่งอย่างมีสมรรถภาพ การจัดการศึกษาและวิจัยได้อย่างมีคุณภาพ บริการวิชาการได้อย่างมีคุณภาพ และบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมพระพุทธศาสนาและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้คงไว้สืบไป

๑๓. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน

๑๓.๑ กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรนี้ที่เปิดสอนโดยคณะ/ภาควิชา/หลักสูตรอื่น

-หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

-หมวดวิชากลุ่มพระพุทธศาสนา

๑๓.๒ กลุ่มวิชา/รายวิชาในหลักสูตรที่เปิดสอนให้ภาควิชา/หลักสูตรอื่นต้องมาเรียน

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป คือ วิชาเศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน วิชาภาษากับการสื่อสาร วิชาเทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา วิชาคณิตศาสตร์เบื้องต้น

๑๓.๓ การบริหารจัดการ

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต้องประสานงานกับอาจารย์ผู้แทนจากคณะอื่นที่เกี่ยวข้องด้านเนื้อหาสาระ การจัดการเรียนและสอบ และความสอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต ตลอดจนความสอดคล้องกับการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา

หมวดที่ ๒

ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

๑. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

๑.๑. ปรัชญา

หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สังกัดภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีความมุ่งมั่นในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามหลักพุทธธรรมและทฤษฎีเศรษฐศาสตร์สมัยใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานของแนวคิด “การบรรจบกันของเศรษฐศาสตร์กับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา” พร้อมทั้งส่งเสริมให้สามารถประยุกต์ใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจและพัฒนาสังคมของประเทศต่อไป

๑.๒. วัตถุประสงค์

๑.๒.๑ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีเศรษฐศาสตร์และหลักเศรษฐศาสตร์แนวพุทธ ตลอดจนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๒.๒ เพื่อผลิตบัณฑิตให้สามารถใช้ความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม และปัญหาการว่างงาน

๑.๒.๓ เพื่อผลิตบัณฑิตให้สามารถนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนากับทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและพัฒนาประเทศ ตามหลักคำสอนของพระพุทธเจ้า

๒. แผนพัฒนาปรับปรุง

คาดว่าจะดำเนินการให้แล้วเสร็จครบถ้วนภายในรอบปีการศึกษา (๔ ปี)

แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
- ปรับปรุงหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต ให้มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่าที่ สกอ. กำหนด	- พัฒนาหลักสูตรโดยมีพื้นฐานจากหลักสูตรที่ยอมรับกันระดับสากล - ติดตามประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ - เชิญผู้เชี่ยวชาญทั้งภาครัฐและเอกชนมามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร	- รายงานผลการประเมินความพึงพอใจในการใช้บัณฑิตของผู้บริหารองค์กรซึ่งมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจด้านทักษะ ความรู้ความสามารถในการทำงานในระดับดี - เอกสารและรายงานการประชุมในการปรับปรุงหลักสูตร - รายงานผลการประเมินหลักสูตร
- ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม	- ติดตามความเปลี่ยนแปลงความต้องการของสังคม	- รายงานผลการประเมินความพึงพอใจในการใช้บัณฑิตของสถาบัน/สังคมที่บัณฑิตปฏิบัติงาน - ความพึงพอใจในทักษะ ความรู้ความสามารถในการทำงานของบัณฑิต โดยเฉลี่ยในระดับดี

- พัฒนาบุคลากรด้านการเรียนการสอนและบริการวิชาการ ให้มีประสิทธิภาพจากการนำความรู้ทางเศรษฐศาสตร์แนวพุทธไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานจริง	- สนับสนุนบุคลากรด้านการเรียนการสอนให้ทำงานบริการวิชาการแก่สังคม - อาจารย์สายวิชาการได้รับการยอมรับทางผลงานทางวิชาการ	- ปริมาณงานบริการวิชาการต่ออาจารย์ในหลักสูตร - ผลงานทางวิชาการที่ออกเผยแพร่
--	--	--

หมวดที่ ๓

ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการและโครงสร้างของหลักสูตรระบบการจัดการศึกษา

๑. ระบบการจัดการศึกษา

๑.๑. ระบบ

ระบบการศึกษาใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษา หนึ่งภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ การศึกษาภาคฤดูร้อนกำหนดให้มีระยะเวลาและจำนวนหน่วยกิตเทียบเคียงกันได้กับการศึกษาภาคปกติ ทั้งนี้ข้อกำหนดต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี (ตามเอกสารในภาคผนวก)

๑.๒. การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

มีการจัดการเรียนการสอนภาคฤดูร้อน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการประจำหลักสูตร

๑.๓. การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

ไม่มี

๒. การดำเนินการหลักสูตร

๒.๑. วัน-เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคต้น	เดือนมิถุนายน – กันยายน
ภาคปลาย	เดือนตุลาคม – มีนาคม
ภาคฤดูร้อน	เดือนเมษายน – พฤษภาคม

๒.๒ การเปิดโอกาสให้ผู้เข้าศึกษา

- เฉพาะแบบศึกษาเต็มเวลา

๒.๓ คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

๒.๓.๑ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษาที่เป็นพระภิกษุ/สามเณร

- ๑) ต้องสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า
- ๒) ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒, (ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๐, (ฉบับที่ ๓) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๓) หรือ ต้องผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

๒.๓.๒ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษาที่เป็นคฤหัสถ์

- ๑) ต้องสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า
- ๒) ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒, (ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๐, (ฉบับที่ ๓) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑
- ๓) หรือ ต้องผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

๒.๔ ปัญหาของนิสิตแรกเข้า

นิสิตที่สมัครเข้าเรียนในหลักสูตรมีพื้นฐานการเรียนรู้ทางด้านคณิตศาสตร์ไม่เพียงพอ ขาดทักษะและความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ขาดทักษะการพยากรณ์เศรษฐกิจและวิเคราะห์กราฟเชิงเส้นเนื่องจากตำรา เอกสารและข้อสอบจะเป็นภาษาอังกฤษเป็นบางส่วน และต้องใช้คณิตศาสตร์ในการคำนวณพร้อมทั้งวิเคราะห์กราฟเพื่อวิเคราะห์และพยากรณ์ความเป็นไปของเศรษฐกิจ

๒.๕ กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา / ข้อจำกัดของนิสิตในข้อ ๒.๓

มีการจัดหลักสูตรเรียนปรับวิชาพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับนิสิตที่เข้ามาศึกษาใหม่ในหลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิต ภาควิชาเศรษฐศาสตร์จัดอบรมหลักสูตรเสริมภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ให้กับนิสิต

๒.๖ แผนการรับนิสิตและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ ๕ ปี

จำนวนนิสิต	จำนวนนิสิตแต่ละปีการศึกษา				
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
ชั้นปีที่ ๑	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕
ชั้นปีที่ ๒	-	๓๕	๓๕	๓๕	๓๕
ชั้นปีที่ ๓	-	-	๓๕	๓๕	๓๕
ชั้นปีที่ ๔	-	-	-	๓๕	๓๕
รวม	๓๕	๗๐	๑๐๕	๑๔๐	๑๔๐
คาดว่าจะจบการศึกษา	-	-	-	๓๕	๓๕

๒.๗ งบประมาณตามแผน

๒.๗.๑ งบประมาณรายรับ เฉพาะส่วนกลาง (หน่วย : บาท)

รายละเอียดรายรับ	ปีงบประมาณ				
	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
ค่าบำรุงการศึกษา	๗๐๐,๐๐๐	๗๕๐,๐๐๐	๘๐๐,๐๐๐	๘๕๐,๐๐๐	๙๐๐,๐๐๐
ค่าลงทะเบียน	๕๐๐,๐๐๐	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๐๐๐,๐๐๐
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐
รวมรายรับ	๒,๗๐๐,๐๐๐	๓,๒๕๐,๐๐๐	๓,๘๐๐,๐๐๐	๔,๓๕๐,๐๐๐	๔,๔๐๐,๐๐๐

๒.๗.๒ งบประมาณรายจ่าย เฉพาะส่วนกลาง (หน่วย: บาท)

หมวด เงิน	ปีงบประมาณ				
	๒๕๕๕	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
ก. งบดำเนินการ					
๑. ค่าใช้จ่ายบุคลากร	๘,๐๐๐,๐๐๐	๘,๕๐๐,๐๐๐	๙,๐๐๐,๐๐๐	๙,๕๐๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐,๐๐๐
๒. ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	๒,๐๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๓,๐๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐
๓. ทุนการศึกษา	-	-	-	-	-
๔. รายจ่ายระดับมหาวิทยาลัย	-	-	-	-	-
รวม (ก)	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๒,๐๐๐,๐๐๐	๑๓,๐๐๐,๐๐๐	๑๔,๐๐๐,๐๐๐
ข. งบลงทุน					
ค่าครุภัณฑ์	๑๐๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐
รวม (ข)	๑๐๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๒๐๐,๐๐๐	๒๕๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐
รวม (ก) + (ข)	๑๐,๑๐๐,๐๐๐	๑๑,๑๕๐,๐๐๐	๑๒,๒๐๐,๐๐๐	๑๓,๒๕๐,๐๐๐	๑๔,๓๐๐,๐๐๐
จำนวนนิสิต *	๑,๕๐๐	๑,๕๐๐	๑,๕๐๐	๑,๕๐๐	๑,๕๐๐
ค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิต	๖,๗๐๐	๗,๔๐๐	๘,๑๐๐	๘,๘๐๐	๙,๕๐๐

*หมายเหตุ จำนวนนิสิตของหลักสูตรเก่าและหลักสูตรปรับปรุง ค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิต xxx บาทต่อปี

๒.๘ ระบบการศึกษา

ระบบการศึกษาเป็นแบบชั้นเรียน

๒.๙ การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชาและการลงทะเบียนเรียนข้ามสถาบันอุดมศึกษา

นิสิตที่เคยศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่นมาก่อน เมื่อเข้าศึกษาในหลักสูตรนี้ สามารถเทียบโอนหน่วยกิตได้ ทั้งนี้เป็นไปตามข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยให้เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ.๒๕๔๗ ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑ และประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง หลักเกณฑ์การโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑

๓. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

๓.๑. หลักสูตร

๓.๑.๑. จำนวนหน่วยกิต

รวมตลอดหลักสูตร ๑๔๐ หน่วยกิต

๓.๑.๒. โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร แบ่งเป็นหมวดวิชาที่สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังนี้

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

๓๐ หน่วยกิต

๑.๑ วิชาบังคับ

๑๘ หน่วยกิต

๑.๒ วิชาเลือก

๑๒ หน่วยกิต

๒. หมวดวิชาเฉพาะ	๑๐๔	หน่วยกิต
๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา	๓๐	หน่วยกิต
๒.๑.๑ กลุ่มวิชาภาษาบาลีและพระพุทธศาสนา	๑๔	หน่วยกิต
๒.๑.๒ กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป	๑๒	หน่วยกิต
๒.๑.๓ กลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ	๔	หน่วยกิต
๒.๒ วิชาแกนเศรษฐศาสตร์	๓๓	หน่วยกิต
๒.๓ วิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์	๓๒	หน่วยกิต
๒.๔ วิชาเลือกเฉพาะสาขาเศรษฐศาสตร์	๙	หน่วยกิต
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี	๖	หน่วยกิต
รวม	๑๔๐	หน่วยกิต

๓.๑.๓ รายวิชาในหลักสูตร

๑) หมวดศึกษาทั่วไป

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป แบ่งเป็นวิชาบังคับ ๑๘ หน่วยกิต ซึ่งนิสิตหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ต้องศึกษาให้ครบทุกรายวิชา และวิชาเลือก ๑๒ หน่วยกิต รวมเป็น ๓๐ หน่วยกิต

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	จำนวน	๓๐	หน่วยกิต
(๑) วิชาบังคับ	จำนวน	๑๘	หน่วยกิต
(๒) วิชาเลือก	จำนวน	๑๒	หน่วยกิต

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

วิชาบังคับ		๓๐
		๑๘
๐๐๐ ๑๐๑	มนุษยกับสังคม	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๒	กฎหมายทั่วไป	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๓	เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา	(๒) (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๔	ปรัชญาเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๕	ศาสนาทั่วไป	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๖	ภาษากับการสื่อสาร	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๗	ภาษาศาสตร์เบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๘	คณิตศาสตร์เบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๐๙	ตรรกศาสตร์เบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๐	สถิติเบื้องต้นและการวิจัย	๒ (๒-๐-๔)
วิชาเลือก		๑๒
๐๐๐ ๑๑๑	การเมืองกับการปกครองของไทย	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๒	เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๓	มนุษยกับสิ่งแวดล้อม	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๔	เหตุการณ์โลกปัจจุบัน	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๕	ภาษาอังกฤษเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๖	ภาษาอังกฤษขั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๗	ภาษาสันสกฤตเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๘	ภาษาสันสกฤตขั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๑๙	ภาษาไทยเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)

๐๐๐ ๑๒๑	ภาษาไทยชั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๒๘	ภาษาจีนเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๒๙	ภาษาจีนชั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๓๐	ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๓๑	ภาษาญี่ปุ่นชั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๓๕	ภาษาฮินดีเบื้องต้น	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๓๖	ภาษาฮินดีชั้นสูง	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๑๑	วัฒนธรรมไทย	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๑๒	มนุษยกับอารยธรรม	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๑๓	ชีวิตกับจิตวิทยา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๔๑	วิทยาศาสตร์กายภาพและประยุกต์วิทยา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๔๒	พื้นฐานคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๔	สันติศึกษา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๕	ภาวะผู้นำ	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๖	หลักธรรมาภิบาล	๒ (๒-๐-๔)

๒) หมวดวิชาเฉพาะ ๑๐๔ หน่วยกิต

ก. วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา จำนวน ๓๐ หน่วยกิต

นิสิตหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยต้องศึกษาวิชากลุ่มพระพุทธศาสนา จำนวน ๓๐ หน่วยกิต ประกอบด้วยกลุ่มวิชาภาษาบาลีและพระพุทธศาสนา ๑๔ หน่วยกิต กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป ๑๒ หน่วยกิต และกลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ ๔ หน่วยกิต

ก. กลุ่มวิชาภาษาบาลีและพระพุทธศาสนา

๑๔

๐๐๐ ๑๔๔	วรรณคดีบาลี	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๕	บาลีไวยากรณ์	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๖	แต่งแปลบาลี	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๗	พระไตรปิฎกศึกษา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๘	พระวินัยปิฎก	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๔๙	พระสุตตันตปิฎก	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๑๕๐	พระอภิธรรมปิฎก	๒ (๒-๐-๔)

ข. กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป

๑๒

๐๐๐ ๑๕๘	ประวัติพระพุทธศาสนา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๕๙	เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๐	การปกครองคณะสงฆ์ไทย	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๑	ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๒	ธรรมนิเทศ	๒ (๒-๐-๔)
๐๐๐ ๒๖๓	งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา	๒ (๒-๐-๔)

ค. กลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ

๔

๐๐๐ ๑๕๑	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑	(๒) (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๑๕๒	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒	๑ (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๒๕๓	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓	(๒) (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๒๕๔	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔	๑ (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๓๕๕	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕	(๒) (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๓๕๖	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖	๑ (๑-๒-๔)
๐๐๐ ๔๕๗	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗	๑ (๑-๒-๔)

ข. วิชาแกนเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๓๓ หน่วยกิต

นิสิตหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ต้องศึกษาวิชาแกนเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๓๓ หน่วยกิต ประกอบด้วย

๔๐๔ ๓๐๑	เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๐๒	เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๐๓	เศรษฐศาสตร์จุลภาค	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๐๔	เศรษฐศาสตร์มหภาค	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๐๕	ภาษาอังกฤษสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๐๖	ประวัติแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๔๐๗	เศรษฐศาสตร์การคลัง	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๔๐๘	เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๔๐๙	ระเบียบวิธีวิจัยทางเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๔๑๐	สถิติสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๔๑๑	เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์	๓ (๓-๐-๖)

ค. วิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๓๒ หน่วยกิต

นิสิตหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ต้องศึกษาวิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๓๒ หน่วยกิต ประกอบด้วย

๔๐๔ ๓๑๒	เศรษฐกิจชุมชน	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๑๓	เศรษฐศาสตร์สหกรณ์	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๑๔	เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๑๕	เศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๑๖	แคลคูลัสเชิงอนุพันธ์และอินทิกรัล	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๑๗	เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๑๘	เศรษฐศาสตร์การพัฒนา	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๔๑๙	เศรษฐกิจประเทศไทย	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๔๒๐	การศึกษาอิสระทางด้านเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๔๒๑	เศรษฐศาสตร์การพัฒนาชนบท	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๔๒๒	สัมมนาเศรษฐศาสตร์	๒ (๒-๐-๔)
๔๐๔ ๒๒๓	หลักเศรษฐศาสตร์ในพระไตรปิฎก	(๒) (๒-๐-๔)
๔๐๔ ๒๒๔	พุทธศาสนากับการพัฒนาเศรษฐกิจ	(๒) (๒-๐-๔)
๔๐๔ ๒๒๕	พระพุทธรูปศาสนากับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๒) (๒-๐-๔)
๔๐๔ ๔๒๖	จริยธรรมทางเศรษฐศาสตร์	(๒) (๒-๐-๔)
๔๐๔ ๔๒๗	เศรษฐศาสตร์ในวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา	(๒) (๒-๐-๔)

ง. วิชาเลือกเฉพาะสาขาเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๙ หน่วยกิต

นิสิตหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ต้องศึกษาวิชาเลือกเฉพาะสาขาเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๙ หน่วยกิต ประกอบด้วย

๔๐๔ ๓๒๘	การบัญชีการเงินสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๒๙	เศรษฐศาสตร์เกษตร	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๓๐	เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม	๓ (๓-๐-๖)

๔๐๔ ๓๓๑	เศรษฐศาสตร์สาธารณสุข	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๓๒	คณิตศาสตร์สำหรับนักเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๓๓	เศรษฐศาสตร์การจัดการโลจิสติกส์	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๓๔	เศรษฐศาสตร์การเมือง	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๓๕	เศรษฐศาสตร์เพื่อการลงทุน	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๔๓๖	การบัญชีเพื่อการจัดการสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๔๓๗	เศรษฐกิจสร้างสรรค์	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๔๓๘	เศรษฐศาสตร์แรงงาน	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๔๓๙	เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๔๔๐	การวิเคราะห์โครงการและแผนงาน	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๔๔๑	เศรษฐศาสตร์ความมั่นคงทางสังคม	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๔๔๒	เศรษฐมิติ	๓ (๓-๐-๖)

๓) หมวดวิชาเลือกเสรี ๖ หน่วยกิต

นิสิตหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิตต้องเลือกศึกษารายวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นวิชาเลือกเสรีจำนวนไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา

๔) วิชาโท ๑๘ หน่วยกิต

นิสิตสาขาวิชาอื่นที่ประสงค์จะศึกษาหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต เป็นวิชาโทต้องศึกษารายวิชาในหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิตไม่น้อยกว่า ๑๘ หน่วยกิต ดังต่อไปนี้

(๑) วิชาบังคับ ๔ รายวิชา ๑๒ หน่วยกิต คือ

๔๐๔ ๓๐๑	เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๐๒	เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๐๓	เศรษฐศาสตร์จุลภาค	๓ (๓-๐-๖)
๔๐๔ ๓๐๔	เศรษฐศาสตร์มหภาค	๓ (๓-๐-๖)

(๒) วิชาเลือก ๖ หน่วยกิต

ให้เลือกศึกษารายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิตอีกไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต ทั้งนี้ ให้เลือกรายวิชาจากโครงสร้าง ง. วิชาเลือกเฉพาะสาขาเศรษฐศาสตร์ โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา

๓.๑.๔. แสดงแผนการศึกษา

ชั้นปีที่ ๑

ชั้นปีที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๑		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (บังคับ)	
๐๐๐ ๑๐๑	มนุษยกับสังคม	๒
๐๐๐ ๑๐๗	เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา*	(๒)
๐๐๐ ๑๑๔	ภาษากับการสื่อสาร	๒
๐๐๐ ๑๑๕	ภาษาศาสตร์เบื้องต้น	๒
๐๐๐ ๑๓๙	คณิตศาสตร์เบื้องต้น	๒
	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (เลือก)	
๐๐๐ ๑๑๖	ภาษาอังกฤษเบื้องต้น	๒
	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา)	
๐๐๐ ๑๔๔	วรรณคดีบาลี	๒
๐๐๐ ๑๔๗	พระไตรปิฎกศึกษา	๒
๐๐๐ ๑๕๑	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑*	(๒)
	รวม	๑๔

หมายเหตุ : * วิชาไม่นับหน่วยกิต

ชั้นปีที่ ๑

ชั้นปีที่ ๑ ภาคการศึกษาที่ ๒		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (บังคับ)	
๐๐๐ ๑๐๒	กฎหมายทั่วไป	๒
๐๐๐ ๑๐๘	ปรัชญาเบื้องต้น	๒
๐๐๐ ๒๑๐	ตรรกศาสตร์เบื้องต้น	๒
	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (เลือก)	
๐๐๐ ๑๐๔	เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	๒
๐๐๐ ๑๑๗	ภาษาอังกฤษชั้นสูง	๒
	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา)	
๐๐๐ ๑๔๕	บาลีไวยากรณ์	๒
๐๐๐ ๑๔๘	พระวินัยปิฎก	๒
๐๐๐ ๑๕๒	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒	๑
๐๐๐ ๑๕๘	ประวัติพระพุทธศาสนา	๒
	รวม	๑๗

ชั้นปีที่ ๒

ชั้นปีที่ ๒ ภาคการศึกษาที่ ๑		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (บังคับ)	
๐๐๐ ๑๐๙	ศาสนาทั่วไป	๒
๐๐๐ ๒๓๘	สถิติเบื้องต้นและการวิจัย	๒
	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (เลือก)	
๐๐๐ ๑๐๓	การเมืองกับการปกครองของไทย	๒
	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา)	
๐๐๐ ๑๔๖	แต่งแปลบาลี	๒
๐๐๐ ๑๔๙	พระสูตรต้นตปิฎก	๒
๐๐๐ ๒๕๙	เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา	๒
๐๐๐ ๒๕๓	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓*	(๒)
๐๐๐ ๒๖๑	ธรรมภาคภาษาอังกฤษ	๒
๐๐๐ ๒๖๒	ธรรมนิเทศ	๒
	รวม	๑๖

หมายเหตุ : * วิชาไม่นับหน่วยกิต

ชั้นปีที่ ๒

ชั้นปีที่ ๒ ภาคการศึกษาที่ ๒		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (เลือก)	
๐๐๐ ๒๑๑	วัฒนธรรมไทย	๒
๐๐๐ ๒๔๒	พื้นฐานคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	๒
	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา)	
๐๐๐ ๑๕๐	พระอภิธรรมปิฎก	๒
๐๐๐ ๒๕๔	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔	๑
๐๐๐ ๒๖๐	การปกครองคณะสงฆ์ไทย	๒
๐๐๐ ๒๖๓	งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา	๒
	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์)	
๔๐๔ ๒๒๓	หลักเศรษฐศาสตร์ในพระไตรปิฎก*	(๒)
๔๐๔ ๒๒๔	พุทธศาสนากับการพัฒนาเศรษฐกิจ*	(๒)
๔๐๔ ๒๒๕	พระพุทธศาสนากับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง*	(๒)
	รวม	๑๑

หมายเหตุ : * วิชาไม่นับหน่วยกิต

ชั้นปีที่ ๓

ชั้นปีที่ ๓ ภาคการศึกษาที่ ๑		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
๐๐๐ ๓๕๕	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา) ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕*	(๒)
๔๐๔ ๓๐๑	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาแกนเศรษฐศาสตร์) เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น	๓
๔๐๔ ๓๐๒	เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น	๓
๔๐๔ ๓๐๕	ภาษาอังกฤษสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	๓
๔๐๔ ๓๐๖	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์) เศรษฐกิจชุมชน	๓
๔๐๔ ๓๐๗	เศรษฐศาสตร์สหกรณ์	๓
๔๐๔ ๓๐๘	เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร	๓
XXX XXX	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาเลือกเฉพาะสาขาเศรษฐศาสตร์) XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX	๓
รวม		๒๑

หมายเหตุ : * วิชาไม่นับหน่วยกิต

ชั้นปีที่ ๓

ชั้นปีที่ ๓ ภาคการศึกษาที่ ๒		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
๐๐๐ ๓๕๖	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา) ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖	๑
๔๐๔ ๓๐๓	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาแกนเศรษฐศาสตร์) เศรษฐศาสตร์จุลภาค	๓
๔๐๔ ๓๐๔	เศรษฐศาสตร์มหภาค	๓
๔๐๔ ๓๐๖	ประวัติแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์	๓
๔๐๔ ๓๐๗	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์) เศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน	๓
๔๐๔ ๓๐๘	แคลคูลัสเชิงอนุพันธ์และอินทิกรัล	๓
๔๐๔ ๓๐๙	เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	๓
๔๐๔ ๓๑๐	เศรษฐศาสตร์การพัฒนา	๓
รวม		๒๒

ชั้นปีที่ ๔

ชั้นปีที่ ๔ ภาคการศึกษาที่ ๑		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
๐๐๐ ๔๕๗	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา) ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗	๑
๔๐๔ ๔๐๗	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาแกนเศรษฐศาสตร์) เศรษฐศาสตร์การคลัง	๓
๔๐๔ ๔๐๘	ระเบียบวิธีวิจัยทางเศรษฐศาสตร์	๓
๔๐๔ ๔๑๑	เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์	๓
๔๐๔ ๔๑๘	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์) เศรษฐกิจประเทศไทย	๓
๔๐๔ ๔๒๖	จริยธรรมทางเศรษฐศาสตร์*	(๒)
XXX XXX	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาเลือกเฉพาะสาขาเศรษฐศาสตร์) XXXXXXXXXXXXXXXXXX	๓
XXX XXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXX	๓
	รวม	๑๙

หมายเหตุ : * วิชาไม่นับหน่วยกิต

ชั้นปีที่ ๔

ชั้นปีที่ ๔ ภาคการศึกษาที่ ๒		
รหัสวิชา	รายวิชา	หน่วยกิต
๔๐๔ ๔๐๘	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาแกนเศรษฐศาสตร์) เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ	๓
๔๐๔ ๔๑๐	สถิติสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	๓
๔๐๔ ๔๒๐	หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์) การศึกษาอิสระทางด้านเศรษฐศาสตร์	๓
๔๐๔ ๔๒๑	เศรษฐศาสตร์การพัฒนาชนบท	๓
๔๐๔ ๔๒๒	สัมมนาเศรษฐศาสตร์	๒
๔๐๔ ๔๒๗	เศรษฐศาสตร์ในวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา*	(๒)
XXX XXX	หมวดวิชาเลือกเสรี XXXXXXXXXXXXXXXXXX	๓
XXX XXX	XXXXXXXXXXXXXXXXXX	๓
	รวม	๒๐

หมายเหตุ : * วิชาไม่นับหน่วยกิต

๓.๑.๕. คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาในหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (ตามเอกสารในภาคผนวก ก)

๓.๒. ชื่อ สกุล เลขประจำตัวบัตรประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิของอาจารย์

๓.๒.๑ อาจารย์ประจำหลักสูตร

ตำแหน่ง ทางวิชาการ	ชื่อสกุล	คุณวุฒิ สาขาวิชา	สำเร็จการศึกษาจาก	
			ชื่อสถาบัน	ปี
รอง ศาสตราจารย์	พระครูปริมาณรักษ์, ดร. (ประสิทธิ์ ฐรสิทธิ์) ๓-๗๓๙๙-๐๐๔๓๕-๔๓-๓	Ph.D. (Economics)	Magadh University, India	๒๕๓๓
		M.A. (Economics)	Poona University, India	๒๕๒๙
		B.A. (Economics)	Poona University, India	๒๕๒๗
อาจารย์	พระคมสัน จิตเมธโส ๑-๓๔๑๑-๐๐๐๐๖-๗๘-๓	ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	๒๕๕๔
		พธ.บ.(เศรษฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๕๒
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	ดร.ภัทรพล ใจเย็น ๓-๕๒๐๕-๐๐๓๐๖-๙๙-๑	Ph.D. (Economics)	Marathwada University, India	๒๕๔๓
		M.A. (Political Science)	Dilak Deemed University, India	๒๕๔๓
		M.A. (Economics)	Marathwada University, India	๒๕๓๘
		พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๕
ผู้ช่วย ศาสตราจารย์	นายพลวัฒน์ ชุมสุข ๓-๓๒๐๘-๐๐๑๖๗-๔๖-๗	ศ.ม. (เศรษฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยเกริก	๒๕๔๗
		พธ.บ. (รัฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๓๙
อาจารย์	นายเดช จันจันต์ ๓-๓๐๒๒-๐๐๒๒๗-๙๑-๖	บธ.ม.(บริหารธุรกิจสำหรับ- ผู้บริหาร)	มหาวิทยาลัยนเรศวร	๒๕๕๑
		พธ.บ. (เศรษฐศาสตร์)	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๒๕๔๙

๓.๒.๒ อาจารย์พิเศษ

เป็นไปตามที่คณะกรรมการหลักสูตรพิจารณาเห็นสมควร

๔. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (การฝึกงาน หรือสหกิจศึกษา)

ไม่มี

๕. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย

หลักสูตรกำหนดให้นิสิตเรียนวิชาการศึกษาอิสระทางเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ วิชาการศึกษาอิสระทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาที่นิสิตได้ศึกษาประเด็นปัญหาทางเศรษฐศาสตร์ที่สนใจ โดยใช้ระเบียบวิธีการทางสังคมศาสตร์ ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

๕.๑. คำอธิบายโดยย่อ

ศึกษาค้นคว้าวิจัยภาคสนามทางเศรษฐศาสตร์หรือเรื่องอื่นโดยความเห็นชอบและควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิตที่นิสิตสนใจ สามารถอธิบายทฤษฎีที่นำมาใช้ในการทำโครงการ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำโครงการ มีขอบเขตโครงการที่สามารถทำเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด

๕.๒. มาตรฐานผลการเรียนรู้

นิสิตมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวิจัย สามารถทำวิจัยเบื้องต้นเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาทางสังคมได้ และสามารถเขียนผลงานวิจัยเพื่อเป็นสารสนเทศในการสื่อสารได้

๕.๓. ช่วงเวลา

ภาคการศึกษาที่ ๒ ของปีการศึกษาที่ ๔

๕.๔. จำนวนหน่วยกิต

๓ หน่วยกิต

๕.๕. การเตรียมการ

มีการกำหนดชั่วโมงการให้คำปรึกษา จัดทำบันทึกการให้คำปรึกษา ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการทางเว็บไซต์ และปรับปรุงให้ทันสมัยเสมออีกทั้งมีตัวอย่างโครงการให้ศึกษา

๕.๖. กระบวนการประเมินผล

๕.๖.๑ ผู้สอนและผู้เรียนกำหนดหัวข้อและเกณฑ์การประเมินผลทวนสอบมาตรฐานโดยกำหนดเกณฑ์/มาตรฐานการประเมินผลรายวิชา

๕.๖.๒ ผู้เรียนประเมินผลการเรียนรู้ของตนตามแบบฟอร์ม

๕.๖.๓ ผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแบบฟอร์ม

๕.๖.๔ ทั้งผู้สอนและผู้เรียนประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกัน

๕.๖.๕ ผู้เรียนนำเสนอผลการศึกษาและรับการประเมินโดยผู้สอนประจำรายวิชาทุกคนซึ่งเข้าร่วมฟังการนำเสนอผลการศึกษา

๕.๖.๖ ผู้สอนทุกคนเข้าฟังการนำเสนอผลการศึกษาของผู้เรียน

๕.๖.๗ ผู้ประสานงานรายวิชานำคะแนนทุกส่วนเสนอขอความเห็นชอบจากอาจารย์ประจำวิชาทุกคน ผ่านคณะกรรมการหลักสูตรและคณะกรรมการบริหารคณะ

หมวดที่ ๔
ผลการเรียนรู้กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

๑. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนิสิต

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนิสิต
ด้านบุคลิกภาพ	มีการสอดแทรกเรื่องการสำรวมในสมณภาวะ การครองจีวรหรือการแต่งกาย การเข้าสังคมและศาสนพิธี เทคนิคการเจรจา สื่อสาร การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และการวางตัวในการทำงานในบางรายวิชาที่เกี่ยวข้อง และในกิจกรรมปัจฉิมนิเทศ ก่อนที่นิสิตจะสำเร็จการศึกษา
ด้านภาวะผู้นำ และ ความรับผิดชอบตลอดจนมีวินัยในตนเอง	- กำหนดให้มีรายวิชาซึ่งนิสิตต้องทำงานเป็นกลุ่มและมีการกำหนดหัวหน้ากลุ่มในการทำรายงานตลอดจน กำหนดให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอรายงานเพื่อเป็นการฝึกให้นิสิตได้สร้างภาวะผู้นำและการเป็นสมาชิกกลุ่มที่ดี - มีกิจกรรมนิสิตที่มอบหมายให้นิสิตหมุนเวียนกันเป็นหัวหน้าในการดำเนินกิจกรรมเพื่อฝึกให้นิสิตมีความรับผิดชอบ - มีกติกาที่จะสร้างวินัยในตนเองเช่นการเข้าเรียนตรงเวลาเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เสริมความกล้าในการแสดงความคิดเห็น
ทักษะ IT	การนำเสนอรายงานในชั้นเรียน กำหนดให้นิสิตนำเสนอรายงานโดยใช้ Power Point หรือ การตัดต่อ VDO สั้น ๆ ๕ -๗ นาที นำเสนอหน้าชั้นและโพสลงใน You Tube หรือ Facebook เพื่อเพิ่มทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ประมวลผลทางสถิติ
จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ	มีการให้ความรู้แก่นิสิตในการนำเอาความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ไปใช้ในการทำงานที่จะทำให้ นิสิตอยู่ร่วมกับคนอื่นและคนในสังคมได้

๒. มาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

๒.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไปและวิชากลุ่มพระพุทธศาสนา

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) มีศีลธรรม และศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา
- (๒) มีจิตสาธารณะและเสียสละเพื่อส่วนรวม
- (๓) เคารพสิทธิ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- (๔) เห็นคุณค่าศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๕) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม ชาติ ศาสนา

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) สอดแทรกเรื่องศีลธรรม ศรัทธา จิตสาธารณะและการเสียสละเพื่อส่วนรวมในการเรียนการสอน
- (๒) การเป็นต้นแบบที่ดีของผู้สอน
- (๓) เรียนรู้จากกรณีตัวอย่างประเด็นปัญหาทางด้านศีลธรรม เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการแก้ปัญหา
- (๔) เรียนรู้จากสถานการณ์จริง และจัดกิจกรรมในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียน

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) สังเกตพฤติกรรมของนิสิตในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง
- (๒) อภิปราย รายงาน การนำเสนอและการตอบคำถาม
- (๓) พิจารณาจากผลการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต
- (๔) นิสิตประเมินตนเอง เพื่อนประเมินเพื่อน

๒) ด้านความรู้

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- (๑) มีความรู้ ความเข้าใจหลักการ ทฤษฎีและเนื้อหา
- (๒) ใช้ความรู้มาอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีเหตุผล
- (๓) สามารถนำความรู้มาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้
- (๔) มีความรอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทั้งของไทยและของโลก
- (๕) รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

- (๑) สอนแบบบรรยายและใช้โจทย์ปัญหา
- (๒) สอนโดยใช้กรณีศึกษา
- (๓) เรียนรู้โดยการปฏิบัติ
- (๔) เรียนรู้แบบร่วมมือ
- (๕) ศึกษาดูงาน

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- (๑) ทดสอบย่อย
- (๒) สอบกลางภาคและปลายภาคเรียน
- (๓) ผลการรายงานหรืองานที่มอบหมาย
- (๔) นำเสนอผลงาน

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) สามารถค้นหาข้อมูล ทำความเข้าใจ และประเมินข้อมูลจากหลักฐาน
- (๒) สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบและมีเหตุผล
- (๓) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) สอนแบบบรรยายโดยใช้ภาพประกอบ
- (๒) สอนโดยใช้กรณีศึกษา
- (๓) เรียนรู้โดยการปฏิบัติ
- (๔) เรียนรู้แบบร่วมมือ
- (๕) ศึกษาดูงาน

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) ทดสอบย่อย
- (๒) สอบกลางภาคและปลายภาคเรียน
- (๓) ผลการรายงานหรืองานที่มอบหมาย
- (๔) นำเสนอผลงาน

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) สามารถทำงานเป็นทีม
- (๒) เป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่มทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตาม
- (๓) มีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักควบคุมอารมณ์และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล
- (๔) รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) มอบหมายงานกลุ่ม
- (๒) สอนจากสภาพจริงที่เกิดขึ้นในชุมชนและสังคม
- (๓) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน
- (๔) ศึกษาดูงาน

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) สังเกตพฤติกรรมและการแสดงออกระหว่างการเรียนการสอนและการทำงานร่วมกับเพื่อน
- (๒) ประเมินผลงานที่ได้รับมอบหมาย
- (๓) พิจารณาจากผลการเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) ใช้ทักษะวิเคราะห์เชิงตัวเลขได้
- (๒) ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดี ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน
- (๓) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) สอนโดยการฝึกปฏิบัติ
- (๒) มอบหมายงานค้นคว้าความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ
- (๓) นำเสนองานโดยใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) ทดสอบย่อย
- (๒) สอบกลางภาคและปลายภาคเรียน
- (๓) ผลการรายงานหรืองานที่มอบหมาย
- (๔) นำเสนอผลงาน

๒.๒ หมวดวิชาเฉพาะด้าน

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม

ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) ตระหนักในคุณค่าและคุณธรรม จริยธรรม เสียสละ ซื่อสัตย์สุจริต
- (๒) มีวินัย ตรงต่อเวลา และความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม
- (๓) มีภาวะผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นทีมและสามารถแก้ไขข้อขัดแย้งได้
- (๔) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
- (๕) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม ชุมชน และพระพุทธศาสนา

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) มีความซื่อสัตย์โดยต้องไม่กระทำการทุจริตในการสอบหรือลอกการบ้านของผู้อื่นเป็นต้น
- (๒) ปลุกฝังให้นิสิตมีระเบียบวินัยโดยเน้นการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลาตลอดจนการแต่งกายที่เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัย
- (๓) นิสิตต้องมีความรับผิดชอบโดยในการทำงานกลุ่มฝึกให้รู้หน้าที่ของการเป็นผู้นำกลุ่มและการเป็นสมาชิกกลุ่มพร้อมทั้งการแสดงความคิดเห็นร่วมกันภายในกลุ่มที่แตกต่างกันให้เป็นแบบอย่างเดียวกัน
- (๔) จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม เช่น การยกย่องนิสิตที่ทำความดี ทำคุณประโยชน์แก่สังคมและส่วนรวม และเสียสละ
- (๕) จัดกิจกรรมโครงการปฏิบัติธรรมสำหรับนิสิตของหลักสูตรทุกปี ละ ๑๒ วัน จรรโลงพระพุทธศาสนา เป็นที่พึ่งทางจิตใจของพุทธศาสนิกชนทั่วไป

- (๖) การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนหรือนอกชั้นเรียน

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) ประเมินจากปริมาณการกระทำทุจริตในการสอบ
- (๒) ประเมินจากการตรงเวลาของนิสิตในการเข้าชั้นเรียนการส่งงานตามกำหนดระยะเวลาที่มอบหมายและการร่วมกิจกรรม
- (๓) ประเมินจากความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
- (๔) ประเมินจากการมีวินัยและพร้อมเพรียงของนิสิตในการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- (๕) ประเมินจากการเข้าร่วมปฏิบัติธรรมและการผ่านการปฏิบัติของนิสิต

๒) ด้านความรู้

ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- (๑) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์
- (๒) มีความรู้และความเข้าใจโครงสร้าง สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของไทย และของโลก
- (๓) สามารถวิเคราะห์ปัญหาเศรษฐกิจโดยใช้แนวคิดทางด้านเศรษฐศาสตร์ รวมทั้งประยุกต์ความรู้ทักษะ และการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่เหมาะสมกับการแก้ไขปัญหา
- (๔) มีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา นิติศาสตร์ เป็นต้น

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

- (๑) จัดการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบทั้งการบรรยายหลักการทางทฤษฎี และประยุกต์ทางปฏิบัติ การอภิปราย การโต้วาที การค้นคว้า การวิเคราะห์สถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน การศึกษาดูงาน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งนี้ให้เป็นไปตามลักษณะของรายวิชาตลอดจนเนื้อหาสาระของรายวิชานั้นๆ
- (๒) เชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษเฉพาะเรื่อง

(๓) การฝึกปฏิบัติงานในการปฏิบัติศาสนกิจ๑ ปี(สำหรับนิสิตบรรพชิต)และปฏิบัติงานบริการสังคม ๒๐๐ ชั่วโมง (สำหรับนิสิตคฤหัสถ์)

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

- (๑) การทดสอบย่อย
- (๒) การสอบกลางภาค และปลายภาคเรียน
- (๓) ประเมินจากรายงาน หรืองานที่มอบหมาย
- (๔) ประเมินจากการนำเสนอผลงานในชั้นเรียน
- (๕) ประเมินจากรายงานการสรุปโครงการ และการลงมือทำจริงจากการลงพื้นที่จริง

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) สามารถคิดเป็นเหตุเป็นผล และคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ
- (๒) สามารถกำหนดประเด็นการศึกษา สืบค้น รวบรวมข้อมูล ประมวลข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ แปลความหมาย และสรุปประเด็นจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย
- (๓) สามารถนำข้อมูลและหลักฐานต่าง ๆ มาวิเคราะห์ และบูรณาการความรู้เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างเหมาะสม และสร้างสรรค์

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) การบรรยายศึกษากรณีศึกษาทางเศรษฐศาสตร์ และอภิปรายกลุ่ม
- (๒) การให้ทำรายงาน เขียนรายงาน เขียนบทความ หรือ การทำกิจกรรมอื่น ๆ
- (๓) ให้นิสิตลงมือปฏิบัติจริงในรายวิชาที่ต้องมีการปฏิบัติ

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) ประเมินผลโดยการทดสอบด้วยข้อสอบ และการนำเสนอในชั้นเรียน
- (๒) ประเมินผลโดยการสังเกตแบบมีส่วนร่วมของผู้สอน
- (๓) ประเมินตามสภาพจริงจากผลงานและการปฏิบัติลงมือทำของนิสิต

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

- (๑) มีความรับผิดชอบต่อการพัฒนาตนเองและแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำและการเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม
- (๒) สามารถปรับตัวในสังคมที่มีความหลากหลายได้รับฟังความเห็นที่แตกต่างและแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเศรษฐศาสตร์ได้อย่างสร้างสรรค์
- (๓) มีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมกับพื้นฐานของตนเองและบริบทของกลุ่ม

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ

- (๑) สามารถทำงานกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
- (๒) มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
- (๓) สามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์และวัฒนธรรมองค์กรที่ไปปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี
- (๔) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ร่วมงานในองค์กรและกับบุคคลทั่วไป
- (๖) มีภาวะผู้นำ

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ

- (๑) ประเมินจากพฤติกรรมและการแสดงออกของนิสิตในชั้นเรียนในการนำเสนอรายงานกลุ่มในชั้นเรียน
- (๒) ประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกจากการร่วมกิจกรรมเรียนรู้ต่างๆ

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการค้นคว้าหาความรู้และการนำเสนอข้อมูลทางเศรษฐศาสตร์ในรูปแบบที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสมกับกลุ่มบุคคลต่างๆ
- (๒) มีทักษะในการใช้เครื่องมือสถิติทางเศรษฐศาสตร์ได้อย่างถูกต้องในการวิเคราะห์ข้อมูล ประมวลผล แปลความหมาย สรุปประเด็น และเสนอแนะประเด็นในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม
- (๓) มีทักษะในการใช้เครื่องมือคำนวณทางคณิตศาสตร์ สมการ และฟังก์ชัน
- (๔) มีทักษะในการสื่อสารประเด็นทางเศรษฐศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ ให้นักศึกษาได้วิเคราะห์สถานการณ์จำลอง และสถานการณ์เสมือนจริง
- (๒) ให้นักศึกษานำเสนอการแก้ปัญหาที่เหมาะสม เรียนรู้เทคนิคการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศในหลากหลายสถานการณ์
- (๓) ให้นักศึกษาฝึกหัดทำการคำนวณคณิตศาสตร์ สมการ และฟังก์ชัน ในห้องเรียนและมอบหมายให้ทำงานส่ง

กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) ประเมินจากความสามารถในการนำเสนอต่อชั้นเรียนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ คณิตศาสตร์ และสถิติที่เกี่ยวข้อง
- (๒) ประเมินจากความสามารถในการสื่อสาร การอธิบาย การอภิปรายกรณีศึกษาต่าง ๆ
- (๓) ประเมินจากผลงานตามกิจกรรมการเรียนการสอนที่ผู้สอนมอบหมาย

๓. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping) (ตามที่ระบุในหมวดที่ ๔ ข้อ ๒)

๓.๑ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป และวิชากลุ่มพระพุทธศาสนา

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) มีศีลธรรม และศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา
- (๒) มีจิตสาธารณะและเสียสละเพื่อส่วนรวม
- (๓) เคารพสิทธิ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
- (๔) เห็นคุณค่าศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- (๕) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม ชาติ ศาสนา

๒) ด้านความรู้

- (๑) มีความรู้ ความเข้าใจหลักการ ทฤษฎีและเนื้อหา
- (๒) ใช้ความรู้มาอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีเหตุผล
- (๓) สามารถนำความรู้มาปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้
- (๔) มีความรอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงทั้งของไทยและของโลก
- (๕) รู้จักแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) สามารถค้นหาข้อมูล ทำความเข้าใจ และประเมินข้อมูลจากหลักฐาน
- (๒) สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบและมีเหตุผล
- (๓) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะเพื่อแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) สามารถทำงานเป็นทีม
- (๒) เป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่มทั้งในฐานะผู้นำและผู้ตาม
- (๓) มีมนุษยสัมพันธ์ รู้จักควบคุมอารมณ์และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล
- (๔) รับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) ใช้ทักษะวิเคราะห์เชิงตัวเลขได้
- (๒) ใช้ภาษาในการติดต่อสื่อความหมายได้ดี ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน
- (๓) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม

๓.๒ หมวดวิชาเฉพาะ

๑) ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- (๑) ตระหนักในคุณค่าและคุณธรรม จริยธรรม เสียสละ ซื่อสัตย์สุจริต
- (๒) มีวินัย ตรงต่อเวลา และรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม
- (๓) มีภาวะผู้นำและผู้ตาม สามารถทำงานเป็นทีมและสามารถแก้ไขข้อขัดแย้งได้
- (๔) เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น รวมทั้งเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์
- (๕) ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคม ชาติ และพระพุทธศาสนา

๒) ด้านความรู้

- (๑) มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์
- (๒) มีความรู้และความเข้าใจโครงสร้าง สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของไทย และของโลก
- (๓) สามารถวิเคราะห์ปัญหาเศรษฐกิจโดยใช้แนวคิดทางด้านเศรษฐศาสตร์ รวมทั้งประยุกต์ความรู้ ทักษะ และการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่เหมาะสมกับการแก้ไขปัญหา
- (๔) มีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา นิติศาสตร์ เป็นต้น

๓) ด้านทักษะทางปัญญา

- (๑) สามารถคิดเป็นเหตุเป็นผล และคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ
- (๒) สามารถกำหนดประเด็นการศึกษา สืบค้น รวบรวมข้อมูล ประมวลข้อมูล วิเคราะห์ สังเคราะห์ แปลความหมาย และสรุปประเด็นจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย
- (๓) สามารถนำข้อมูลและหลักฐานต่าง ๆ มาวิเคราะห์ และบูรณาการความรู้เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างเหมาะสม และสร้างสรรค์

๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

- (๑) มีความรับผิดชอบในการพัฒนาตนเองและแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำและการเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม
- (๒) สามารถปรับตัวในสังคมที่มีความหลากหลายได้รับฟังความเห็นที่แตกต่างและแสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเศรษฐศาสตร์ได้อย่างสร้างสรรค์
- (๓) มีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมกับพื้นฐานของตนเองและบริบทของกลุ่ม

๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- (๑) มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการค้นคว้าหาความรู้และการนำเสนอข้อมูลทางเศรษฐศาสตร์ในรูปแบบที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสมกับกลุ่มบุคคลต่างๆ
- (๒) มีทักษะในการใช้เครื่องมือสถิติทางเศรษฐศาสตร์ได้อย่างถูกต้องในการวิเคราะห์ข้อมูลประมวลผล แปลความหมาย สรุปประเด็น และเสนอแนะประเด็นในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม
- (๓) มีทักษะในการใช้เครื่องมือคำนวณทางคณิตศาสตร์ สมการ และฟังก์ชัน
- (๔) มีทักษะในการสื่อสารประเด็นทางเศรษฐศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รหัสวิชา	รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม					๒. ความรู้					๓. ทักษะทางปัญญา			๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
		๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓
๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ๓๐ หน่วยกิต																					
ก. วิชาบังคับ ๑๘ หน่วยกิต																					
๐๐๐ ๑๐๑	มนุษย์กับสังคม Man and Society	●	○	○	○	○	○	○	●	○	○	○	●	○	●	○	○	○	●	○	○
๐๐๐ ๑๐๒	กฎหมายทั่วไป General Law	○	●	●	○	●	●	○	○	●	○	●	○	○	●	○	○	○	○	○	○
๐๐๐ ๑๐๗	เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา Technique of Higher Learning	●	●	○	○	○	○	○	○	●	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	●
๐๐๐ ๑๐๘	ปรัชญาเบื้องต้น Introduction to Philosophy	●	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	●	○
๐๐๐ ๑๐๙	ศาสนาทั่วไป Religions	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	○	○
๐๐๐ ๑๑๔	ภาษากับการสื่อสาร Language and Communication	●	○	○	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○
๐๐๐ ๑๑๕	ภาษาศาสตร์เบื้องต้น Introduction to Linguistics	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	○	●	●	○
๐๐๐ ๑๓๙	คณิตศาสตร์เบื้องต้น Basic Mathematics	○	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	●	●	○	○	○	○	●	●
๐๐๐ ๒๑๐	ตรรกศาสตร์เบื้องต้น Introduction to Logic	●	○	○	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	●	○	○
๐๐๐ ๒๓๘	สถิติเบื้องต้นและการวิจัย Basic Statistics and Research	○	○	○	●	○	●	○	○	○	●	○	●	●	●	○	○	○	○	●	●
ข. วิชาเลือก ๑๒ หน่วยกิต																					
๐๐๐ ๑๐๓	การเมืองกับการปกครองของไทย Politics and Thai Government	○	○	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	○	○	●	○	○	○	○	○
๐๐๐ ๑๐๔	เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน Economics in Daily Life	○	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●	●	○	●	○	○	○	○	●	○
๐๐๐ ๑๐๕	มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม Man and Environment	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○
๐๐๐ ๑๐๖	เหตุการณ์โลกปัจจุบัน Current World Affairs	○	●	○	○	○	○	○	○	●	○	●	○	○	●	○	○	○	○	○	●
๐๐๐ ๑๑๖	ภาษาอังกฤษเบื้องต้น Basic English	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๑๗	ภาษาอังกฤษขั้นสูง Advanced English	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๑๘	ภาษาสันสกฤตเบื้องต้น Basic Sanskrit	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๑๙	ภาษาสันสกฤตขั้นสูง Advanced Sanskrit	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๒๐	ภาษาไทยเบื้องต้น Basic Thai	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๒๑	ภาษาไทยขั้นสูง Advanced Thai	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●	○	●

รหัสวิชา	รายวิชา	๑. คุณธรรม จริยธรรม					๒. ความรู้					๓. ทักษะทางปัญญา			๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
		๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓
๐๐๐ ๑๒๘	ภาษาจีนเบื้องต้น Basic Chinese	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๒๙	ภาษาจีนขั้นสูง Advanced Chinese	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๓๐	ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น Basic Japanese	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๓๑	ภาษาญี่ปุ่นขั้นสูง Advanced Japanese	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๓๕	ภาษาฮินดีเบื้องต้น Basic Hindi	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๑๓๖	ภาษาฮินดีขั้นสูง Advanced Hindi	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	●	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๒๑๑	วัฒนธรรมไทย Thai Culture	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	●	○	○	●
๐๐๐ ๒๑๒	มนุษย์กับอารยธรรม Man and Civilization	●	○	○	●	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	○	●	●	○	○	●
๐๐๐ ๒๑๓	ชีวิตกับจิตวิทยา Life and Psychology	●	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	●	○	○
๐๐๐ ๒๔๑	วิทยาศาสตร์กายภาพและประยุกต์วิทยา Physical Science and Technology	○	○	●	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	○	○	●	○	○	○	●
๐๐๐ ๒๔๒	พื้นฐานคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ Introduction to Computer and Information Technology	○	○	●	○	○	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	●
๐๐๐ ๒๖๔	สันติศึกษา Peace Education	○	○	●	○	○	●	●	○	○	○	○	●	●	●	○	●	○	●	○	○
๐๐๐ ๒๖๕	ภาวะผู้นำ Leadership	○	●	○	○	●	○	○	●	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	○
๐๐๐ ๒๖๖	หลักธรรมาภิบาล Good Governance	○	○	●	○	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	●	●	○	○	●	○

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชาของวิชากลุ่มพระพุทธศาสนา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รหัสวิชา	รายวิชา		๑.คุณธรรม จริยธรรม					๒. ความรู้					๓. ทักษะทางปัญญา			๔. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ				๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		
			๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓
๑. วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา ๓๐ หน่วยกิต																						
ก. กลุ่มวิชาภาษาบาลีและพระพุทธศาสนา ๑๔ หน่วยกิต																						
๐๐๐ ๑๔๔	วรรณคดีบาลี	Pali Literature	●	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	●	○	○
๐๐๐ ๑๔๕	บาลีไวยากรณ์	Pali Grammar	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	●	○	○
๐๐๐ ๑๔๖	แต่งแปลบาลี	Pali Composition and Translatio	●	●	○	○	○	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	●	●	○	○
๐๐๐ ๑๔๗	พระไตรปิฎกศึกษา	Tipitaka Studies	●	●	○	○	●	●	●	○	○	●	●	○	●	○	○	○	●	●	○	○
๐๐๐ ๑๔๘	พระวินัยปิฎก	Vinaya Pitaka	●	●	○	○	●	●	○	●	○	○	●	○	●	●	●	○	○	○	○	●
๐๐๐ ๑๔๙	พระสุตตันตปิฎก	Suttanta Pitaka	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	●	○	○
๐๐๐ ๑๕๐	พระอภิธรรมปิฎก	Abhidhamma Pitaka	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○
ข. กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป ๑๒ หน่วยกิต																						
๐๐๐ ๑๕๘	ประวัติพระพุทธศาสนา	History of Buddhism	●	●	○	○	●	●	○	○	●	○	●	●	○	●	○	●	○	○	○	●
๐๐๐ ๒๕๙	เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา	Buddhist Festival and Traditions	●	●	○	○	●	●	○	●	○	●	●	●	○	○	○	●	●	●	○	●
๐๐๐ ๒๖๐	การปกครองคณะสงฆ์ไทย	Thai Sangha Administration	●	●	○	○	●	●	○	●	○	○	●	○	●	○	●	●	○	●	○	○
๐๐๐ ๒๖๑	ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ	Dhamma in English	●	○	○	○	●	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	○	●	●	○	○
๐๐๐ ๒๖๒	ธรรมนิเทศ	Research and Literary Works on Buddhism	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	○	●	○	○	●	●	●	○	○
๐๐๐ ๒๖๓	งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา	Dhamma Communications	●	○	○	●	○	●	○	○	○	●	●	○	●	○	○	●	●	●	○	●
ค. กลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ ๔ หน่วยกิต																						
๐๐๐ ๑๕๑	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑	Buddhist Meditation I	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○
๐๐๐ ๑๕๒	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒	Buddhist Meditation II	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○
๐๐๐ ๒๕๓	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓	Buddhist Meditation III	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○
๐๐๐ ๒๕๔	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔	Buddhist Meditation IV	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○
๐๐๐ ๓๕๕	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕	Buddhist Meditation V	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○
๐๐๐ ๓๕๖	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖	Buddhist Meditation VI	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○
๐๐๐ ๔๕๗	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗	Buddhist Meditation VII	●	○	○	●	○	●	●	○	○	○	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชาของหมวดวิชาเฉพาะด้าน (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก ○ ความรับผิดชอบรอง

รหัสวิชา	รายวิชา	๑. ทักษะด้านคุณธรรม จริยธรรม					๒. ทักษะด้านความรู้				๓. ทักษะทางปัญญา			๔. ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ			๕. ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข การสื่อสาร และการ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
		๑	๒	๓	๔	๕	๑	๒	๓	๔	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๑	๒	๓	๔
๒.๒ วิชาแกนเศรษฐศาสตร์																				
๔๐๔ ๓๐๑	เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น Introduction to Microeconomics	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	○	○	○	●	○	●	●	●	●
๔๐๔ ๓๐๒	เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น Introduction to Macroeconomics	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	○	○	○	●	○	●	●	●	●
๔๐๔ ๓๐๓	เศรษฐศาสตร์จุลภาค Microeconomics	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	○	○	○	●	○	●	●	●	●
๔๐๔ ๓๐๔	เศรษฐศาสตร์มหภาค Macroeconomics	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	○	○	○	●	○	●	●	●	●
๔๐๔ ๓๐๕	ภาษาอังกฤษสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ English for Economist	●	○	○	○	○	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	●	○	○	●
๔๐๔ ๓๐๖	ประวัติแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ History of Economic Thoughts	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	○	○	●	○	○	○
๔๐๔ ๔๐๗	เศรษฐศาสตร์การคลัง Public Economics	●	●	○	○	○	●	●	●	○	●	●	●	○	○	○	●	●	●	●
๔๐๔ ๔๐๘	เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ International Economics	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●	●	○	●	○	●	●	●	●
๔๐๔ ๔๐๙	ระเบียบวิธีวิจัยทางเศรษฐศาสตร์ Research Methodology in Economics	●	○	○	○	○	●	○	○	○	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
๔๐๔ ๔๑๐	สถิติสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ Statistics for Economist	○	●	○	○	○	○	○	○	○	●	●	○	○	○	○	●	●	●	●
๔๐๔ ๔๑๑	เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ Economics of Human Resource	●	●	○	○	○	○	○	○	○	●	○	○	●	●	●	●	○	○	○
๒.๓ วิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์																				
๔๐๔ ๓๑๒	เศรษฐกิจชุมชน Community Economy	○	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●	●	○	○	●	●	●	●	●
๔๐๔ ๓๑๓	เศรษฐศาสตร์สหกรณ์ Cooperative Economics	○	●	○	○	○	●	●	●	○	●	○	○	○	●	○	●	●	●	●
๔๐๔ ๓๑๔	เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร Economics of Money and Banking	●	○	○	○	○	●	●	●	○	●	○	●	○	○	○	●	●	●	●
๔๐๔ ๓๑๕	เศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน Economy of Asean community	●	○	○	○	○	○	●	●	○	●	○	●	○	●	○	●	○	○	●
๔๐๔ ๓๑๖	แคลคูลัสเชิงอนุพันธ์และอินทิกรัล Differential and Integral Calculus	○	●	○	○	○	○	○	○	○	●	●	○	○	○	○	●	●	●	●
๔๐๔ ๓๑๗	เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ Business Economics	○	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●	●	○	○	●	●	●	●	●
๔๐๔ ๓๑๘	เศรษฐศาสตร์การพัฒนา Development Economics	○	○	●	●	○	●	●	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○	○	○
๔๐๔ ๓๑๙	เศรษฐกิจประเทศไทย Thai Economy	●	○	○	○	○	●	●	●	●	●	○	○	○	●	○	●	○	○	●
๔๐๔ ๔๒๐	การศึกษาอิสระทางด้านเศรษฐศาสตร์ Independent Study on Economics	●	○	○	○	○	●	○	○	○	●	●	●	●	○	●	●	●	●	○
๔๐๔ ๔๒๑	เศรษฐศาสตร์การพัฒนาชนบท Economics of Rural Development	○	○	●	○	○	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	○	○	○
๔๐๔ ๔๒๒	สัมมนาเศรษฐศาสตร์ Seminar on Economics	●	●	○	○	○	●	●	●	○	●	●	●	●	○	●	●	○	○	○

๔๐๔ ๒๒๓	หลักเศรษฐศาสตร์ในพระไตรปิฎก Economics Principles in Tipitaka	●	●	○	○	○	●	○	○	○	○	○	○	●	○	●	○	●	○	○	○	
๔๐๔ ๒๒๔	พุทธศาสนากับการพัฒนาเศรษฐกิจ Buddhism and Economic Development	○	●	○	○	○	●	○	○	○	●	○	●	○	●	●	●	○	○	○	○	
๔๐๔ ๒๒๕	พระพุทธศาสนากับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง Buddhism and Sufficiency Economy	●	○	○	○	●	●	●	●	○	○	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	
๔๐๔ ๔๒๖	จริยธรรมทางเศรษฐศาสตร์ Economics Ethics	●	●	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
๔๐๔ ๔๒๗	เศรษฐศาสตร์ในวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา Economics in Buddhist Literature	●	○	○	●	○	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
๒.๔ วิชาเลือกเฉพาะสาขาเศรษฐศาสตร์																						
๔๐๔ ๓๒๘	การบัญชีการเงินสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ Financial Accounting for Economist	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	●	●	○	○	○	○	○	●	●	●	○
๔๐๔ ๓๒๙	เศรษฐศาสตร์การเกษตร Agricultural Economics	●	●	○	○	○	○	○	○	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
๔๐๔ ๓๓๐	เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม Economics for Environment	○	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
๔๐๔ ๓๓๑	เศรษฐศาสตร์สาธารณสุข Health Economics	○	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
๔๐๔ ๓๓๒	คณิตศาสตร์สำหรับนักเศรษฐศาสตร์ Mathematics for Economist	○	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
๔๐๔ ๓๓๓	เศรษฐศาสตร์การจัดการโลจิสติกส์ Economics and Logistics Management	○	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
๔๐๔ ๓๓๔	เศรษฐศาสตร์การเมือง Political Economics	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
๔๐๔ ๓๓๕	เศรษฐศาสตร์เพื่อการลงทุน Economics for Investment	○	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
๔๐๔ ๔๓๖	การบัญชีเพื่อการจัดการสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ Managerial Accounting for Economist	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
๔๐๔ ๔๓๗	เศรษฐกิจสร้างสรรค์ Creative Economy	○	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
๔๐๔ ๔๓๘	เศรษฐศาสตร์แรงงาน Labor Economics	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
๔๐๔ ๔๓๙	เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม Industrial Economics	○	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
๔๐๔ ๔๔๐	การวิเคราะห์โครงการและแผนงาน Projects and Programs Analysis	○	●	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
๔๐๔ ๔๔๑	เศรษฐศาสตร์ความมั่นคงทางสังคม Economics of Social Security	○	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	
๔๐๔ ๔๔๒	เศรษฐมิติ Econometrics	○	●	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	○	

หมวดที่ ๕ หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนิสิต

๑. ภาวะเทียบหรือหลักเกณฑ์ ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

การวัดผลและการสำเร็จการศึกษาเป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี (ภาคผนวก ค)

๒. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนิสิต

๒.๑. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนิสิตยังไม่สำเร็จการศึกษา

ให้กำหนดระบบการทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนิสิตเป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องทำความเข้าใจตรงกันทั้งสถาบัน และนำไปดำเนินการจนบรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งผู้ประเมินภายนอกจะต้องสามารถตรวจสอบได้

การทวนสอบในระดับรายวิชาควรให้นิสิตประเมินการเรียนการสอนในระดับรายวิชา มีคณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสมของข้อสอบให้เป็นไปตามแผนการสอน มีการประเมินข้อสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

การทวนสอบในระดับหลักสูตรสามารถทำได้โดยมีระบบประกันคุณภาพภายในสถาบันอุดมศึกษา ดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้และรายงานผล

๒.๒. การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนิสิตสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลวิธีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนิสิต ควรเน้นการทำวิจัยสัมฤทธิ์ผลของการประกอบอาชีพของบัณฑิต ที่ทำอย่างต่อเนื่องและนำผลวิจัยที่ได้ย้อนกลับมาปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน และหลักสูตรแบบครบวงจร รวมทั้งการประเมินคุณภาพของหลักสูตรและหน่วยงานโดยองค์กรระดับสากล โดยการวิจัยอาจจะทำดำเนินการดังตัวอย่างต่อไปนี้

(๑) ภาวะการได้งานทำของบัณฑิต ประเมินจากบัณฑิตแต่ละรุ่นที่จบการศึกษา ในด้านของระยะเวลาในการหางานทำ ความเห็นต่อความรู้ ความสามารถ ความมั่นใจของบัณฑิตในการประกอบกิจการอาชีพ

(๒) การตรวจสอบจากผู้ประกอบการ โดยการขอเข้าสัมภาษณ์ หรือ การแบบสอบถาม เพื่อประเมินความพึงพอใจในบัณฑิตที่จบการศึกษาและเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้น ๆ ในคาบระยะเวลาต่าง ๆ เช่น ปีที่ ๑ ปีที่ ๕ เป็นต้น

(๓) การประเมินตำแหน่ง และหรือความก้าวหน้าในสายงานของบัณฑิต

(๔) การประเมินจากสถานศึกษาอื่น โดยการส่งแบบสอบถาม หรือ สอบถามเมื่อมีโอกาสในระดับความพึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อม และสมบัติด้านอื่น ๆ ของบัณฑิตจะจบการศึกษาและเข้าศึกษาเพื่อปริญญาที่สูงขึ้นในสถานศึกษานั้นๆ

(๕) การประเมินจากนิสิตเก่า ที่ไปประกอบอาชีพ ในแง่ของความพร้อมและความรู้จากสาขาวิชาที่เรียน รวมทั้งสาขาอื่น ๆ ที่กำหนดในหลักสูตร ที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบอาชีพของบัณฑิต รวมทั้งเปิดโอกาสให้เสนอข้อคิดเห็นในการปรับหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้นด้วย

(๖) ความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่มาประเมินหลักสูตร หรือ เป็นอาจารย์พิเศษ ต่อความพร้อมของนิสิตในการเรียน และสมบัติอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทวนสอบการเรียนรู้ และการพัฒนาองค์ความรู้ของนิสิต

(๗) ผลงานของนิสิตที่วัดเป็นรูปธรรมได้อาติ (ก) จำนวนโครงการที่นิสิตได้จัดทำและได้รับการยอมรับจากสังคมจนได้รับการเผยแพร่ต่อสาธารณะ (ข) จำนวนรางวัลทางสังคมและวิชาชีพ, (ค) จำนวนกิจกรรมการกุศลเพื่อสังคมและประเทศชาติ, (ง) จำนวนกิจกรรมอาสาสมัครในองค์กรที่ทำประโยชน์ต่อสังคม

๓. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

๓.๑. นิสิตผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

๓.๑.๑. สอบได้หน่วยกิตสะสมครบตามหลักสูตรที่เข้าศึกษาภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ เท่า ของเวลาการศึกษาตามหลักสูตรและมีค่าเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

๓.๑.๒. ผ่านการฝึกภาคปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน

๓.๑.๓. ไม่มีพันธะด้านหนี้สินใด ๆ กับมหาวิทยาลัย

หมวดที่ ๖

การพัฒนาคณาจารย์

๑. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

๑.๑ มีการปฐมนิเทศแนะแนวการเป็นครูแก่อาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจนโยบายของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และคณะสังคมศาสตร์ ตลอดจนในภาควิชาของหลักสูตรที่สอน

๑.๒ ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยสายตรงในหลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิตอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ศึกษาดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่าง ๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศและ/หรือต่างประเทศ หรือการลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

๒. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

๒.๑. การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล

(๑) ส่งเสริมอาจารย์ให้มีการเพิ่มพูนความรู้ สร้างเสริมประสบการณ์เพื่อส่งเสริมการสอนและการวิจัยสายตรงในหลักสูตรเศรษฐศาสตร์บัณฑิตอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนด้านการศึกษาต่อ ฝึกอบรม ศึกษาดูงานทางวิชาการและวิชาชีพในองค์กรต่างๆ การประชุมทางวิชาการทั้งในประเทศและ/หรือต่างประเทศ หรือการลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์

(๒) การเพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลให้ทันสมัย

๒.๒. การพัฒนาวิชาการและวิชาชีพด้านอื่นๆ

(๑) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมบริการวิชาการแก่ชุมชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้และคุณธรรม

(๒) มีการกระตุ้นอาจารย์ทำผลงานทางวิชาการสายตรงในสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

(๓) ส่งเสริมการทำวิจัยสร้างองค์ความรู้ใหม่ รวมทั้งการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนที่ส่งผลให้อาจารย์มีความเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์

(๔) จัดสรรงบประมาณสำหรับการทำวิจัย

(๕) จัดให้อาจารย์ทุกคนเข้าร่วมกลุ่มวิจัยต่างๆ ของคณะ

(๖) จัดให้อาจารย์เข้าร่วมกิจกรรมบริการวิชาการต่างๆ ของคณะ

หมวดที่ ๗

การประกันคุณภาพหลักสูตร

๑. การกำกับมาตรฐานหลักสูตร

การบริหารจัดการหลักสูตรจัดให้ดำเนินการตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่กำหนดโดย สกอ. ตามรายละเอียดต่อไปนี้

๑.๑ จัดให้มีอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรจำนวน ๕ ท่าน ซึ่งมีคุณสมบัติและมีผลงานวิชาการเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำหน้าที่ในการบริหารและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผน การควบคุมคุณภาพ การติดตามประเมินผล และการพัฒนาหลักสูตรตลอดระยะเวลาที่จัดการศึกษา และมีหน้าที่ในการเป็นอาจารย์ผู้สอน

๑.๒ จัดให้มีอาจารย์ประจำหลักสูตร ซึ่งมีคุณสมบัติและมีผลงานวิชาการเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำหน้าที่รับผิดชอบตามพันธกิจของการอุดมศึกษาและปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลา และมีหน้าที่ในการเป็นอาจารย์ผู้สอน

๑.๓ มีการควบคุมภาระงานและผลงานทางวิชาการของอาจารย์ ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘

๑.๔ จัดให้มีคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรเพื่อรับผิดชอบในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก ๕ ปี

๑.๕ มีผลการดำเนินการบรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเนื่อง ๒ ปีการศึกษาเพื่อติดตามการดำเนินการตาม TQF ต่อไป ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑ – ๕ และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

๒. บัณฑิต

๒.๑ หลักสูตรมีการติดตามคุณภาพของบัณฑิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร โดยพิจารณาจากข้อมูลผลลัพธ์การเรียนรู้ และการปฏิบัติงานของบัณฑิต นอกจากนั้นยังติดตามความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม

๒.๒ คณะสังคมศาสตร์ สำนวญความพึงพอใจและความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตเป็นประจำทุกปี และแจ้งผลการสำรวจให้กับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรได้ทราบเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรกำหนดว่า ผู้ใช้บัณฑิตจะต้องมีคะแนนความพึงพอใจมากกว่า ๓.๕ (จากระดับ ๕)

๓. นิสิต

๓.๑ มีการวางแผนกระบวนการรับนิสิตอย่างมีระบบและกลไก โดยกำหนดคุณสมบัติของนิสิตให้สอดคล้องกับลักษณะธรรมชาติของหลักสูตร เกณฑ์ในการคัดเลือกมีความโปร่งใส ชัดเจน มีเครื่องมือในการคัดเลือกนิสิตที่มีความพร้อมสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

๓.๒ มีกระบวนการในการส่งเสริมและพัฒนานิสิต มีการวางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีกลไกที่นำไปสู่การปฏิบัติและการประเมินผลเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนา โดยการจัดกิจกรรมการพัฒนาความรู้ในรูปแบบต่างๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีกิจกรรมเสริมสร้างความเป็นพลเมืองที่ดี มีจิตสำนึกสาธารณะ

๓.๓ มีกระบวนการในการดูแลให้คำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา และมีการวางระบบการป้องกันหรือการบริหารจัดการความเสี่ยงของนิสิต เพื่อให้นิสิตสามารถสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

๓.๔ มีการรักษาอัตราความคงอยู่ อัตราความสำเร็จการศึกษา โดยการควบคุมติดตามและประเมินผลความพึงพอใจของนิสิตต่อหลักสูตร และมีการจัดรายงานผลการจัดการข้อร้องเรียนของนิสิต เพื่อนำมาพัฒนาคุณภาพหลักสูตร

๔. อาจารย์

หลักสูตรมีกระบวนการบริหารและพัฒนาอาจารย์ ตั้งแต่ระบบการรับอาจารย์ใหม่ การคัดเลือกอาจารย์ โดยให้ความสำคัญกับคุณสมบัติความรู้ ความเชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์ และความมุ่งมั่นในการผลิตผลงานทางวิชาการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

๔.๑ การรับอาจารย์ใหม่

มีการคัดเลือกอาจารย์ใหม่ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัยโดยอาจารย์ใหม่จะต้องมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไปในสาขาเศรษฐศาสตร์หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องโดยจะต้องสอบผ่านภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ทั้งนี้ การรับอาจารย์ใหม่จะต้องนำไปสู่การมีอัตรากำลังที่เหมาะสมกับจำนวนนิสิตที่รับเข้ามาศึกษาในหลักสูตร

๔.๒ การบริหารอาจารย์

หลักสูตรมีการกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรอย่างชัดเจน โดยมอบหมายภาระงานตามความเหมาะสมกับคุณวุฒิ ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ ส่งเสริมจูงใจสนับสนุนในการพัฒนาผลงานทางวิชาการ มีระบบยกย่องและจูงใจอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้อัตราการคงอยู่ของอาจารย์อยู่ในระดับสูง และมีคะแนนความพึงพอใจของอาจารย์มากกว่า ๓.๕ (จากระดับ ๕)

ทั้งนี้โดยบทบาทหน้าที่ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร และผู้สอน จะต้องประชุมร่วมกันในการวางแผนจัดการเรียนการสอน ประเมินผลและให้ความเห็นชอบการประเมินผลทุกรายวิชา เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเตรียมไว้สำหรับการปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนปรึกษาหารือแนวทางที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตร และได้บัณฑิตเป็นไปตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์

๔.๓. การส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์

หลักสูตรสนับสนุนให้อาจารย์ทุกรูป/คน ได้รับการพัฒนาด้านวิชาการหรือวิชาชีพ ส่งเสริมให้อาจารย์พัฒนาตนเองในการสร้างผลงานทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง โดยอาจารย์ทุกท่านจะต้องผลิตผลงานทางวิชาการให้ได้ ดังนี้

๑) ผลงานวิจัย จำนวน ๑ เรื่อง ในรอบ ๒ ปี

๒) บทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในวารสารที่อยู่ในฐาน TCI จำนวน ๑ เรื่องต่อปี

๓) เอกสารประกอบการสอน / หนังสือ / ตำรา / งานแปล ประเภทใดประเภทหนึ่ง จำนวน ๑ เรื่องต่อปี

ทั้งนี้คณะสังคมศาสตร์จะต้องพัฒนาระบบและกลไกภายในที่เอื้อต่อการพัฒนาผลงานทางวิชาการดังกล่าวข้างต้น ในขณะเดียวกันในด้านประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์จะต้องได้รับผลการประเมินความพึงพอใจจากนิสิตมีคะแนนความพึงพอใจมากกว่า ๓.๕ (จากระดับ ๕)

๕. หลักสูตร การเรียนการสอนและการประเมินผู้เรียน

หลักสูตรมีการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การออกแบบหลักสูตร มีการควบคุมกำกับกับการจัดทำรายวิชา การวางระบบผู้สอบและกระบวนการจัดการเรียนการสอนในแต่ละรายวิชา มีการประเมินผู้เรียน การกำกับให้มีการประเมินตามสภาพจริง มีวิธีการประเมินที่หลากหลาย การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาโดยมีรายละเอียดดังนี้

๕.๑ สารของรายวิชาในหลักสูตร

หลักสูตรจัดการเรียนการสอนให้ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนตรงกับผลลัพธ์การเรียนรู้ที่กำหนดในรายวิชาและหลักสูตร โดยใช้กระบวนการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเป็นเครื่องในการกำกับให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน มคอ.๒

๕.๒ การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตรจัดผู้สอนให้เหมาะสมกับรายวิชาที่สอน ตามความรู้ความสามารถและความชำนาญในเนื้อหา ทั้งนี้คำนึงถึงสาขาวิชา ประสบการณ์ทำงาน และผลงานทางวิชาการของผู้สอน โดยมีการกำกับให้อาจารย์ทุกท่านจะต้องมีการทำประมวลการสอนรายวิชา(มคอ.๓)ทุกรายวิชา และมีการประเมินการจัดการเรียนการสอน (มคอ.๕) ทุกรายวิชา รวมทั้งมีการประเมินหลักสูตร(มคอ.๗) อย่างครบถ้วน

ส่งเสริมให้อาจารย์จัดกิจกรรมที่เป็นกระบวนการบูรณาการจัดการจัดการเรียนการสอนเข้ากับพันธกิจด้านการวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมอย่างครบถ้วน

๕.๓ การประเมินผู้เรียน

หลักสูตรมีการประเมินผลการเรียนรู้ของนิสิตโดยใช้การประเมินตามสภาพจริง โดยมีเครื่องมือการประเมินที่หลากหลาย ทั้งข้อสอบปรนัย อัตนัย การบ้าน รายงานที่มอบหมาย การสอบปากเปล่า การสังเกต พฤติกรรม การวัดทักษะการปฏิบัติงาน เป็นต้น

๖. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

หลักสูตรโดยการสนับสนุนของคณะสังคมศาสตร์ จัดเตรียมความพร้อมทางกายภาพทั้ง ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ สภาพแวดล้อมด้านการเรียนรู้ รวมทั้งจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งสนับสนุนการศึกษา ประกอบด้วย ห้องสมุดคณะสังคมศาสตร์ ฐานข้อมูลทรัพยากรการเรียนรู้ วารสารวิชาการเพื่อการสืบค้นให้เพียง และทันสมัย มีการบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง เพียงพอและทั่วถึงตามความต้องการของนิสิต โดยมีการปรับปรุงสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ให้มีความทันสมัยตลอดเวลาโดยอาศัยผลการประเมินความพึงพอใจของนิสิตต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้มากกว่า ๓.๕ คะแนน (จากระดับ ๕)

๗. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ของหลักสูตร

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	ปีที่ ๕
๑. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุม เพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	X	X	X	X	X
๒. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน คุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา	X	X	X	X	X
๓. มีรายละเอียดของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๓ และ มคอ.๔ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปีที่ ๑	ปีที่ ๒	ปีที่ ๓	ปีที่ ๔	ปีที่ ๕
๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๕ & ๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X	X	X
๕. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	X	X	X	X	X
๖. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนิสิตตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนดในมคอ.๓ & ๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	X	X	X	X	X
๗. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว		X	X	X	X
๘. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	X	X	X	X	X
๙. อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	X	X	X	X	X
๑๐. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนา วิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี	X	X	X	X	X
๑๑. ระดับความพึงพอใจของนิสิตปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนน ๕.๐				X	X
๑๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐					X
๑๓. นิสิตมีงานทำภายใน ๑ ปี หลังจากสำเร็จการศึกษา ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐					X
๑๔. บัณฑิต (คฤหัสถ์) ที่ได้งานทำได้รับเงินเดือนเริ่มต้นไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ ก.พ. กำหนด					X

หมวดที่ ๘

การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

๑. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

๑.๑. การประเมินกลยุทธ์การสอน

ช่วงก่อนการสอนควรมีการประเมินกลยุทธ์การสอนโดยทีมผู้สอนหรือระดับภาควิชาและ/หรือ การปรึกษาหารือกับผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรหรือวิธีการสอน ส่วนช่วงหลังการสอนควรมีการวิเคราะห์ผลการประเมินการสอนโดยนิสิตและการวิเคราะห์ผลการเรียนของนิสิต

ด้านกระบวนการนำผลการประเมินไปปรับปรุงสามารถทำได้โดยรวบรวมปัญหา/ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงและกำหนดประธานหลักสูตรและทีมผู้สอนนำไปปรับปรุงและรายงานผลต่อไป

๑.๒. การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

การประเมินทักษะดังกล่าวสามารถทำได้โดยการ

- ประเมินโดยนิสิตในแต่ละรายวิชา
- การสังเกตการณ์ของผู้รับผิดชอบหลักสูตร/ประธานหลักสูตร และ/หรือทีมผู้สอน
- ภาพรวมของหลักสูตรประเมินโดยบัณฑิตใหม่
- การทดสอบผลการเรียนรู้ของนิสิตเทียบกับสถาบันอื่นในหลักสูตรเดียวกัน

๒. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

การประเมินหลักสูตรในภาพรวมโดยสำรวจข้อมูลจาก

- นิสิตปีสุดท้าย/ บัณฑิตใหม่
- ผู้ว่าจ้าง
- ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

รวมทั้งสำรวจสัมฤทธิ์ผลของบัณฑิต

๓. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในหมวด ๗ ข้อ ๗ โดยคณะกรรมการประเมินอย่างน้อย ๓ คน ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาเดียวกันอย่างน้อย ๑ คน (ควรเป็นคณะกรรมการประเมินชุดเดียวกับการประกันคุณภาพภายใน)

๔. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์การสอน

- รวบรวมข้อเสนอแนะ/ข้อมูล จากการประเมินจากนิสิต ผู้ใช้บัณฑิต ผู้ทรงคุณวุฒิ
- วิเคราะห์ทบทวนข้อมูลข้างต้น โดยผู้รับผิดชอบหลักสูตร / ประธานหลักสูตร
- เสนอการปรับปรุงหลักสูตรและแผนกลยุทธ์ (ถ้ามี)

เอกสารแนบ

ภาคผนวก ก

คำอธิบายรายวิชาหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙)

คำอธิบายรายวิชาหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต
ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
หลักสูตรปรับปรุงพุทธศักราช ๒๕๕๙

๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๓๐ หน่วยกิต

๑) วิชาบังคับ จำนวน ๑๘ หน่วยกิต

๐๐๐ ๑๐๑ มนุษย์กับสังคม

๒ (๒-๐-๔)

(Man and Society)

ศึกษาความหมายและความเป็นมาเกี่ยวกับมนุษย์กับสังคม ตามหลักการทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคม สถาบันสังคม ประชาสังคม กระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรม การวิเคราะห์ปัญหาสังคมไทยในปัจจุบัน

๐๐๐ ๑๐๒ กฎหมายทั่วไป

๒ (๒-๐-๔)

(General Law)

ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป ที่มาของระบบกฎหมาย ลักษณะทั่วไปและประเภทของกฎหมาย กฎหมายมหาชน กฎหมายเอกชนที่เกี่ยวข้องกับพระสงฆ์ กฎหมายที่พระสงฆ์ควรรู้เป็นการเฉพาะ และกฎหมายศาสนาอื่น

๐๐๐ ๑๐๓ เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา

(๒) (๒-๐-๔)

(Technique of Higher Learning)

ศึกษาเทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้ห้องสมุด การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิธีแสวงหาความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การเขียนรายงานและภาคินิพนธ์

๐๐๐ ๑๐๔ ปรัชญาเบื้องต้น

๒ (๒-๐-๔)

(Introduction to Philosophy)

ศึกษาความหมายและขอบเขตของปรัชญา ความสัมพันธ์ระหว่างปรัชญา ศาสนาและวิทยาศาสตร์ สาขาปรัชญา และสาระสำคัญของปรัชญาสาขาต่างๆ พัฒนาการของปรัชญาตะวันออกและปรัชญาตะวันตก

๐๐๐ ๑๐๕ ศาสนาทั่วไป

๒ (๒-๐-๔)

(Religions)

ศึกษาความหมาย ลักษณะ ความสำคัญ คุณค่าของศาสนา ประวัติ พัฒนาการ หลักในการศึกษาศาสนา หลักคำสอน พิธีกรรมและจุดมุ่งหมายของศาสนาต่าง ๆ วิเคราะห์ลักษณะที่เป็นสากลร่วมกันและต่างกันของศาสนาปัจจุบัน อิทธิพลของศาสนาต่อสังคมโลก วิธีการเผยแผ่ศาสนา ความร่วมมือระหว่างศาสนา และทำดีของศาสนาต่าง ๆ ในประเทศไทย

๐๐๐ ๑๐๔ ภาษากับการสื่อสาร

๒ (๒-๐-๔)

(Language and Communication)

ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษากับการสื่อสาร การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารผ่านทักษะการเรียนรู้ภาษา ๔ ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และศึกษาระเบียบงานสารบรรณ

๐๐๐ ๑๑๕ ภาษาศาสตร์เบื้องต้น

๒ (๒-๐-๔)

(Introduction to Linguistics)

ศึกษาความหมายของภาษาและภาษาศาสตร์ สาขาของวิชาภาษาศาสตร์ ลักษณะทั่วไปของภาษา ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสัทศาสตร์ (Phonetics) สรศาสตร์ (Phonemics) สัทอักษรสากล สัทอักษรไทย และหลักวิเคราะห์ภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์

๐๐๐ ๑๓๙ คณิตศาสตร์เบื้องต้น

๒ (๒-๐-๔)

(Basic Mathematics)

ศึกษาหลักพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ข้อความ ประโยคเปิด ประพจน์ ตัวบ่งชี้ปริมาณ ค่าความจริง ตัวเชื่อมข้อความ และนิเสธ การหาค่าความจริง การสมมูลกัน การให้เหตุผล เซต ความหมายเซต ประเภทเซต เซตย่อย การเท่ากันของเซต การดำเนินการของเซต พีชคณิตของเซต และการประยุกต์เซต จำนวนจริง ระบบจำนวนจริง คุณสมบัติของจำนวนจริง สมการ อสมการ ค่าสัมบูรณ์ ความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน ฟังก์ชันเชิงซ้อน เมทริกซ์ การดำเนินการเมทริกซ์ การเท่ากัน การบวก การคูณ ดีเทอร์มิแนนต์ อินเวอร์ส เมทริกซ์

๐๐๐ ๒๑๐ ตรรกศาสตร์เบื้องต้น

๒ (๒-๐-๔)

(Introduction to Logic)

ศึกษานิमित คำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน วิชาค การนิยามความหมาย ญัตติประพจน์ในแบบต่างๆ การแบ่งญัตติ ความเป็นปฏิปักษ์แห่งญัตติ ญัตติผสม การให้เหตุผล ปรตธานุমানและปฏจฉาวาที่แบบต่างๆ ศึกษาหลักการและวิธีการให้เหตุผลจากบทสนทนาของพระพุทธเจ้าในอนัตตลักขณสูตรหรือในสูตรอื่นๆ บทสนทนาในคัมภีร์ถกถาวัตถุ ญาณวิทยาของนิกายสรวาสติวาท วิชาวาที่ของนาคารชุน เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างระหว่างตรรกศาสตร์ตะวันตก กับตรรกศาสตร์ตะวันออก โดยเฉพาะหลักการเชิงตรรกในคัมภีร์

๐๐๐ ๒๓๘ สถิติเบื้องต้นและการวิจัย

๒ (๒-๐-๔)

(Basic Statistics and Research)

ศึกษาหลักพื้นฐานทางสถิติ การจัดเก็บข้อมูล การรวบรวมข้อมูล การแจกแจงความถี่ การหาค่าแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง การกระจายปกติ และความเบ้ ส่วนเบี่ยงเบน ความแปรปรวน ความน่าจะเป็น ค่าสถิติ Z T และ F ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง การทดสอบสมมุติฐาน การวิจัยลักษณะและประเภทการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย รูปแบบการวิจัย การเขียนโครงร่างการวิจัยและการเขียนรายงานผลการวิจัย

๒) วิชาเลือก จำนวน ๑๒ หน่วยกิต

๐๐๐ ๑๐๓ การเมืองกับการปกครองของไทย

๒ (๒-๐-๔)

(Politics and Thai Government)

ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเมืองและการปกครองพัฒนาการเมืองการปกครองของไทย สถาบันทางการเมืองและการปกครองของไทยกระบวนการทางการเมืองของไทยการจัดระเบียบการปกครองของไทยและพระพุทธศาสนากับการเมืองการปกครองของไทย

๐๐๐ ๑๐๔ เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน

๒ (๒-๐-๔)

(Economics in Daily Life)

ศึกษาหลักการเบื้องต้นทางเศรษฐศาสตร์ ปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน รูปแบบต่าง ๆ ของระบบเศรษฐกิจ การทำงานของกลไกราคาในตลาด บทบาทของภาครัฐและภาคเอกชนในระบบเศรษฐกิจ เงินตราและสถาบันการเงิน เน้นการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันในเรื่องที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลประกอบการศึกษา และศึกษาเศรษฐศาสตร์ตามแนวพุทธ

๐๐๐ ๑๐๕ มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม

๒ (๒-๐-๔)

(Man and Environment)

ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับมนุษย์ แนวคิดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และบทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย

๐๐๐ ๑๐๖ เหตุการณ์โลกปัจจุบัน

๒ (๒-๐-๔)

(Current World Affairs)

ศึกษาเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในโลก ทั้งมิติทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ความร่วมมือและความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมโลก ประเทศไทยกับเหตุการณ์สำคัญของโลก ความร่วมมือของชาวพุทธในเวทีโลก บทบาทของพระพุทธศาสนากับการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในโลกปัจจุบัน

๐๐๐ ๑๑๖ ภาษาอังกฤษเบื้องต้น

๒ (๒-๐-๔)

(Basic English)

ศึกษากฎเกณฑ์และการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้คำนำหน้านาม (Article) การใช้กาล (Tense) การสร้างประโยค (Sentence) การใช้บุรพบท (Preposition) สันธาน (Conjunction) ฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กัน เน้นด้านการอ่านและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ

๐๐๐ ๑๑๗ ภาษาอังกฤษขั้นสูง

๒ (๒-๐-๔)

(Advanced English)

ศึกษาโครงสร้างประโยคตามหลักไวยากรณ์และฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เน้นการอ่าน การเขียนและความเข้าใจข้อความภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคำศัพท์และโครงสร้างประโยคสัมพันธ์กับเอกสารที่ใช้ศึกษา

๐๐๐ ๑๑๘ ภาษาสันสกฤตเบื้องต้น

๒ (๒-๐-๔)

(Basic Sanskrit)

ศึกษาโครงสร้างของภาษาสันสกฤต อักษร เครื่องหมาย ระบบเสียง การเปลี่ยนแปลงอักษรและเสียง การเขียน การอ่านคำศัพท์ ส่วนประกอบของนามศัพท์ การแจกรูปนามศัพท์สระการันต์ สระสนธิ บุรุษสรรพนาม นิยมสรรพนาม ปฤจฉาสรรพนาม สัมพันธสรรพนาม กริยาศัพท์ ส่วนประกอบของกริยาอาขยาต การประกอบรูปเป็นอาขยาตกรรตุจากจากธาตุ การแจกกรุปกริยา แปลและแต่งประโยคสันสกฤตที่เหมาะสมกับไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา

๐๐๐ ๑๑๙ ภาษาสันสกฤตขั้นสูง

๒ (๒-๐-๔)

(Advanced Sanskrit)

ศึกษานามศัพท์ การแจกรูปนามศัพท์ พยัญชนะการันต์ พยัญชนะสนธิ สังขยาศัพท์ อัพยาศัพท์ กริยาศัพท์ การประกอบรูปเป็นอาขยาตกรรตุจากจากธาตุ กริยาอาขยาตกรรตวาก ภาววาก ฌินันตกรรตวาก ฌินันตกรรตวาก การสลับเปลี่ยนประโยคกรรตวากเป็นกรรตวาก ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ แปลและแต่งประโยคสันสกฤตที่เหมาะสมกับไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา

๐๐๐ ๑๒๐ ภาษาไทยเบื้องต้น

๒ (๒-๐-๔)

(Basic Thai)

ศึกษาหน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยคำ ระบบไวยากรณ์ ความหมายในภาษาไทย ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาไทย ฟังคำสั่ง คำบรรยาย จดบันทึกเรื่องที่ฟัง พูด ทักทาย ขอบคุณ ขอโทษ ขออนุญาต แนะนำตัวเอง แนะนำผู้อื่น บอกชื่อสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สนทนาได้ทั้งคำที่แสดงความหมายรูปธรรมและนามธรรม

๐๐๐ ๑๒๑ ภาษาไทยขั้นสูง

๒ (๒-๐-๔)

(Advanced Thai)

ศึกษาวิเคราะห์หน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยคำ ระบบไวยากรณ์ ความหมายในภาษาไทย ฟังก์ชันการฟังข่าวจากวิทยุ โทรทัศน์ การพูดวาทศิลป์ การอ่านหนังสือพิมพ์และตำราวิชาการ การเขียนบทความ และฝึกแต่งภาพย์ กลอน โคลง ฉันทในภาษาไทย

๐๐๐ ๑๒๘ ภาษาจีนเบื้องต้น

๒ (๒-๐-๔)

(Basic Chinese)

ศึกษาโครงสร้างของภาษาจีนในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการอ่าน การเขียนภาษาจีน และการฝึกสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน

๐๐๐ ๑๒๙ ภาษาจีนขั้นสูง

๒ (๒-๐-๔)

(Advanced Chinese)

ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีน เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน

๐๐๐ ๑๓๐ ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น

๒ (๒-๐-๔)

(Basic Japanese)

ศึกษาโครงสร้างของภาษาญี่ปุ่น ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการอ่าน เขียนภาษาญี่ปุ่น และการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน

๐๐๐ ๑๓๑ ภาษาญี่ปุ่นขั้นสูง

๒ (๒-๐-๔)

(Advanced Japanese)

ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาญี่ปุ่น เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน

๐๐๐ ๑๓๕ ภาษาฮินดีเบื้องต้น

๒ (๒-๐-๔)

(Basic Hindi)

ศึกษาโครงสร้างของภาษาฮินดี ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการฟังอ่าน เขียนสนทนาภาษาฮินดี และระบบไวยากรณ์พื้นฐานที่นิยมใช้ในชีวิตประจำวัน

๐๐๐ ๑๓๖ ภาษาฮินดีขั้นสูง

๒ (๒-๐-๔)

(Advanced Hindi)

ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาฮินดี เน้นการสนทนา โดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน

๐๐๐ ๒๑๑ วัฒนธรรมไทย

๒ (๒-๐-๔)

(Thai Culture)

ศึกษาความหมายและเนื้อหาของวัฒนธรรม พัฒนาการของวัฒนธรรมไทย ประเภทของวัฒนธรรม พระพุทธศาสนากับวัฒนธรรม การอนุรักษ์ การเผยแพร่และสร้างสรรค์วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทยกับการพัฒนาผลกระทบของวัฒนธรรมต่างชาติต่อวัฒนธรรมไทย

๐๐๐ ๒๑๒ มนุษย์กับอารยธรรม

๒ (๒-๐-๔)

(Man and Civilization)

ศึกษาความเป็นมาและ พัฒนาการของมนุษย์ ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึงสมัยปัจจุบัน ความหมายของอารยธรรม บ่อเกิดและ พัฒนาการของอารยธรรมตะวันออกและตะวันตกในยุคต่างๆ ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของสังคมตะวันออกและตะวันตก ที่ก่อให้เกิดผลกระทบและ

ความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ การแลกเปลี่ยนกันระหว่างอารยธรรมตะวันออกกับตะวันตก และอิทธิพลของอารยธรรมทั้งสองที่มีต่อสังคมและวัฒนธรรมไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

๐๐๐ ๒๑๓ ชีวิตกับจิตวิทยา

๒ (๒-๐-๔)

(Life and Psychology)

ศึกษาพัฒนาการและองค์ประกอบของชีวิต ความสัมพันธ์ของจิตวิทยากับการดำรงชีวิต วิเคราะห์คุณสมบัติของจิตใจลักษณะต่างๆ ผลของสุขภาพจิตที่มีต่อพฤติกรรมของมนุษย์และการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมและสิ่งแวดล้อม

๐๐๐ ๒๔๑ วิทยาศาสตร์กายภาพและประยุกต์วิทยา

๒ (๒-๐-๔)

(Physical Science and Technology)

ศึกษาหลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ประวัติและผลงานของนักวิทยาศาสตร์ในยุคสมัยต่างๆ ความคิดเกี่ยวกับเอกภพ ระบบสุริยะ เทคโนโลยี เทคโนโลยีทางการเกษตร เทคโนโลยีอุตสาหกรรม การลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มผลผลิต การขนส่ง การสื่อสาร เทคโนโลยีภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น วิทยาศาสตร์กับชีวิตประจำวัน พระพุทธศาสนากับวิทยาศาสตร์

๐๐๐ ๒๔๒ พื้นฐานคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ

๒ (๒-๐-๔)

(Introduction to Computer and Information Technology)

ศึกษาบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประวัติของคอมพิวเตอร์และการสื่อสาร องค์ประกอบของคอมพิวเตอร์ ระบบดิจิทัล ภาษาคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ประเภทต่างๆ แพลตฟอร์มคอมพิวเตอร์ ระบบการประมวลผล การวิเคราะห์ออกแบบและพัฒนาระบบ ข้อมูลและการบริหารข้อมูล เครือข่ายและการสื่อสาร อินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ไวด์เว็บ ภัยคุกคามและความมั่นคงของระบบ จริยธรรมและสังคมไซเบอร์

๐๐๐ ๒๖๔ สันติศึกษา

๒ (๒-๐-๔)

(Peace Education)

ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความรุนแรง สันติภาพและปฏิบัติการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี ซึ่งประกอบด้วยแนวคิดและแนวปฏิบัติของนักสันติวิธีทั้งตะวันออก ตะวันตกและศาสนาต่างๆ เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันแก้ไขและเปลี่ยนผ่านความขัดแย้งและความรุนแรง อีกทั้งพัฒนาทักษะในกระบวนการการเสริมสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้นในสังคมพหุวัฒนธรรมและมีสันติธรรมในการฟังและอยู่ร่วมกับศาสนาและชาติพันธุ์ต่างๆอย่างสันติสุข

๐๐๐ ๒๖๕ ภาวะผู้นำ

๒ (๒-๐-๔)

(Leadership)

ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำที่นำการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์งานในศตวรรษที่ ๒๑ รวมถึงศึกษา คุณลักษณะและบทบาทของผู้นำกับการใช้การสื่อสารที่เอื้ออาทร ผู้นำกับความเห็นที่ถูกต้องดีงาม และความเปลี่ยนแปลงที่สร้างสรรค์คุณธรรมและจริยธรรมของผู้นำ วิสัยทัศน์ผู้นำ ผู้นำกับการสร้างความสัมพันธ์แห่งกรุณา โดยอาศัยองค์ความรู้ภาวะผู้นำตามทฤษฎีตะวันตกและภาวะผู้นำในทางพระพุทธศาสนา ถอดบทเรียนภาวะผู้นำของบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์กรทั้งในประเทศและระดับโลกที่สามารถนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จและเกิดสันติสุขแก่สังคมและชุมชนทั้งในประเทศและระดับโลก

๐๐๐ ๒๖๖ หลักธรรมาภิบาล

๒ (๒-๐-๔)

(Good Governance)

ศึกษาความหมาย องค์ประกอบ ความสำคัญของหลักธรรมาภิบาล ๖ ประการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า

๒. หมวดวิชาเฉพาะ ๑๐๔ หน่วยกิต

๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา จำนวน ๓๐ หน่วยกิต

ก. กลุ่มวิชาภาษาบาลีและพระพุทธศาสนา จำนวน ๑๔ หน่วยกิต

๐๐๐ ๑๔๔ วรรณคดีบาลี

๒ (๒-๐-๔)

(Pali Literature)

ศึกษาประวัติความหมายประเภทและพัฒนาการของคัมภีร์พระไตรปิฎก อรรถกถา ฎีกา อนุฎีกา โยชนาและปกรณ์วิเสส วรรณกรรมบาลีในประเทศไทย และคุณค่าของวรรณกรรมบาลีต่อสังคมไทย

๐๐๐ ๑๔๕ บาลีไวยากรณ์

๒ (๒-๐-๔)

(Pali Grammar)

ศึกษาการเขียนการอ่านภาษาบาลี ฐานกรณ์ การออกเสียงพยัญชนะสังโยคการเชื่อมอักษรด้วยสนธิกริโยปกรณ์ประเภทและวิธีแจกคำนาม สังกยา อัပ္พยศัพท์ กิริยาอาชยาต นามกิตก์ กิริยาภิฑก์ สมาสและตัทธิต

๐๐๐ ๑๔๖ แต่งแปลบาลี

๒ (๒-๐-๔)

(Pali Composition and Translation)

ศึกษาการแต่งบาลี การแปลบาลีทั้งโดยอรรถและโดยพยัญชนะให้ถูกต้องตามหลักภาษา การแต่งและการแปลประโยคพิเศษและสำนวนที่ควรทราบ การแปลบาลีเป็นไทยและแปลไทยเป็นบาลีจากหนังสือที่กำหนด

๐๐๐ ๑๔๗ พระไตรปิฎกศึกษา

๒ (๒-๐-๔)

(Tipitaka Studies)

ศึกษากำเนิดความเป็นมาและพัฒนาการของคัมภีร์พระไตรปิฎกการจำแนกโครงสร้างและเนื้อหาสาระพระไตรปิฎกคำอธิบายโดยย่อของพระอรรถกถาจารย์การรักษาสืบทอดโดยมุขปาฐะและลายลักษณ์อักษรลำดับคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาความเป็นมาของพระไตรปิฎกในประเทศไทยและประโยชน์ที่รับจากการศึกษาพระไตรปิฎก

๐๐๐ ๑๔๘ พระวินัยปิฎก

๒ (๒-๐-๔)

(Vinaya Pitaka)

ศึกษาประวัติความเป็นมาความหมายโครงสร้างของพระวินัยปิฎกเลือกศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่สำคัญในคัมภีร์มหาวีรังก์ภิกขุวินัยกัมมหารรรคจุลวรรคและปรีวารโดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบและประโยชน์ที่รับจากการศึกษาพระวินัยปิฎก

๐๐๐ ๑๔๙ พระสุตตันตปิฎก

๒ (๒-๐-๔)

(Suttanta Pitaka)

ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระสุตตันตปิฎก เลือกศึกษาวิเคราะห์พระสูตรที่สำคัญ คือ พรหมชาลสูตร มหาปริณิพพานสูตร อัคคัญญสูตร รวมทั้งประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ จากนิายทั้ง ๕ นิกาย คือ ทีฆนิกาย มัชฌิมนิกาย สังยุตตนิกาย อังคุตตรนิกาย และขุททกนิกาย โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ

๐๐๐ ๑๕๐ พระอภิธรรมปิฎก

๒ (๒-๐-๔)

(Abhidhamma Pitaka)

ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระอภิธรรมปิฎก เนื้อหาสาระ ประเด็นที่น่าสนใจในพระอภิธรรมปิฎกทั้ง ๗ คัมภีร์ โดยเน้นให้เข้าใจหลักปรมัตถธรรม คือ จิต เจตสิก รูป และนิพพาน โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ

ข. กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป จำนวน ๑๒ หน่วยกิต

๐๐๐ ๑๕๘ ประวัติพระพุทธศาสนา

๒ (๒-๐-๔)

(History of Buddhism)

ศึกษาประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ความสำคัญและลักษณะเด่นของพระพุทธศาสนา การแยกนิกายของพระพุทธศาสนา การขยายตัวของพระพุทธศาสนาเข้าไปในนานาประเทศ และอิทธิพลของพระพุทธศาสนาต่อวัฒนธรรมในประเทศนั้นๆ รวมทั้งศึกษาขบวนการและองค์การใหม่ๆ ในวงการพระพุทธศาสนาปัจจุบันและอนาคต

๐๐๐ ๒๕๙ เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา

๒ (๒-๐-๔)

(Buddhist Festival and Traditions)

ศึกษาเทศกาลและพิธีกรรมที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ความหมาย คุณค่าของเทศกาลและพิธีกรรมนั้นๆ ให้สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง

๐๐๐ ๒๖๐ การปกครองคณะสงฆ์ไทย

๒ (๒-๐-๔)

(Thai Sangha Administration)

ศึกษาพัฒนาการของระบบการปกครองคณะสงฆ์ไทย ตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงปัจจุบัน ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ฉบับต่างๆ กฎ ระเบียบ คำสั่งและประกาศที่สำคัญของคณะสงฆ์การประยุกต์การปกครองและการบริหารในปัจจุบันสำหรับคณะสงฆ์ไทย

๐๐๐ ๒๖๑ ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ

๒ (๒-๐-๔)

(Dhamma in English)

ศึกษาศัพท์ธรรมะทางพระพุทธศาสนาที่นิยมใช้กันแพร่หลายในภาษาอังกฤษ และหนังสือที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ที่นักปราชญ์ได้รจนาไว้ในภาษาอังกฤษ

๐๐๐ ๒๖๒ ธรรมนิเทศ

๒ (๒-๐-๔)

(Dhamma Communication)

ศึกษาหลักการและวิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ศิลปะการเขียนบทความ การพูดและการพัฒนาบุคลิกภาพเกี่ยวกับการพูด การเทศนา การแสดงปาฐกถาธรรม การอภิปราย และการใช้สื่อประกอบการบรรยาย

๐๐๐ ๒๖๓ งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา

๒ (๒-๐-๔)

(Research and Literary Works on Buddhism)

ศึกษางานวิจัยทางพระพุทธศาสนา และวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาในประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วิเคราะห์วรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาที่น่าสนใจ เช่น เถภูมิกถาของพญาลิไท มังคลัตถปิณีของพระสิริมังคลาจารย์ กาพย์มหาชาติของพระเจ้าทรงธรรม สังคหิวงศ์ของสมเด็จพระวันรัต (แก้ว) วัดพระเชตุพน พระมงคลวิเสสกาของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส แก่นพุทธศาสน์ของพุทธทาสภิกขุ กรมปิณีของพระพรหมโมลี (วิลาส ญาณวโร) พุทธธรรมของพระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) พุทธวิทยาของอาจารย์พร รัตนสุวรรณ และงานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ค. กลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ จำนวน ๔ หน่วยกิต

๐๐๐ ๑๕๑ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑

(๒) (๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation I)

ศึกษาความเป็นมา ความหมาย หลักการ วิธีการ และประโยชน์ของการปฏิบัติกรรมฐาน อารมณ์ของสมถกรรมฐาน ๔๐ วิปัสสนาภูมิ ๖ สติปัฏฐาน ๔ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ ภาวนา ๓ นิमित ๓ สมาธิ ๓ รูปฌาน ๔ อรูปฌาน ๔ วสี ๕ นิเวศน์ ๕ อุปกิเลส ๑๖ ให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติและนำไปใช้ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๑ ระยะ นั่งกำหนด ๑ ระยะ หรือ ๒ ระยะ

๐๐๐ ๑๕๒ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒

๑ (๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation II)

ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติกายานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร และอานาปานสติสูตร วิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานทั้งแบบสมถยานิกะ และวิปัสสนายานิกะ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ สิกขา ๓ วิชชา ๓ และสามัญญลักษณะ ๓ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๒ ระยะ นั่งกำหนด ๒ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์

๐๐๐ ๒๕๓ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓

(๒) (๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation III)

ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติเวทนานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร วิธีการปรับอินทรีย์ ๕ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ วิปัสสนูปกิเลส ๓ อภิญญา ๖ วิสุทธิ ๗ วิชชา ๘ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๓ ระยะ นั่งกำหนด ๓ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์

๐๐๐ ๒๕๔ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔

๑ (๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation IV)

ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติจิตตานุปัสสนาสติปัฏฐาน ในมหาสติปัฏฐานสูตร กระบวน การเกิดของไตรสิกขาและไตรลักษณ์ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ วิปัสสนูปกิเลส ๑๐ วิปัสสนาญาณ ๑๖ ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๔ ระยะ นั่งกำหนด ๔ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์

๐๐๐ ๓๕๕ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕

(๒) (๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation V)

ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ตามแนวธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร กระบวนการเกิดดับของรูปนามตามแนวปฏิจจสมุปบาท หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ โพธิปักขิยธรรม ๓๗ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๕ ระยะ นั่งกำหนด ๕ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์

๐๐๐ ๓๕๖ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖

๑ (๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation VI)

ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ในพระสูตรที่เชื่อมโยงกับมหาสติปัฏฐานสูตร เช่น อปัณณกสูตร สติสูตร อาการบรรลุมรรคผลและคุณธรรมของพระอริยบุคคล ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๖ ระยะ นั่งกำหนด ๖ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์

๐๐๐ ๔๕๗ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗

๑ (๑-๒-๔)

(Buddhist Meditation VII)

ศึกษาวิธีการปฏิบัติกรรมฐาน สภาวธรรมที่เกิดดับในขณะปฏิบัติฯ วิธีแก้สภาวธรรมของสำนักปฏิบัติธรรมในสมัยปัจจุบัน เปรียบเทียบกับมหาสติปัฏฐานสูตร ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม และนั่งกำหนด ส่งและสอบอารมณ์

๒.๒ วิชาแกนเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๓๓ หน่วยกิต

๔๐๔ ๓๐๑ เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น

๓ (๓-๐-๖)

(Introduction to Microeconomics)

ศึกษาแนวคิดและการประยุกต์ใช้ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจ การทำงานของกลไกราคา อุปสงค์และอุปทานของสินค้า ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค พฤติกรรมการผลิต ต้นทุนการผลิต การกำหนดราคาสินค้าในตลาดที่มีการแข่งขันสมบูรณ์ และไม่สมบูรณ์รูปแบบต่าง ๆ เปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดสรรทรัพยากรการผลิตในตลาดแข่งขันสมบูรณ์และตลาดอื่น ๆ ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับตลาดปัจจัยการผลิต และความล้มเหลวของตลาด

๔๐๔ ๓๐๒ เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น

๓ (๓-๐-๖)

(Introduction to Macroeconomics)

ศึกษาความหมายและวิธีการศึกษาเศรษฐศาสตร์ เป้าหมายและปัญหาในทางเศรษฐศาสตร์มหภาค การคำนวณรายได้ประชาชาติ ทฤษฎีการกำหนดรายได้ประชาชาติดุลยภาพ ตลาดการเงิน อุปสงค์และอุปทานของเงิน ปัญหาการว่างงาน ปัญหาเงินเฟ้อและเงินฝืด นโยบายการเงินและการคลังในการรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ ดุลการชำระเงิน ตลาดเงินตราต่างประเทศ และการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยน รวมถึงการนำตัวดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจมหภาคไปใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ

๔๐๔ ๓๐๓ เศรษฐศาสตร์จุลภาค

๓ (๓-๐-๖)

(Microeconomics)

ศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค โดยเน้นการใช้ทฤษฎีเส้นความพอใจเท่ากัน การวิเคราะห์การบริโภคข้ามเวลา การบริโภคกับความเสี่ยง ทฤษฎีต้นทุนสารสนเทศ ทฤษฎีการผลิตและต้นทุนการผลิต สาเหตุการเกิดบริษัท โครงสร้างและพฤติกรรมของตลาดประเภทต่าง ๆ การกำหนดราคาปัจจัยภายในโครงสร้างตลาดสินค้าและตลาดปัจจัยประเภทต่าง ๆ ดุลยภาพทั่วไป ทฤษฎีเกี่ยวกับความล้มเหลวของตลาด และเครื่องมือในการแก้ปัญหา

๔๐๔ ๓๐๔ เศรษฐศาสตร์มหภาค

๓ (๓-๐-๖)

(Macroeconomics)

ศึกษาแบบจำลองดุลยภาพร่วมในตลาดเงิน ตลาดผลผลิต และตลาดเงินตราต่างประเทศ (แบบจำลอง IS – LM – BP) การเปลี่ยนแปลงภาวะดุลยภาพ ตลาดผลผลิตและตลาดแรงงาน แบบจำลองอุปสงค์มวลรวมและอุปทานมวลรวมในระบบเศรษฐกิจแบบปิด และแบบเปิด ภาวะเงินเฟ้อ การว่างงาน และนโยบายรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ทฤษฎีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทฤษฎีของนิวเคนส์เซียน และทฤษฎีวัฏจักรธุรกิจที่แท้จริง ตลอดจนการประยุกต์ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาคมาวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ

๔๐๔ ๓๐๕ ภาษาอังกฤษสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

๓ (๓-๐-๖)

(English for Economist)

ศึกษาแนวทางในการอ่านตำรา บทความ และเอกสารทางวิชาการด้านเศรษฐศาสตร์ที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถในการอ่าน การจับประเด็นความสำคัญ ความเข้าใจ การตีความหมาย และการสรุปเรื่องราวได้อย่างถูกต้อง

๔๐๔ ๓๐๖ ประวัติแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์

๓ (๓-๐-๖)

(History of Economic Thoughts)

ศึกษาพัฒนาการแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ตั้งแต่สมัยพาดินนิยมถึงปลายพุทธศตวรรษที่ ๒๕ เน้นปัญหาสังคมและเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในแต่ละสมัยซึ่งมีผลต่อแนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์ในสมัยนั้น

๔๐๔ ๔๐๗ เศรษฐศาสตร์การคลัง

๓ (๓-๐-๖)

(Public Economics)

ศึกษาพื้นฐานเบื้องต้นเกี่ยวกับการคลังของรัฐบาล โดยมุ่งศึกษาบทบาทของรัฐบาลที่มีต่อสังคม เศรษฐกิจและการเมือง วิเคราะห์บทบาทของรัฐบาลในการใช้จ่ายงบประมาณและการภาษีอากรทั้งในแง่

เศรษฐศาสตร์จุลภาคและเศรษฐศาสตร์มหภาค ทฤษฎีการคลังสาธารณะในสภาพสถิต และสภาพพลวัตได้แก่ ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ของภาครัฐบาล บทบาทของรัฐบาลในระบบเศรษฐกิจ ทฤษฎีการใช้จ่ายของรัฐบาลในระดับที่เหมาะสม และศึกษาถึงการใช้นโยบายการคลังในการรักษาเสถียรภาพของเศรษฐกิจ การแก้ปัญหาเศรษฐกิจและการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ

๔๐๔ ๔๐๘ เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ

๓ (๓-๐-๖)

(International Economics)

ศึกษาทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศ ทฤษฎีและนโยบายการกีดกันทางการค้า ผลกระทบที่มีต่อระบบเศรษฐกิจ ทฤษฎีและนโยบายการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ทฤษฎีและนโยบายการลงทุนระหว่างประเทศ ตลาดเงินตรา ดุลการค้าและดุลการชำระเงิน การแก้ไขดุลการค้าและดุลการชำระเงิน การค้าและการเงินระหว่างประเทศกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สถาบันและโครงสร้างของระบบการค้าและการเงินที่สำคัญ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศพัฒนากับประเทศกำลังพัฒนา โครงสร้างสินค้าเข้าและออกที่สำคัญของไทย ปัญหาดุลการค้าและดุลการชำระเงินของไทย

๔๐๔ ๔๐๙ ระเบียบวิธีวิจัยทางเศรษฐศาสตร์

๓ (๓-๐-๖)

(Research Methodology in Economics)

ศึกษาวิธีการทำวิจัยทางสังคมศาสตร์ การตั้งสมมติฐาน การค้นหาข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การอธิบายและลำดับข้อโต้แย้งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลโดยอาศัยความรู้ทางคณิตศาสตร์และเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น

๔๐๔ ๔๑๐ สถิติสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

๓ (๓-๐-๖)

(Statistics for Economist)

ศึกษาสถิติเชิงสรุปผล การวิเคราะห์ความแปรปรวน การปรับเส้นโค้ง การวิเคราะห์ การถดถอยและสหสัมพันธ์เชิงเส้นทั้งอย่างง่ายและพหุเทคนิคการพยากรณ์และสถิติแบบไม่ใช้พารามิเตอร์ ความเป็นอิสระและสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การออกแบบ การทดสอบและการวิเคราะห์ความแปรปรวนเบื้องต้น การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมสถิติที่ไม่ใช้พารามิเตอร์ และการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

๔๐๔ ๔๑๑ เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์

๓ (๓-๐-๖)

(Economics of Human Resource)

ศึกษาทฤษฎีอุปสงค์แรงงานในกรณีที่แรงงานเป็นปัจจัยแปรผันและเป็นปัจจัยกึ่งคงที่ ทฤษฎีอุปทานแรงงานระยะสั้น อุปทานแรงงานฝีมือ ตลาดแรงงานแบบต่าง ๆ โครงสร้างค่าจ้างและนโยบายการกระจายรายได้ การว่างงานและเงินเฟ้อ ปัญหาแรงงานไทยในสังคมเมืองและสังคมชนบท ทฤษฎีการเจรจาต่อรองและปัญหาแรงงานสัมพันธ์ในประเทศไทย

๒.๓ วิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๓๒ หน่วยกิต

๔๐๔ ๓๑๒ เศรษฐกิจชุมชน

๓ (๓-๐-๖)

(Community Economy)

ศึกษาพัฒนาการของเศรษฐกิจชุมชน แนวคิดทฤษฎีทางเศรษฐกิจ สังคม และรูปแบบเศรษฐกิจชุมชน สภาพเศรษฐกิจชุมชน ลักษณะของทรัพยากรที่มีอยู่ สถาบันทางเศรษฐกิจในชุมชนทั้งที่มีการตั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ การผลิตในภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการในชุมชน การใช้ที่ดิน แรงงาน ภาวะหนี้สิน การระดมทุนในชุมชน ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างชุมชน

๔๐๓ ๓๑๓ เศรษฐศาสตร์สหกรณ์

๓ (๓-๐-๖)

(Cooperative Economics)

ศึกษาความหมาย หลักการ อุดมการณ์และวิธีการสหกรณ์เปรียบเทียบระบบสหกรณ์กับระบบธุรกิจอื่น บทบาทรัฐในการสหกรณ์ประสบการณ์ด้านการพัฒนาชนบทไทย การดำเนินงานสหกรณ์ในประเทศไทย สหกรณ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

๔๐๔ ๓๑๔ เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร
(Economics of Money and Banking)

๓ (๓-๐-๖)

ศึกษาบทบาทของเงินและเครดิตในระบบเศรษฐกิจ เน้นความสัมพันธ์ระหว่างเงินกับกระแสการใช้จ่ายรายได้และระดับราคา ขบวนการเชื่อมโยงระหว่างการผลิตกับการลงทุนโดยผ่านตลาดการเงินบทบาทของอัตราดอกเบี้ย การสร้างเงินของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่น ๆ บทบาทของธนาคารกลางในการบริหารปริมาณเงิน การจัดสินทรัพย์และการใช้เงินกู้ของสถาบันการเงิน ทฤษฎีการเงินและนโยบายการเงิน ภาวะเศรษฐกิจภายนอกประเทศกับการเงินในประเทศ การเงินและนโยบายการเงินในเศรษฐกิจประเทศไทย

๔๐๔ ๓๑๕ เศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน
(Economy of Asean community)

๓ (๓-๐-๖)

ศึกษาพัฒนาการของโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน ที่กำหนดให้สถาบันการเงินในภูมิภาคนี้และปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน กลไกของระบบเศรษฐกิจในกลุ่มของประชาคมอาเซียน นโยบายเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่น ๆ ในประชาคมอาเซียน

๔๐๔ ๓๑๖ แคลคูลัสเชิงอนุพันธ์และอินทิกรัล
(Differential and Integral Calculus)

๓ (๓-๐-๖)

ศึกษาหลักและวิธีการทางคณิตศาสตร์ ฟังก์ชัน กราฟ สมการ ระบบสมการ เมทริกซ์ ลิมิต แคลคูลัสเชิงอนุพันธ์ของฟังก์ชันที่มีตัวแปรอิสระ ๑ ตัว ความสัมพันธ์ระหว่างอนุพันธ์ ความชันของเส้น และแนวคิดหน่วยสุดท้าย แคลคูลัสเชิงอนุพันธ์ของฟังก์ชันที่มีตัวอิสระมากกว่า ๑ ตัว กรณีตัวแปรเลือก ๑ ตัว และมากกว่า ๑ ตัว แคลคูลัสเชิงปริพันธ์ การโปรแกรมเชิงเส้น สมการเชิงอนุพันธ์และสมการเชิงผลต่าง การหาค่าต่ำสุดและสูงสุดแบบมีข้อจำกัดและไม่มีข้อจำกัด การอินทิเกรตฟังก์ชัน อินทิกรัลที่มีค่าจำกัดและไม่จำกัด

๔๐๔ ๓๑๗ เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
(Business Economics)

๓ (๓-๐-๖)

ศึกษาถึงบทบาทของตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจและระบบเศรษฐกิจโดยรวม แนวคิดทฤษฎีการจัดการทางการตลาดและโครงสร้างของตลาด การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อช่วยในการวิเคราะห์และตัดสินใจ โดยศึกษาถึงพฤติกรรมผู้บริโภค ความต้องการของลูกค้านั้น การแบ่งส่วนตลาดการคาดคะเนส่วนประสม การวิเคราะห์คู่แข่ง และการบริหารผลิตภัณฑ์ การกำหนดราคา การตัดสินใจในการวางแผนผลิตภัณฑ์ในตลาดแบบต่าง ๆ ทั้งในประเทศและตลาดระหว่างประเทศ รวมถึงการกำหนดและการวางแผนกลยุทธ์ทางธุรกิจเพื่อการแข่งขันในระดับสากล

๔๐๔ ๔๑๘ เศรษฐศาสตร์การพัฒนา
(Development Economics)

๓ (๓-๐-๖)

ศึกษาการพัฒนาและการเติบโตทางเศรษฐกิจ ปัจจัยต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ วิธีการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา นโยบายและการวางแผนในการขจัดความยากจน และความเหลื่อมล้ำของรายได้ การผลิตสินค้าทดแทนสินค้านำเข้า การส่งเสริมการส่งออก และการนำทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การพัฒนามาประยุกต์ใช้

๔๐๔ ๔๑๙ เศรษฐกิจประเทศไทย
(Thai Economy)

๓ (๓-๐-๖)

ศึกษาโครงสร้างระบบเศรษฐกิจประเทศไทย และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างดังกล่าว ตลอดจนผลปฏิบัติการของระบบเศรษฐกิจประเทศไทย ทั้งทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การแก้ปัญหาความยากจน การกระจายรายได้ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของประชาชน กระบวนการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจในประเทศไทย การดำเนินนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง การดำเนินยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเศรษฐกิจเฉพาะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนา

อุตสาหกรรมและการพัฒนาเกษตรกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างระบบเศรษฐกิจประเทศไทยกับสังคมเศรษฐกิจโลก
รวมตลอดจนการเข้าสู่ระเบียบเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

๔๐๔ ๔๒๐ การศึกษาอิสระทางด้านเศรษฐศาสตร์

๓ (๓-๐-๖)

(Independent Study on Economics)

ศึกษาค้นคว้าวิจัยภาคสนามทางเศรษฐศาสตร์ที่สามารถประยุกต์ใช้ในกิจการทางพระพุทธศาสนา
โดยความเห็นชอบและภายใต้การให้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

๔๐๔ ๔๒๑ เศรษฐศาสตร์การพัฒนาชนบท

๓ (๓-๐-๖)

(Economics of Rural Development)

ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นชนบททั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและ
ศาสนา ปัญหาโครงสร้างของเศรษฐกิจสังคมและการเมืองที่ก่อให้เกิดปัญหาในชนบท วิเคราะห์และเปรียบเทียบ
แนวคิดและวิธีการต่าง ๆ ในการพัฒนาชนบทในอดีตและปัจจุบัน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพตามท้องถิ่นที่
กำหนด

๔๐๔ ๔๒๒ สัมมนาเศรษฐศาสตร์

๒ (๒-๐-๔)

(Seminar on Economics)

สัมมนาและวิจัยในหัวข้อเศรษฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์แนวพุทธ ภายใต้การควบคุมและแนะนำจาก
อาจารย์ผู้บรรยาย ตามหัวข้อที่กำหนดให้

๔๐๔ ๒๒๓ หลักเศรษฐศาสตร์ในพระไตรปิฎก

(๒) (๒-๐-๔)

(Economics Principles in Tipitaka)

ศึกษาพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของมนุษย์ การดำรงชีวิตอยู่ในสังคม กิจกรรมที่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยน
สินค้า การบริการ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างไรในการผลิต การบริโภค การกระจายรายได้ที่ปรากฏใน
คัมภีร์พระไตรปิฎก ทั้งในพระวินัยปิฎก พระสุตตันตปิฎก และพระอภิธรรมปิฎก นำมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบกับ
เศรษฐศาสตร์กระแสหลัก

๔๐๔ ๒๒๔ พระพุทธศาสนากับการพัฒนาเศรษฐกิจ

(๒) (๒-๐-๔)

(Buddhism and Economic Development)

ศึกษาคำสอนทางพระพุทธศาสนา เช่น ติฎฐธัมมิกัตถสังวัตตนิกธรรม อริยมรรค อริยทรัพย์ อปายมุข
อปณณกสูตร ปฐมทานสูตร สังคหวัตถุ ๔ อิทธิบาท ๔ สปัปฐมธรรม ๗ และอื่น ๆ ที่สามารถนำมาพัฒนาชีวิตและ
ส่งเสริมเศรษฐกิจได้

๔๐๔ ๒๒๕ พระพุทธศาสนากับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๒) (๒-๐-๔)

(Buddhism and Sufficiency Economy)

ศึกษาหลักธรรมที่เป็นไปในการดำรงชีวิต ในลักษณะที่ว่ากินแต่พอดี อยู่แต่พอดี เพื่อเป็นเครื่องมือในการ
สั่งสมคุณงามความดี ผ่อนคลายจากทุกข์โดยปฏิบัติตามคำสอนทางพระพุทธศาสนา เน้นหลักแสดงความจริงสายกลาง
ได้แก่ มัชฌิมาปฏิปทา และอหิงสา คือ ไม่เบียดเบียนตนและผู้อื่น และศึกษาพระราชดำรัสที่ตรัสในที่ต่าง ๆ พร้อมทั้ง
โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มุ่งถึงหลักปรัชญา ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไข

๔๐๔ ๔๒๖ จริยธรรมทางเศรษฐศาสตร์

(๒) (๒-๐-๔)

(Economics Ethics)

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐศาสตร์และจริยธรรมทางพระพุทธศาสนา พัฒนาการของจริยธรรมทาง
พระพุทธศาสนามีการสนองตอบต่อสังคมและเศรษฐกิจ ศึกษาประเด็นด้านจริยธรรมเกี่ยวกับการเมือง สังคม นโยบาย
เศรษฐกิจ มลภาวะและสิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน ตลอดจนมีความเข้าใจบทบาทของนักเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับ
จริยธรรมและจรรยาบรรณผลกระทบที่มีต่อบุคคล องค์กร และต่อสังคมโดยรวม

(Economics in Buddhist Literature)

ศึกษาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่ปรากฏในงานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา เช่น พุทธธรรม มลทินปัญหา ไตรภูมิพระร่วง มังคลัตถทีปนี วิเคราะห์หลักเศรษฐศาสตร์ ในวรรณกรรมเหล่านี้ และวรรณกรรมที่น่าสนใจอื่น ๆ

๒.๔ วิชาเลือกเฉพาะสาขาเศรษฐศาสตร์ จำนวน ๙ หน่วยกิต

๔๐๔ ๓๒๘ การบัญชีการเงินสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

๓ (๓-๐-๖)

(Financial Accounting for Economist)

ศึกษาการพัฒนาการทางการเงิน การวิเคราะห์ การบันทึกและจำแนกประเภทรายการทางการเงิน การจัดทำงบการเงิน ลักษณะของบัญชีประเภทต่าง ๆ หลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นพื้นฐานในการวัดมูลค่าของรายการทางการเงิน ประโยชน์และข้อจำกัดของข้อมูลทางการเงิน การจัดทำงบการเงินของกิจการที่บันทึกบัญชีไม่สมบูรณ์

๔๐๔ ๓๒๙ เศรษฐศาสตร์เกษตร

๓ (๓-๐-๖)

(Agricultural Economics)

ศึกษาโครงสร้างและขอบเขตเศรษฐกิจการเกษตร ความสำคัญของภาคการเกษตร ปัญหาทางเศรษฐกิจภาคการเกษตร การจัดการฟาร์ม การวิเคราะห์พฤติกรรมหน่วยผลิตทางการเกษตร และหลักการในการตัดสินใจจัดสรรทรัพยากรทางการเกษตร การกระจายผลผลิตไปสู่ผู้บริโภค ตลาดปัจจัยการผลิตและสินค้าระดับไร่นา ราคาและการกำหนดราคา ตลาดและการตลาดสินค้าการเกษตร นโยบายในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจการเกษตร ตลอดจนแนวคิดเกษตรทางเลือก และเกษตรยั่งยืน

๔๐๔ ๓๓๐ เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม

๓ (๓-๐-๖)

(Economics for Environment)

ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระบบเศรษฐกิจกับระบบสิ่งแวดล้อม ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์พื้นฐาน การประยุกต์ทฤษฎีในการประเมินมูลค่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นโยบายและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ในการจัดการสิ่งแวดล้อม

๔๐๔ ๓๓๑ เศรษฐศาสตร์สาธารณสุข

๓ (๓-๐-๖)

(Health Economics)

ศึกษาแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์สุขภาพและการบริการสุขภาพ อุปสงค์และอุปทานของการบริการสุขภาพ การประกันสุขภาพ การคลังสาธารณสุข ประสิทธิภาพและความเสมอภาคในการเข้ารับบริการสุขภาพ การประเมินโครงการสุขภาพ การวิเคราะห์ดัชนีสุขภาพของประเทศต่าง ๆ และความสัมพันธ์ของการพัฒนาสุขภาพกับการพัฒนาประเทศ

๔๐๔ ๓๓๒ คณิตศาสตร์สำหรับนักเศรษฐศาสตร์

๓ (๓-๐-๖)

(Mathematics for Economist)

ศึกษาการใช้กฎเกณฑ์ทางคณิตศาสตร์เพื่อนำไปประยุกต์ในทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ เซต ระบบจำนวน และลำดับอนุกรม ความสัมพันธ์ ฟังก์ชันและกราฟ พีชคณิตเชิงเส้น ลอการิทึม อนุพันธ์ของฟังก์ชัน ระบบสมการเวกเตอร์ เมทริกซ์ สมการเชิงเส้นอัตราส่วน สัดส่วนและร้อยละ การคิดค่าเสื่อมราคา ดอกเบี้ยและส่วนลด และการประยุกต์ในทางเศรษฐกิจและธุรกิจ

๔๐๔ ๓๓๓ เศรษฐศาสตร์การจัดการโลจิสติกส์

๓ (๓-๐-๖)

(Economics and Logistics Management)

ศึกษาความหมายและความสำคัญของโลจิสติกส์ ทิศทาง บทบาทและการดำเนินงานด้านโลจิสติกส์ การขนส่ง การจัดการคลังสินค้า การวิเคราะห์ต้นทุนด้านโลจิสติกส์ และการบริหารความเสี่ยง การนำระบบโลจิสติกส์มาใช้ในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันทางธุรกิจระบบโลจิสติกส์กับการค้า และการส่งออกสินค้าไปต่างประเทศ

๔๐๔ ๓๓๔ เศรษฐศาสตร์การจัดการ

๓ (๓-๐-๖)

(Management Economics)

ศึกษาหลักเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางคณิตศาสตร์ที่ใช้ในการตัดสินใจ การนำทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์มาประยุกต์ในการดำเนินธุรกิจโดยวิเคราะห์อุปสงค์ อุปทาน การผลิต ต้นทุน การกำหนดราคา การวางแผนกำไร การพยากรณ์ หลักการตัดสินใจภายใต้ความเสี่ยงและความไม่แน่นอน การประยุกต์ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ วิธีการทางธุรกิจ และการตัดสินใจทางการบริหารเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ขององค์กร ความเชื่อมโยงทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์กับวิธีเชิงปริมาณ กรณีศึกษาที่ทันสมัย

๔๐๔ ๓๓๕ เศรษฐศาสตร์เพื่อการลงทุน

๓ (๓-๐-๖)

(Economics for Investment)

ศึกษาแนวคิดเบื้องต้นของการลงทุน ตลาดการเงินและเครื่องมือการลงทุน กระบวนการซื้อขาย หลักทรัพย์อัตราผลตอบแทนและส่วนขาดความเสี่ยง การกระจายความเสี่ยงการลงทุนแบบจำลองการประเมินราคาสินทรัพย์ทุน ทฤษฎีการกำหนดราคาเก็งกำไร สมมติฐานตลาดที่มีประสิทธิภาพ การเงินเชิงพฤติกรรม การวิเคราะห์ทางมหภาคและอุตสาหกรรม การประเมินหลักทรัพย์การวิเคราะห์สถานะทางการเงิน การวิเคราะห์ทางเทคนิคทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ในการวิเคราะห์ตลาดการเงินการลงทุนในพันธบัตร หุ้น ตราสารอนุพันธ์และอื่นๆประเภทต่าง ๆ ของการลงทุน ทฤษฎีที่ใช้อธิบายสาเหตุของการลงทุนในรูปแบบต่างๆ และผลกระทบทางเศรษฐกิจของการลงทุนที่มีต่อผู้ลงทุน และผลต่อเศรษฐกิจโลก

๔๐๔ ๔๓๖ การบัญชีเพื่อการจัดการสำหรับนักเศรษฐศาสตร์

๓ (๓-๐-๖)

(Managerial Accounting for Economist)

ศึกษาการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการจัดการและการตัดสินใจ การวางแผนและควบคุม เน้นความเข้าใจ ประโยชน์และข้อจำกัดของการใช้ข้อมูลดังกล่าว

๔๐๔ ๔๓๗ เศรษฐกิจสร้างสรรค์

๓ (๓-๐-๖)

(Creative Economy)

ศึกษาที่มา ความหมาย ความสำคัญ โดยมุ่งเน้นประเภทงานศิลปะ งานหัตถกรรมงานออกแบบ และแฟชั่นเป็นหลัก โดยให้มีทักษะ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ปัจจัยการผลิตด้านนวัตกรรม เพื่อก้าวไปสู่ระดับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ต่อไป

๔๐๔ ๔๓๘ เศรษฐศาสตร์แรงงาน

๓ (๓-๐-๖)

(Labor Economics)

ศึกษาทฤษฎีอุปสงค์และอุปทานของแรงงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสถาบันที่มีผลต่อการกำหนดอุปสงค์และอุปทานของแรงงาน การวิเคราะห์ตลาดแรงงานและการพัฒนาคุณภาพแรงงาน ปัจจัยที่กำหนดระดับรายได้ การจ้างงานและแรงงานสัมพันธ์ บทบาทของรัฐในตลาดแรงงาน การเลือกปฏิบัติในตลาดแรงงานและผลของโลกาภิวัตน์ต่อตลาดแรงงาน

๔๐๔ ๔๓๙ เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม

๓ (๓-๐-๖)

(Industrial Economics)

ศึกษาโครงการของตลาด พฤติกรรมธุรกิจและการสำแดงตนในตลาดของหน่วยธุรกิจ ความสัมพันธ์ของโครงสร้างของตลาดในรูปแบบต่าง ๆ กับการดำเนินธุรกิจและการจัดสรรทรัพยากร การกำหนดราคาและ

ปริมาณการผลิต การรวมอำนาจการผูกขาดและปัจจัยต่าง ๆ ที่นำไปสู่การผูกขาดการรวมกลุ่มของผู้ผลิตแบบต่าง ๆ บทบาทของบรรษัทข้ามชาติที่มีผลต่อการ ดำเนินธุรกิจในภาคอุตสาหกรรม

๔๐๔ ๔๔๐ การวิเคราะห์โครงการและแผนงาน

๓ (๓-๐-๖)

(Projects and Programs Analysis)

ศึกษาหลักและวิธีการวางแผนระดับโครงการและระดับแผนการบริหารโครงการและแผนงาน หลักและวิธีการประเมินโครงการและแผนงาน ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ การวิเคราะห์ต้นทุน การวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการและแผนงานการกำหนดทางเลือกของโครงการขั้นตอนการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการและแผนงาน การวิเคราะห์ Cost-Benefit Ratio วิเคราะห์เชิงระบบในโครงการและแผนงาน

๔๐๔ ๔๔๑ เศรษฐศาสตร์ความมั่นคงทางสังคม

๓ (๓-๐-๖)

(Economics of Social Security)

ศึกษาถึงหลักเศรษฐศาสตร์และการประกันภัย การเสี่ยงภัย ความไม่แน่นอน และการจัดการเกี่ยวกับการเสี่ยงทางสังคม การประกันชีวิต การประกันวินาศภัย การประกันภัยเบ็ดเตล็ด และความมั่นคงทางสังคมในประเทศไทย

๔๐๔ ๔๔๒ เศรษฐมิติ

๓ (๓-๐-๖)

(Econometrics)

ศึกษาวิธีการทางเศรษฐมิติแบบจำลองสมการถดถอยพหุคูณในรูปแบบเมทริกซ์ ปัญหาทางเศรษฐมิติที่เกิดจากสมมติฐานของแบบจำลองสมการถดถอยเชิงเส้นตรงไม่เป็นจริงและแนวทางการแก้ปัญหา วิธีการประมาณค่าแบบกำลังสองน้อยที่สุดแบบปกติ วิธีการกำลังสองน้อยที่สุดแบบทั่วไป การประมาณค่าแบบระบบสมการ วิธีการควรจะเป็นสูงสุด และวิธีการโมเมนต์แบบทั่วไป

ภาคผนวก ข

ตารางเปรียบเทียบหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙

ตารางเปรียบเทียบการปรับปรุงของหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙)

หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕ กับ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙

ชื่อหลักสูตรและชื่อปริญญา	
หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙
๑. รหัสและชื่อหลักสูตร ภาษาไทย : พุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ภาษาอังกฤษ : Bachelor of Arts Program in Economics	๑. รหัสและชื่อหลักสูตร รหัสหลักสูตร : ๒๕๕๐๑๘๕๑๑๐๐๓๔๘ ภาษาไทย : เศรษฐศาสตรบัณฑิต ภาษาอังกฤษ : Bachelor of Economics
๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา ชื่อเต็ม (ไทย) : พุทธศาสตรบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์) ชื่อย่อ (ไทย) : พธ.บ. (เศรษฐศาสตร์) ชื่อเต็ม (อังกฤษ) : Bachelor of Arts (Economics) ชื่อย่อ (อังกฤษ) : B.A. (Economics)	๒. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา ชื่อเต็ม (ไทย) : เศรษฐศาสตรบัณฑิต ชื่อย่อ (ไทย) : ศ.บ. ชื่อเต็ม (อังกฤษ) : Bachelor of Economics ชื่อย่อ (อังกฤษ) : B.Econ.

ปรัชญาและวัตถุประสงค์	
หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕	หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙
๑.๑. ปรัชญา ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีเป้าหมายชัดเจนที่จะพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ คือ มีปฏิปทาน่าเลื่อมใส ใฝ่รู้ ใฝ่คิด เป็นผู้นำด้านจิตใจและปัญญา มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงทางสังคม มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองให้เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรม	๑.๑. ปรัชญา หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สังกัดภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีความมุ่งมั่นในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามหลักพุทธธรรมและทฤษฎีเศรษฐศาสตร์สมัยใหม่อย่างมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานของแนวคิด “การบรรจบกันของเศรษฐศาสตร์กับหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา” พร้อมทั้งส่งเสริมให้สามารถประยุกต์ใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจและพัฒนาสังคมของประเทศต่อไป
๑.๒. วัตถุประสงค์ ๑.๒.๑ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีเศรษฐศาสตร์และหลักเศรษฐศาสตร์แนวพุทธ ตลอดจนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๑.๒.๒ เพื่อผลิตบัณฑิตให้สามารถนำหลักธรรมทฤษฎีเศรษฐศาสตร์และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมชุมชนให้มีความมั่นคงดำรงตนอยู่ในฐานะพุทธศาสนิกชนที่ดีตามพระธรรมคำสอนขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๑.๒.๓ เพื่อผลิตบัณฑิตให้อุทิศตนและสามารถนำหลักเศรษฐศาสตร์แนวพุทธไปประยุกต์ใช้ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเพื่อช่วยพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๑.๒. วัตถุประสงค์ ๑.๒.๑ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีเศรษฐศาสตร์และหลักเศรษฐศาสตร์แนวพุทธ ตลอดจนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๑.๒.๒ เพื่อผลิตบัณฑิตให้สามารถใช้ความรู้ทางด้านเศรษฐศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม และปัญหาการว่างงาน ๑.๒.๓ เพื่อผลิตบัณฑิตให้สามารถนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนากับทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและพัฒนาประเทศ ตามหลักคำสอนของพระพุทธเจ้า

ตารางเปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตร
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕ กับ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙

หลักสูตร พร.บ. (เศรษฐศาสตร์) โครงสร้างหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕	หลักสูตร ศ.บ. (เศรษฐศาสตร์) โครงสร้างหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙	หมายเหตุ
โครงสร้างหลักสูตร แบ่งเป็นหมวดวิชาที่สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้	โครงสร้างหลักสูตร แบ่งเป็นหมวดวิชาที่สอดคล้องกับที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ของกระทรวงศึกษาธิการ ดังนี้	
๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ๓๐ หน่วยกิต	๑. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ๓๐ หน่วยกิต	
๑.๑ วิชาบังคับ ๑๘ หน่วยกิต	๑.๑ วิชาบังคับ ๑๘ หน่วยกิต	
๑.๒ วิชาเลือก ๑๒ หน่วยกิต	๑.๒ วิชาเลือก ๑๒ หน่วยกิต	
๒. หมวดวิชาเฉพาะ ๑๐๔ หน่วยกิต	๒. หมวดวิชาเฉพาะ ๑๐๔ หน่วยกิต	
๒.๑ วิชาแกนพระพุทธศาสนา ๓๐ หน่วยกิต	๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา ๓๐ หน่วยกิต	
๒.๒ วิชาเฉพาะด้าน ๗๔ หน่วยกิต	ก. กลุ่มวิชาภาษาบาลีและพระพุทธศาสนา ๑๔ หน่วยกิต	
๒.๒.๑ วิชาพระพุทธศาสนาประยุกต์ ๑๐ หน่วยกิต	ข. กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป ๑๒ หน่วยกิต	
๒.๒.๒ วิชาเฉพาะสาขา ๖๔ หน่วยกิต	ค. กลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ ๔ หน่วยกิต	
ก. วิชาบังคับ ๓๐ หน่วยกิต	๒.๒ วิชาแกนเศรษฐศาสตร์ ๓๓ หน่วยกิต	
ข. วิชาเลือก ๓๔ หน่วยกิต	๒.๓ วิชาเฉพาะด้านทางเศรษฐศาสตร์ ๓๒ หน่วยกิต	
๓. หมวดวิชาเลือกเสรี ๖ หน่วยกิต	๒.๔ วิชาเลือกเฉพาะสาขาเศรษฐศาสตร์ ๙ หน่วยกิต	
รวม ๑๔๐ หน่วยกิต	๓. หมวดวิชาเลือกเสรี ๖ หน่วยกิต	
	รวม ๑๔๐ หน่วยกิต	

เปลี่ยนชื่อกลุ่ม
วิชาหมวดวิชา
เฉพาะ

ตารางเปรียบเทียบคำอธิบายรายวิชาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕)	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙)	หมายเหตุ
หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๓๐ หน่วยกิต	หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๓๐ หน่วยกิต	
วิชาบังคับ ๑๘ หน่วยกิต	วิชาบังคับ ๑๘ หน่วยกิต	
๐๐๐ ๑๐๑ มนุษย์กับสังคม (Man and Society) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและความเป็นมาเกี่ยวกับมนุษย์กับสังคม ตามหลักการทางสังคมศาสตร์และพุทธศาสตร์ พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคม สถาบันสังคม ประชาสังคม หลักธรรมาภิบาลและสันติภาพ กระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรม การวิเคราะห์ปัญหาสังคมไทยในปัจจุบัน รวมทั้งแนวทางแก้ไขปัญหาแบบสันติวิธี	๐๐๐ ๑๐๑ มนุษย์กับสังคม (Man and Society) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและความเป็นมาเกี่ยวกับมนุษย์กับสังคม ตามหลักการทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสังคม สถาบันสังคม ประชาสังคม กระบวนการทางสังคมและวัฒนธรรม การวิเคราะห์ปัญหาสังคมไทยในปัจจุบัน	แก้ไขคำอธิบายรายวิชา
๐๐๐ ๑๐๒ กฎหมายทั่วไป (General Law) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป ที่มาของระบบกฎหมาย ลักษณะทั่วไปและประเภทของกฎหมาย กฎหมายมหาชน กฎหมายเอกชนที่เกี่ยวกับพระสงฆ์ กฎหมายที่พระสงฆ์ควรรู้เป็นการเฉพาะ และกฎหมายที่เกี่ยวกับมุสลิม	๐๐๐ ๑๐๒ กฎหมายทั่วไป (General Law) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป ที่มาของระบบกฎหมาย ลักษณะทั่วไปและประเภทของกฎหมาย กฎหมายมหาชน กฎหมายเอกชนที่เกี่ยวกับพระสงฆ์ กฎหมายที่พระสงฆ์ควรรู้เป็นการเฉพาะ และกฎหมายศาสนาอื่น	แก้ไขคำอธิบายรายวิชา
๐๐๐ ๑๐๓ เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา (Technique of Higher Learning) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาเทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองการใช้ห้องสมุด การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิธีแสวงหาความรู้ การเรียนรู้เป็นกลุ่ม การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมที่ส่งเสริมทางวิชาการ การเขียนรายงานและภาคินพนธ์	๐๐๐ ๑๐๓ เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา (๒) (๒-๐-๔) (Technique of Higher Learning) ศึกษาเทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเอง การใช้ห้องสมุด การสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต วิธีแสวงหาความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑ การเขียนรายงานและภาคินพนธ์	เปลี่ยนแปลงหน่วยกิตและแก้ไขคำอธิบายรายวิชา
๐๐๐ ๑๐๔ ปรัชญาเบื้องต้น (Introduction to Philosophy) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและขอบเขตของปรัชญา ความสัมพันธ์ระหว่างปรัชญา ศาสนา และวิทยาศาสตร์ สาขาปรัชญา และสาระสำคัญของปรัชญาสาขาต่าง ๆ พัฒนาการของปรัชญาตะวันออกและปรัชญาตะวันตก	๐๐๐ ๑๐๔ ปรัชญาเบื้องต้น (Introduction to Philosophy) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและขอบเขตของปรัชญา ความสัมพันธ์ระหว่างปรัชญา ศาสนา และวิทยาศาสตร์ สาขาปรัชญา และสาระสำคัญของปรัชญาสาขาต่าง ๆ พัฒนาการของปรัชญาตะวันออกและปรัชญาตะวันตก	คงเดิม

๐๐๐ ๑๐๙ ศาสนาทั่วไป (General Religions) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมาย ลักษณะ ความสำคัญ คุณค่าของศาสนา ประวัติ พัฒนาการ หลักในการศึกษาศาสนา หลักคำสอน พิธีกรรมและจุดมุ่งหมายของศาสนาต่าง ๆ วิเคราะห์ลักษณะที่เป็นสากลร่วมกันและต่างกันของศาสนาปัจจุบัน อิทธิพลของศาสนาต่อสังคมโลก วิธีการเผยแผ่ศาสนา ความร่วมมือระหว่างศาสนา และทำที่ของศาสนาต่าง ๆ ในประเทศไทย	๐๐๐ ๑๐๙ ศาสนาทั่วไป (General Religions) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมาย ลักษณะ ความสำคัญ คุณค่าของศาสนา ประวัติ พัฒนาการ หลักในการศึกษาศาสนา หลักคำสอน พิธีกรรมและจุดมุ่งหมายของศาสนาต่าง ๆ วิเคราะห์ลักษณะที่เป็นสากลร่วมกันและต่างกันของศาสนาปัจจุบัน อิทธิพลของศาสนาต่อสังคมโลก วิธีการเผยแผ่ศาสนา ความร่วมมือระหว่างศาสนา และทำที่ของศาสนาต่าง ๆ ในประเทศไทย	คงเดิม
๐๐๐ ๑๑๔ ภาษากับการสื่อสาร (Language and Communication) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษากับการสื่อสาร การฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การอ่านคำร้อยแก้ว คำร้อยกรอง อ่านประกาศ แถลงการณ์ การเขียนจดหมาย ย่อความ เรียงความ โวหารต่าง ๆ การพูด การสนทนา บรรยาย อภิปราย มารยาทการพูด การฟัง การจับสาระของเรื่อง มารยาทในการฟัง และศึกษาระเบียบงานสารบรรณ	๐๐๐ ๑๑๔ ภาษากับการสื่อสาร (Language and Communication) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับภาษากับการสื่อสาร การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารผ่านทักษะการเรียนรู้ภาษา ๔ ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และศึกษาระเบียบงานสารบรรณ	แก้ไข คำอธิบาย รายวิชา
๐๐๐ ๑๑๕ ภาษาศาสตร์เบื้องต้น (Introduction to Linguistics) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายของภาษาและภาษาศาสตร์ สาขาของวิชาภาษาศาสตร์ ลักษณะทั่วไปของภาษา ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสัทศาสตร์ (Phonetics) สรศาสตร์ (Phonemics) สัทอักษรสากล สัทอักษรไทย และหลักวิเคราะห์ภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์	๐๐๐ ๑๑๕ ภาษาศาสตร์เบื้องต้น (Introduction to Linguistics) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายของภาษาและภาษาศาสตร์ สาขาของวิชาภาษาศาสตร์ ลักษณะทั่วไปของภาษา ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสัทศาสตร์ (Phonetics) สรศาสตร์ (Phonemics) สัทอักษรสากล สัทอักษรไทย และหลักวิเคราะห์ภาษาไทยตามแนวภาษาศาสตร์	คงเดิม
๐๐๐ ๑๓๙ คณิตศาสตร์เบื้องต้น (Basic Mathematics) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ข้อความ ประโยคเปิด ประพจน์ ตัวบ่งชี้ ปริมาณ ค่าความจริง ตัวเชื่อมข้อความ และนิเสธ การหาค่าความจริง การสมมูลกัน การให้เหตุผล เซต ความหมายเซต ประเภทเซต เซตย่อย การเท่ากันของเซต การดำเนินการของเซต พีชคณิตของเซต และการประยุกต์เซต จำนวนจริง ระบบจำนวนจริง คุณสมบัติของจำนวนจริง สมการ อสมการ ค่า	๐๐๐ ๑๓๙ คณิตศาสตร์เบื้องต้น (Basic Mathematics) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ข้อความ ประโยคเปิด ประพจน์ ตัวบ่งชี้ ปริมาณ ค่าความจริง ตัวเชื่อมข้อความ และนิเสธ การหาค่าความจริง การสมมูลกัน การให้เหตุผล เซต ความหมายเซต ประเภทเซต เซตย่อย การเท่ากันของเซต การดำเนินการของเซต พีชคณิตของเซต และการประยุกต์เซต จำนวนจริง ระบบจำนวนจริง คุณสมบัติของจำนวนจริง สมการ อสมการ ค่า	คงเดิม

สัมบูรณ์ ความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน ฟังก์ชันเชิงซ้อน แมตริกซ์ การดำเนินการแมตริกซ์ การเท่ากัน การบวก การคูณ ดีเทอร์มิแนนต์ อินเวอร์ส แมตริกซ์	สัมบูรณ์ ความสัมพันธ์ ฟังก์ชัน ฟังก์ชันเชิงซ้อน แมตริกซ์ การดำเนินการแมตริกซ์ การเท่ากัน การบวก การคูณ ดีเทอร์มิแนนต์ อินเวอร์ส แมตริกซ์	
๐๐๐ ๒๑๐ ตรรกศาสตร์เบื้องต้น (Introduction to Logic) (๒) (๒-๐-๔) ศึกษานิमित คำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน วิชาค การนิยามความหมาย ญัตติประพจน์ในแบบ ต่าง ๆ การแบ่งญัตติ ความเป็นปฏิปักษ์แห่งญัตติ ญัตติผสม การให้เหตุผลปรตธานุমানและปจฉาว่าที่แบบต่าง ๆ ศึกษาหลักการและวิธีการให้เหตุผลจากบทสนทนาของพระพุทธเจ้าในอนัตตลักขณสูตรหรือในสูตรอื่น ๆ บทสนทนาในคัมภีร์กถาวัตถุ ญาณวิทยาของนิกายสรวาสติวาท วิชาสาขาของนาคารชุน เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างระหว่างตรรกศาสตร์ตะวันตก กับตรรกศาสตร์ตะวันออก โดยเฉพาะหลักการเชิงตรรกในคัมภีร์	๐๐๐ ๒๑๐ ตรรกศาสตร์เบื้องต้น (Introduction to Logic) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษานิमित คำที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกัน วิชาค การนิยามความหมาย ญัตติประพจน์ในแบบ ต่าง ๆ การแบ่งญัตติ ความเป็นปฏิปักษ์แห่งญัตติ ญัตติผสม การให้เหตุผลปรตธานุমানและปจฉาว่าที่แบบต่าง ๆ ศึกษาหลักการและวิธีการให้เหตุผลจากบทสนทนาของพระพุทธเจ้าในอนัตตลักขณสูตรหรือในสูตรอื่น ๆ บทสนทนาในคัมภีร์กถาวัตถุ ญาณวิทยาของนิกายสรวาสติวาท วิชาสาขาของนาคารชุน เปรียบเทียบความเหมือนและความต่างระหว่างตรรกศาสตร์ตะวันตก กับตรรกศาสตร์ตะวันออก โดยเฉพาะหลักการเชิงตรรกในคัมภีร์	เปลี่ยนแปลงหน่วยกิต
๐๐๐ ๒๓๘ สถิติเบื้องต้นและการวิจัย (Basic Statistics and Research) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางสถิติ การจัดเก็บข้อมูล การรวบรวมข้อมูล การแจกแจงความถี่ การหาค่าแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง การกระจายปกติ และความเบ้ ส่วนเบี่ยงเบน ความแปรปรวน ความน่าจะเป็น ค่าสถิติ Z T และ F ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง การทดสอบสมมุติฐาน การวิจัยลักษณะและประเภทการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย รูปแบบการวิจัย การเขียนโครงการวิจัยและการเขียนรายงานผลการวิจัย	๐๐๐ ๒๓๘ สถิติเบื้องต้นและการวิจัย (Basic Statistics and Research) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางสถิติ การจัดเก็บข้อมูล การรวบรวมข้อมูล การแจกแจงความถี่ การหาค่าแนวโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง การกระจายปกติ และความเบ้ ส่วนเบี่ยงเบน ความแปรปรวน ความน่าจะเป็น ค่าสถิติ Z T และ F ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง การทดสอบสมมุติฐาน การวิจัยลักษณะและประเภทการวิจัย ขั้นตอนการวิจัย รูปแบบการวิจัย การเขียนโครงการวิจัยและการเขียนรายงานผลการวิจัย	คงเดิม
วิชาเลือก ๑๒ หน่วยกิต	วิชาเลือก ๑๒ หน่วยกิต	หมายเหตุ
๐๐๐ ๑๐๓ การเมืองกับการปกครองของไทย (Thai Politics and Government) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเมืองและการปกครอง พัฒนาการการเมืองการปกครองของไทย สถาบันทางการเมือง และการปกครองของไทย กระบวนการทางการเมืองของไทย การจัดระเบียบการปกครองของไทย และพระพุทธศาสนากับการเมืองการปกครองของไทย	๐๐๐ ๑๐๓ การเมืองกับการปกครองของไทย (Thai Politics and Government) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเมืองและการปกครอง พัฒนาการการเมืองการปกครองของไทย สถาบันทางการเมือง และการปกครองของไทย กระบวนการทางการเมืองของไทย การจัดระเบียบการปกครองของไทย และพระพุทธศาสนากับการเมืองการปกครองของไทย	คงเดิม

๐๐๐ ๑๐๔ เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน (Economics in Daily Life) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักการเบื้องต้นทางเศรษฐศาสตร์ ปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในชีวิต ประจำวันรูปแบบต่าง ๆ ของระบบเศรษฐกิจการทำงานของกลไกราคาในตลาด บทบาทของภาครัฐและภาคเอกชนในระบบเศรษฐกิจ เงินตราและสถาบันการเงิน เน้นการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันในเรื่องที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาและศึกษาเศรษฐศาสตร์ตามแนวพุทธ	๐๐๐ ๑๐๔ เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน (Economics in Daily Life) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักการเบื้องต้นทางเศรษฐศาสตร์ ปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในชีวิต ประจำวันรูปแบบต่าง ๆ ของระบบเศรษฐกิจการทำงานของกลไกราคาในตลาด บทบาทของภาครัฐและภาคเอกชนในระบบเศรษฐกิจ เงินตราและสถาบันการเงิน เน้นการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันในเรื่องที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลประกอบการศึกษาและศึกษาเศรษฐศาสตร์ตามแนวพุทธ	คงเดิม
๐๐๐ ๑๐๕ มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม (Man and Environment) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับมนุษย์ แนวคิดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และบทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย	๐๐๐ ๑๐๕ มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม (Man and Environment) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับมนุษย์ แนวคิดการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม หลักคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม และบทบาทของพระสงฆ์ต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทย	คงเดิม
๐๐๐ ๑๐๖ เหตุการณ์โลกปัจจุบัน (Current World Affairs) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในโลกทั้งมิติทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองความร่วมมือและความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมโลก ประเทศไทยกับเหตุการณ์สำคัญของโลก ความร่วมมือของชาวพุทธในเวทีโลก บทบาทของพระพุทธศาสนากับการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในโลกปัจจุบัน	๐๐๐ ๑๐๖ เหตุการณ์โลกปัจจุบัน (Current World Affairs) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในโลกทั้งมิติทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองความร่วมมือและความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในสังคมโลก ประเทศไทยกับเหตุการณ์สำคัญของโลก ความร่วมมือของชาวพุทธในเวทีโลก บทบาทของพระพุทธศาสนากับการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในโลกปัจจุบัน	คงเดิม
๐๐๐ ๑๑๖ ภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Basic English) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษากฎเกณฑ์และการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้คำนำหน้านาม (Article) การใช้กาล (Tense) การสร้างประโยค (Sentence) การใช้บุรพบท (Preposition) สันธาน (Conjunction) ฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กัน เน้นด้านการอ่านและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ	๐๐๐ ๑๑๖ ภาษาอังกฤษเบื้องต้น (Basic English) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษากฎเกณฑ์และการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการใช้คำนำหน้านาม (Article) การใช้กาล (Tense) การสร้างประโยค (Sentence) การใช้บุรพบท (Preposition) สันธาน (Conjunction) ฝึกทักษะเบื้องต้นในการฟัง พูด อ่านและเขียนในลักษณะที่สัมพันธ์กัน เน้นด้านการอ่านและความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีรูปประโยคและคำศัพท์ต่าง ๆ	คงเดิม

๐๐๐ ๑๑๗ ภาษาอังกฤษชั้นสูง (Advanced English) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างประโยคตามหลักไวยากรณ์และฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เน้นการอ่าน การเขียนและความเข้าใจข้อความภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคำศัพท์และโครงสร้างประโยคสัมพันธ์กับเอกสารที่ใช้ศึกษา	๐๐๐ ๑๑๗ ภาษาอังกฤษชั้นสูง (Advanced English) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างประโยคตามหลักไวยากรณ์และฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เน้นการอ่าน การเขียนและความเข้าใจข้อความภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคำศัพท์และโครงสร้างประโยคสัมพันธ์กับเอกสารที่ใช้ศึกษา	คงเดิม
๐๐๐ ๑๑๘ ภาษาสันสกฤตเบื้องต้น (Basic Sanskrit) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาสันสกฤต อักษร เครื่องหมาย ระบบเสียง การเปลี่ยนแปลงอักษรและเสียง การเขียน การอ่านคำศัพท์ ส่วนประกอบของนามศัพท์ การแจกรูปนามศัพท์สระการันต์ สระสนธิ บุรุษสรรพนาม นิยมสรรพนาม ปฤจฉาสรรพนาม สัมพันธสรรพนาม กริยาศัพท์ ส่วนประกอบของกริยาอาขยาต การประกอบรูปเป็นอาขยาตกรรตุจากจากธาตุ การแจกรูปกริยา แปลและแต่งประโยคสันสกฤตที่เหมาะสมกับไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา	๐๐๐ ๑๑๘ ภาษาสันสกฤตเบื้องต้น (Basic Sanskrit) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาสันสกฤต อักษร เครื่องหมาย ระบบเสียง การเปลี่ยนแปลงอักษรและเสียง การเขียน การอ่านคำศัพท์ ส่วนประกอบของนามศัพท์ การแจกรูปนามศัพท์สระการันต์ สระสนธิ บุรุษสรรพนาม นิยมสรรพนาม ปฤจฉาสรรพนาม สัมพันธสรรพนาม กริยาศัพท์ ส่วนประกอบของกริยาอาขยาต การประกอบรูปเป็นอาขยาตกรรตุจากจากธาตุ การแจกรูปกริยา แปลและแต่งประโยคสันสกฤตที่เหมาะสมกับไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา	คงเดิม
๐๐๐ ๑๑๙ ภาษาสันสกฤตชั้นสูง (Advanced Sanskrit) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษานามศัพท์ การแจกรูปนามศัพท์ พยัญชนะการันต์ พยัญชนะสนธิ สังขยาศัพท์ อพยยศัพท์ กริยาศัพท์ การประกอบรูปเป็นอาขยาตกรรตุจากจากธาตุ กริยาอาขยาตกรรตวจาจาก ภาววจาจาก นิชันทกรรตวจาจาก นิชันทกรรตวจาจาก การสลับเปลี่ยนประโยคกรรตวจาจากเป็นกรรตวจาจาก ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ แปลและแต่งประโยคสันสกฤตที่เหมาะสมกับไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา	๐๐๐ ๑๑๙ ภาษาสันสกฤตชั้นสูง (Advanced Sanskrit) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษานามศัพท์ การแจกรูปนามศัพท์ พยัญชนะการันต์ พยัญชนะสนธิ สังขยาศัพท์ อพยยศัพท์ กริยาศัพท์ การประกอบรูปเป็นอาขยาตกรรตุจากจากธาตุ กริยาอาขยาตกรรตวจาจาก ภาววจาจาก นิชันทกรรตวจาจาก นิชันทกรรตวจาจาก การสลับเปลี่ยนประโยคกรรตวจาจากเป็นกรรตวจาจาก ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ แปลและแต่งประโยคสันสกฤตที่เหมาะสมกับไวยากรณ์ที่ได้ศึกษา	คงเดิม
๐๐๐ ๑๒๐ ภาษาไทยเบื้องต้น (Basic Thai) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยคำ ระบบไวยากรณ์ ความหมายในภาษาไทย ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทย ฟังคำสั่ง คำบรรยาย จดบันทึกเรื่องที่ฟัง พูด ทักทาย ขอบคุณ ขอโทษ ขออนุญาต แนะนำตัวเอง แนะนำผู้อื่น บอกชื่อสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สนทนาได้ทั้งคำที่แสดงความหมายรูปธรรมและนามธรรม	๐๐๐ ๑๒๐ ภาษาไทยเบื้องต้น (Basic Thai) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระหน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยคำ ระบบไวยากรณ์ ความหมายในภาษาไทย ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาไทย ฟังคำสั่ง คำบรรยาย จดบันทึกเรื่องที่ฟัง พูด ทักทาย ขอบคุณ ขอโทษ ขออนุญาต แนะนำตัวเอง แนะนำผู้อื่น บอกชื่อสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สนทนาได้ทั้งคำที่แสดงความหมายรูปธรรมและนามธรรม	คงเดิม

๐๐๐ ๑๒๑ ภาษาไทยขั้นสูง (Advanced Thai) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาวิเคราะห์หน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยคำ ระบบไวยากรณ์ ความหมายในภาษาไทย ฝึกทักษะการฟังเข้าใจจาก วิทยุ โทรทัศน์ การพูดวาทศิลป์ การอ่านหนังสือพิมพ์และตำราวิชาการ การ เขียนบทความ และฝึกแต่งภาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ในภาษาไทย	๐๐๐ ๑๒๑ ภาษาไทยขั้นสูง (Advanced Thai) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาวิเคราะห์หน่วยเสียงพยัญชนะ หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงวรรณยุกต์ หน่วยคำ ระบบไวยากรณ์ ความหมายในภาษาไทย ฝึกทักษะการฟังเข้าใจจาก วิทยุ โทรทัศน์ การพูดวาทศิลป์ การอ่านหนังสือพิมพ์และตำราวิชาการ การ เขียนบทความ และฝึกแต่งภาพย์ กลอน โคลง ฉันท์ในภาษาไทย	คงเดิม
๐๐๐ ๑๒๘ ภาษาจีนเบื้องต้น (Basic Chinese) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาจีนในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึก การอ่าน การเขียนภาษาจีน และการฝึกสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ ปัจจุบัน	๐๐๐ ๑๒๘ ภาษาจีนเบื้องต้น (Basic Chinese) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาจีนในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึก การอ่าน การเขียนภาษาจีน และการฝึกสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ ปัจจุบัน	คงเดิม
๐๐๐ ๑๒๙ ภาษาจีนขั้นสูง (Advanced Chinese) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีน เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูล จากสถานการณ์ปัจจุบัน	๐๐๐ ๑๒๙ ภาษาจีนขั้นสูง (Advanced Chinese) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาจีน เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูล จากสถานการณ์ปัจจุบัน	คงเดิม
๐๐๐ ๑๓๐ ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น (Basic Japanese) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาญี่ปุ่น ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการอ่าน เขียนภาษาญี่ปุ่น และการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ ปัจจุบัน	๐๐๐ ๑๓๐ ภาษาญี่ปุ่นเบื้องต้น (Basic Japanese) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาญี่ปุ่น ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการอ่าน เขียนภาษาญี่ปุ่น และการสนทนาโดยอาศัยข้อมูลจากสถานการณ์ ปัจจุบัน	คงเดิม
๐๐๐ ๑๓๑ ภาษาญี่ปุ่นขั้นสูง (Advanced Japanese) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาญี่ปุ่น เน้นการสนทนาโดยอาศัยข้อมูล จากสถานการณ์ปัจจุบัน	๐๐๐ ๑๓๑ ภาษาญี่ปุ่นขั้นสูง (Advanced Japanese) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาญี่ปุ่น เน้นการสนทนาโดยอาศัย ข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน	คงเดิม

๐๐๐ ๑๓๕ ภาษาฮินดีเบื้องต้น (Basic Hindi) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาฮินดี ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการฟัง-อ่าน-เขียน-สนทนาภาษาฮินดี และระบบไวยากรณ์พื้นฐานที่นิยมใช้ใน ชีวิตประจำวัน	๐๐๐ ๑๓๕ ภาษาฮินดีเบื้องต้น (Basic Hindi) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาโครงสร้างของภาษาฮินดี ในเรื่องระบบเสียง ระบบคำ และระบบประโยค ฝึกการฟัง-อ่าน-เขียน-สนทนาภาษาฮินดี และระบบไวยากรณ์พื้นฐานที่นิยมใช้ใน ชีวิตประจำวัน	คงเดิม
๐๐๐ ๑๓๖ ภาษาฮินดีขั้นสูง (Advanced Hindi) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาฮินดี เน้นการสนทนา โดยอาศัย ข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน	๐๐๐ ๑๓๖ ภาษาฮินดีขั้นสูง (Advanced Hindi) ๒ (๒-๐-๔) ฝึกทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาฮินดี เน้นการสนทนา โดยอาศัย ข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน	คงเดิม
๐๐๐ ๑๔๐ โลกกับสิ่งแวดล้อม (World and Environment) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของวิทยาศาสตร์และวิธีการทางวิทยาศาสตร์ ภาวะ อุณหภูมิพื้นโลกที่สูงขึ้น ฝนกรดและหมอกควันดำ สภาวะเรือนกระจก มลพิษทาง อากาศ ทางน้ำ การตัดไม้ทำลายป่า ปัญหาขยะล้นโลกและสารพิษใต้ดิน การใช้ ทรัพยากรอย่างฟุ่มเฟือย การพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืนด้าน เศรษฐกิจที่มั่นคง การอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริม บทบาทของพระสงฆ์และของกลุ่มหลักในสังคมด้านสิ่งแวดล้อมและความเสี่ยง		ตัดออก
๐๐๐ ๒๑๑ วัฒนธรรมไทย (Thai Culture) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและเนื้อหาของวัฒนธรรม พัฒนาการของวัฒนธรรมไทย ประเภท ของวัฒนธรรม พระพุทธศาสนากับวัฒนธรรม การอนุรักษ์ การเผยแพร่และ สร้างสรรค์วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทยกับการพัฒนา ผลกระทบของวัฒนธรรม ต่างชาติต่อวัฒนธรรมไทย	๐๐๐ ๒๑๑ วัฒนธรรมไทย (Thai Culture) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมายและเนื้อหาของวัฒนธรรม พัฒนาการของวัฒนธรรมไทย ประเภทของวัฒนธรรม พระพุทธศาสนากับวัฒนธรรม การอนุรักษ์ การเผยแพร่ และสร้างสรรค์วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมไทยกับการพัฒนา ผลกระทบของ วัฒนธรรมต่างชาติต่อวัฒนธรรมไทย	คงเดิม
๐๐๐ ๒๑๒ มนุษย์กับอารยธรรม (Man and Civilization) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความเป็นมาและพัฒนาการของมนุษย์ ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึง สมัยปัจจุบัน ความหมายของอารยธรรม บ่อเกิดและพัฒนาการของอารยธรรม	๐๐๐ ๒๑๒ มนุษย์กับอารยธรรม (Man and Civilization) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความเป็นมาและพัฒนาการของมนุษย์ ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์จนถึง สมัยปัจจุบัน ความหมายของอารยธรรม บ่อเกิดและพัฒนาการของอารยธรรม	คงเดิม

ตะวันออกและตะวันตกในยุคต่างๆ ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของสังคมตะวันออกและตะวันตก ที่ก่อให้เกิดผลกระทบ และความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ การแลกเปลี่ยนกันระหว่างอารยธรรม ตะวันออกกับตะวันตก และอิทธิพลของอารยธรรมทั้งสองที่มีต่อสังคมและ วัฒนธรรมไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	ตะวันออกและตะวันตกในยุคต่างๆ ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองของสังคมตะวันออกและตะวันตก ที่ก่อให้เกิดผลกระทบ และความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ การแลกเปลี่ยนกันระหว่างอารยธรรม ตะวันออกกับตะวันตก และอิทธิพลของอารยธรรมทั้งสองที่มีต่อสังคมและ วัฒนธรรมไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	
๐๐๐ ๒๐๑ ซีวิตกับจิตวิทยา (Life and Psychology) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาพัฒนาการและองค์ประกอบของชีวิต ความสัมพันธ์ของจิตวิทยากับการ ดำรงชีวิต วิเคราะห์คุณสมบัติของจิตใจลักษณะต่างๆ ผลของสุขภาพจิตที่มีต่อ พฤติกรรมของมนุษย์และการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมและสิ่งแวดล้อม	๐๐๐ ๒๐๑ ซีวิตกับจิตวิทยา (Life and Psychology) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาพัฒนาการและองค์ประกอบของชีวิต ความสัมพันธ์ของจิตวิทยากับการ ดำรงชีวิต วิเคราะห์คุณสมบัติของจิตใจลักษณะต่างๆ ผลของสุขภาพจิตที่มีต่อ พฤติกรรมของมนุษย์และการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมและสิ่งแวดล้อม	คงเดิม
๐๐๐ ๒๔๑ วิทยาศาสตร์กายภาพและประยุกต์วิทยา (Physical Science and Technology) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาหลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ประวัติและผลงานของนักวิทยาศาสตร์ในยุค สมัย ต่าง ๆ ความคิดเกี่ยวกับเอกภพ ระบบสุริยะ เทคโนโลยี เทคโนโลยีทาง การเกษตร เทคโนโลยีอุตสาหกรรม การลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มผลผลิต การ ขนส่ง การสื่อสาร เทคโนโลยีภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น วิทยาศาสตร์กับ ชีวิตประจำวัน พระพุทธศาสนากับวิทยาศาสตร์	๐๐๐ ๒๔๑ วิทยาศาสตร์กายภาพและประยุกต์วิทยา ๒ (๒-๐-๔) (Physical Science and Technology) ศึกษาหลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ ประวัติและผลงานของนักวิทยาศาสตร์ในยุค สมัย ต่าง ๆ ความคิดเกี่ยวกับเอกภพ ระบบสุริยะ เทคโนโลยี เทคโนโลยีทาง การเกษตร เทคโนโลยีอุตสาหกรรม การลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มผลผลิต การ ขนส่ง การสื่อสาร เทคโนโลยีภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น วิทยาศาสตร์ กับชีวิตประจำวัน พระพุทธศาสนากับวิทยาศาสตร์	คงเดิม
๐๐๐ ๒๔๒ พื้นฐานคอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีสารสนเทศ (Introduction to Computer and Information Technology) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประวัติของคอมพิวเตอร์ และการสื่อสาร องค์ประกอบของคอมพิวเตอร์ ระบบดิจิทัล ภาษาคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ประเภทต่างๆ แพลตฟอร์มคอมพิวเตอร์ ระบบการประมวลผล การ วิเคราะห์ออกแบบและพัฒนาระบบ ข้อมูลและการบริหารข้อมูล เครือข่ายและ การสื่อสาร อินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ไวด์เว็บ ภัยคุกคามและความมั่นคงของระบบ จริยธรรมและสังคมไซเบอร์	๐๐๐ ๒๔๒ พื้นฐานคอมพิวเตอร์และ เทคโนโลยีสารสนเทศ (Introduction to Computer and Information Technology) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประวัติของคอมพิวเตอร์ และการสื่อสาร องค์ประกอบของคอมพิวเตอร์ ระบบดิจิทัล ภาษาคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ประเภทต่างๆ แพลตฟอร์มคอมพิวเตอร์ ระบบการประมวลผล การ วิเคราะห์ออกแบบและพัฒนาระบบ ข้อมูลและการบริหารข้อมูล เครือข่ายและ การสื่อสาร อินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ไวด์เว็บ ภัยคุกคามและความมั่นคงของระบบ จริยธรรมและสังคมไซเบอร์	คงเดิม

	๐๐๐ ๒๖๔ สันติศึกษา (Peace Education) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความรุนแรง สันติภาพและปฏิบัติการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี ซึ่งประกอบด้วยแนวคิดและแนวปฏิบัติของนักสันติวิธีทั้งตะวันออก ตะวันตกและศาสนาต่างๆ เพื่อให้เกิดความรู้และความเข้าใจในการป้องกันแก้ไขและเปลี่ยนผ่านความขัดแย้งและความรุนแรง อีกทั้งพัฒนาทักษะในกระบวนการการเสริมสร้างความปรองดองให้เกิดขึ้นในสังคมพหุวัฒนธรรมและมีสันติธรรมในการฟังและอยู่ร่วมกับศาสนาและชาติพันธุ์ต่างๆ อย่างสันติสุข	เพิ่มเติม รายวิชา
	๐๐๐ ๒๖๕ หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาความหมาย องค์ประกอบ ความสำคัญของหลักธรรมาภิบาล ๖ ประการ คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบและหลักความคุ้มค่า	เพิ่มเติม รายวิชา
	๐๐๐ ๒๖๖ ภาวะผู้นำ (Leadership) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำที่นำการเปลี่ยนแปลงและสร้างสรรค์งานในศตวรรษที่ ๒๑ รวมถึงศึกษา คุณลักษณะและบทบาทของผู้นำกับการใช้การสื่อสารที่เอื้ออาทร ผู้นำกับความเห็นที่ถูกต้องดีงามและความเปลี่ยนแปลงที่สร้างสรรค์คุณธรรมและจริยธรรมของผู้นำ วิสัยทัศน์ผู้นำ ผู้นำกับการสร้างความสัมพันธ์แห่งกรุณา โดยอาศัยองค์ความรู้ภาวะผู้นำตามทฤษฎีตะวันตกและภาวะผู้นำในทางพระพุทธศาสนา ถอดบทเรียนภาวะผู้นำของบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาองค์กรทั้งในประเทศและระดับโลกที่สามารถนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จและเกิดสันติสุขแก่สังคมและชุมชนทั้งในประเทศและระดับโลก	เพิ่มเติม รายวิชา

ตารางเปรียบเทียบรายวิชา
หมวดวิชาเฉพาะ ๒.๑ วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา

(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๕)			(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙)		
หมวดวิชาแกนพระพุทธศาสนา ๓๐ หน่วยกิต			วิชากลุ่มพระพุทธศาสนา ๓๐ หน่วยกิต		
นิสิตทุกคนต้องศึกษาวิชากลุ่มพระพุทธศาสนา จำนวน ๓๐ หน่วยกิต ประกอบด้วยกลุ่มวิชาภาษาบาลี ๖ หน่วยกิต และกลุ่มวิชาพระพุทธศาสนา ๒๔ หน่วยกิต นอกจากนี้ นิสิตแต่ละสาขาวิชา ต้องศึกษาวิชาพระพุทธศาสนาประยุกต์ อีก ๑๐ หน่วยกิต			นิสิตทุกคนต้องศึกษาวิชากลุ่มพระพุทธศาสนา จำนวน ๓๐ หน่วยกิต ประกอบด้วยกลุ่มวิชาภาษาบาลีและพุทธศาสนา ๑๔ หน่วยกิต กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป ๑๒ หน่วยกิต และกลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ ๔ หน่วยกิต		
ก. กลุ่มวิชาภาษาบาลี ๖ หน่วยกิต			ก. กลุ่มวิชาภาษาบาลีและพุทธศาสนา ๑๔ หน่วยกิต		หมายเหตุ
๐๐๐ ๑๔๔	วรรณคดีบาลี	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๔๔	วรรณคดีบาลี	ปรับเปลี่ยน กลุ่มวิชา
๐๐๐ ๑๔๕	บาลีไวยากรณ์	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๔๕	บาลีไวยากรณ์	
๐๐๐ ๑๔๖	แต่งแปลบาลี	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๔๖	แต่งแปลบาลี	
ข. กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนา ๒๔ หน่วยกิต			๐๐๐ ๑๔๗	พระไตรปิฎกศึกษา	
๐๐๐ ๑๔๗	พระไตรปิฎกศึกษา	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๔๘	พระวินัยปิฎก	
๐๐๐ ๑๔๘	พระวินัยปิฎก	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๔๙	พระสุตตันตปิฎก	
๐๐๐ ๑๔๙	พระสุตตันตปิฎก	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๕๐	พระอภิธรรมปิฎก	
๐๐๐ ๑๕๐	พระอภิธรรมปิฎก	๒(๒-๐-๔)	ข. กลุ่มวิชาพระพุทธศาสนาทั่วไป ๑๒ หน่วยกิต		
๐๐๐ ๑๕๑	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑	(๒)(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๑๕๘	ประวัติพระพุทธศาสนา	
๐๐๐ ๑๕๒	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒	๑(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๒๕๙	เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา	
๐๐๐ ๒๕๓	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓	(๒)(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๒๖๐	การปกครองคณะสงฆ์ไทย	
๐๐๐ ๒๕๔	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔	๑(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๒๖๑	ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ	
๐๐๐ ๓๕๕	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕	(๒)(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๒๖๒	ธรรมนิเทศ	
๐๐๐ ๓๕๖	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖	๑(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๒๖๓	งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา	
๐๐๐ ๔๕๗	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗	๑(๑-๒-๔)	ค. กลุ่มวิชาวิปัสสนาธุระ ๔ หน่วยกิต		
๐๐๐ ๑๕๘	ประวัติพระพุทธศาสนา	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๕๑	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๑	
๐๐๐ ๒๕๙	เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๕๒	ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒	

คัมภีร์ทางพระพุทธศาสนา ความเป็นมาของพระไตรปิฎกในประเทศไทย และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาพระไตรปิฎก	พระพุทธศาสนา ความเป็นมาของพระไตรปิฎกในประเทศไทยและประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาพระไตรปิฎก	
๐๐๐ ๑๔๘ พระวินัยปิฎก (Vinaya Pitaka) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระวินัยปิฎก เลือกศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่สำคัญในคัมภีร์มหาวิงค์ ภิกขุณีวิงค์ มหาวรรค จุลวรรค และปริวาร โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาพระวินัยปิฎก	๐๐๐ ๑๔๘ พระวินัยปิฎก (Vinaya Pitaka) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระวินัยปิฎก เลือกศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่สำคัญในคัมภีร์มหาวิงค์ ภิกขุณีวิงค์ มหาวรรค จุลวรรค และปริวาร โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ และประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาพระวินัยปิฎก	คงเดิม
๐๐๐ ๑๔๙ พระสุตตันตปิฎก (Suttanta Pitaka) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของ พระสุตตันตปิฎก เลือกศึกษาวิเคราะห์พระสูตรที่สำคัญ คือ พรหมชาลสูตร มหาปริณิพพานสูตร อคคัณณสูตร รวมทั้งประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ จากนิยายทั้ง ๕ นิยาย คือ ทีฆนิยาย มัชฌิมนิยาย สังยุตตนิกาย อังคุตตรนิยาย และขุททกนิยาย โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ	๐๐๐ ๑๔๙ พระสุตตันตปิฎก (Suttanta Pitaka) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของ พระสุตตันตปิฎก เลือกศึกษาวิเคราะห์พระสูตรที่สำคัญ คือ พรหมชาลสูตร มหาปริณิพพานสูตร อคคัณณสูตร รวมทั้งประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ จากนิยายทั้ง ๕ นิยาย คือ ทีฆนิยาย มัชฌิมนิยาย สังยุตตนิกาย อังคุตตรนิยาย และขุททกนิยาย โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ	คงเดิม
๐๐๐ ๒๕๐ พระอภิธรรมปิฎก (Abhidhamma Pitaka) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระอภิธรรมปิฎก เนื้อหาสาระ ประเด็นที่น่าสนใจในพระอภิธรรมปิฎกทั้ง ๗ คัมภีร์ โดยเน้นให้เข้าใจหลักปรมัตถธรรม คือ จิต เจตสิก รูป และนิพพาน โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ	๐๐๐ ๒๕๐ พระอภิธรรมปิฎก (Abhidhamma Pitaka) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติ ความเป็นมา ความหมาย โครงสร้างของพระอภิธรรมปิฎก เนื้อหาสาระ ประเด็นที่น่าสนใจในพระอภิธรรมปิฎกทั้ง ๗ คัมภีร์ โดยเน้นให้เข้าใจหลักปรมัตถธรรม คือ จิต เจตสิก รูป และนิพพาน โดยอาศัยอรรถกถาและฎีกาประกอบ	คงเดิม
๐๐๐ ๑๕๑ ธรรมภาคปฏิบัติ ๑ (๒) (๑-๒-๔) (Buddhist Meditation I) ศึกษาความเป็นมา ความหมาย หลักการ วิธีการ และประโยชน์ของการปฏิบัติกรรมฐาน อารมณ์ของสมถกรรมฐาน ๔๐ วิปัสสนาภูมิ ๖ สติปัฏฐาน ๔ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ ภาวนา ๓ นิमित ๓ สมาธิ ๓ รูปฌาน ๔ อรูปฌาน ๔ วสี ๕ นิเวศน์ ๕ อุปกิเลส ๑๖ ให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติและนำไปใช้ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๑ ระยะ นิ่งกำหนด ๑ ระยะ หรือ ๒ ระยะ	๐๐๐ ๑๕๑ ธรรมภาคปฏิบัติ ๑ (๒) (๑-๒-๔) (Buddhist Meditation I) ศึกษาความเป็นมา ความหมาย หลักการ วิธีการ และประโยชน์ของการปฏิบัติกรรมฐาน อารมณ์ของสมถกรรมฐาน ๔๐ วิปัสสนาภูมิ ๖ สติปัฏฐาน ๔ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ ภาวนา ๓ นิमित ๓ สมาธิ ๓ รูปฌาน ๔ อรูปฌาน ๔ วสี ๕ นิเวศน์ ๕ อุปกิเลส ๑๖ ให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติและนำไปใช้ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๑ ระยะ นิ่งกำหนด ๑ ระยะ หรือ ๒ ระยะ	คงเดิม

๐๐๐ ๑๕๒ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒ (Buddhist Meditation II) ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติกายานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร และอานาปานสติสูตร วิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานทั้งแบบสมถยานิกะ และวิปัสสนายานิกะ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ สิกขา ๓ วิชชา ๓ และสามัญญลักษณะ ๓ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๒ ระยะ นั่งกำหนด ๒ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	๑(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๑๕๒ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๒ (Buddhist Meditation II) ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติกายานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร และอานาปานสติสูตร วิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานทั้งแบบสมถยานิกะ และวิปัสสนายานิกะ หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ สิกขา ๓ วิชชา ๓ และสามัญญลักษณะ ๓ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๒ ระยะ นั่งกำหนด ๒ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	๑(๑-๒-๔)	คงเดิม
๐๐๐ ๒๕๓ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓ (Buddhist Meditation III) ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติเวทนานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร วิธีการปรับอินทรีย์ ๕ หลักธรรมที่ควรรู้ได้แก่ วิปัสลาส ๓ อภิญญา ๖ วิสุทธิ ๗ วิชชา ๘ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๓ ระยะ นั่งกำหนด ๓ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	(๒)(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๒๕๓ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๓ (Buddhist Meditation III) ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติเวทนานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร วิธีการปรับอินทรีย์ ๕ หลักธรรมที่ควรรู้ได้แก่ วิปัสลาส ๓ อภิญญา ๖ วิสุทธิ ๗ วิชชา ๘ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๓ ระยะ นั่งกำหนด ๓ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	(๒)(๑-๒-๔)	คงเดิม
๐๐๐ ๒๕๔ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔ (Buddhist Meditation IV) ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติจิตตานุปัสสนาสติปัฏฐาน ในมหาสติปัฏฐานสูตร กระบวน การเกิดของไตรสิกขาและไตรลักษณ์ หลักธรรมที่ควรรู้ได้แก่ วิปัสสนูปกิเลส ๑๐ วิปัสสนาญาณ ๑๖ ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๔ ระยะ นั่งกำหนด ๔ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	๑(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๒๕๔ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๔ (Buddhist Meditation IV) ศึกษาหลักการและวิธีปฏิบัติจิตตานุปัสสนาสติปัฏฐาน ในมหาสติปัฏฐานสูตร กระบวน การเกิดของไตรสิกขาและไตรลักษณ์ หลักธรรมที่ควรรู้ได้แก่ วิปัสสนูปกิเลส ๑๐ วิปัสสนาญาณ ๑๖ ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๔ ระยะ นั่งกำหนด ๔ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	๑(๑-๒-๔)	คงเดิม
๐๐๐ ๓๕๕ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕ (Buddhist Meditation V) ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามแนวธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร กระบวนการเกิดดับของรูปนามตามแนวปฏิจจนุปบาท หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ โพธิปักขิยธรรม ๓๗ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๕ ระยะ นั่งกำหนด ๕ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	(๒)(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๓๕๕ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๕ (Buddhist Meditation V) ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานตามแนวธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐานในมหาสติปัฏฐานสูตร กระบวนการเกิดดับของรูปนามตามแนวปฏิจจนุปบาท หลักธรรมที่ควรรู้ ได้แก่ โพธิปักขิยธรรม ๓๗ ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๕ ระยะ นั่งกำหนด ๕ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	(๒)(๑-๒-๔)	คงเดิม

๐๐๐ ๓๕๖ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖ (Buddhist Meditation VI) ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานในพระสูตรที่เชื่อมโยงกับมหาสติปัฏฐานสูตร เช่น อปินณกสูตร สติสูตร อาการบรรลุมรรคผลและคุณธรรมของพระอริยบุคคล ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๖ ระยะ นั่งกำหนด ๖ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	๑(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๓๕๖ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๖ (Buddhist Meditation VI) ศึกษาหลักการและวิธีการปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานในพระสูตรที่เชื่อมโยงกับมหาสติปัฏฐานสูตร เช่น อปินณกสูตร สติสูตร อาการบรรลุมรรคผลและคุณธรรมของพระอริยบุคคล ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม ๖ ระยะ นั่งกำหนด ๖ ระยะ ส่งและสอบอารมณ์	๑(๑-๒-๔)	คงเดิม
๐๐๐ ๔๕๗ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗ (Buddhist Meditation VII) ศึกษาวิธีการปฏิบัติกรรมฐาน สภาวธรรมที่เกิดดับในขณะปฏิบัติฯ วิธีแก้สภาวธรรมของสำนักปฏิบัติธรรมในสมัยปัจจุบัน เปรียบเทียบกับมหาสติปัฏฐานสูตร ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม และนั่งกำหนด ส่งและสอบอารมณ์	๑(๑-๒-๔)	๐๐๐ ๔๕๗ ธรรมะภาคปฏิบัติ ๗ (Buddhist Meditation VII) ศึกษาวิธีการปฏิบัติกรรมฐาน สภาวธรรมที่เกิดดับในขณะปฏิบัติฯ วิธีแก้สภาวธรรมของสำนักปฏิบัติธรรมในสมัยปัจจุบัน เปรียบเทียบกับมหาสติปัฏฐานสูตร ฝึกปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานโดยการเดินจงกรม และนั่งกำหนด ส่งและสอบอารมณ์	๑(๑-๒-๔)	คงเดิม
๐๐๐ ๑๕๘ ประวัติพระพุทธศาสนา (History of Buddhism) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ความสำคัญและลักษณะเด่นของพระพุทธศาสนา การแยกนิกายของพระพุทธศาสนา การขยายตัวของพระพุทธศาสนาเข้าไปในนานาประเทศ และอิทธิพลของพระพุทธศาสนาต่อวัฒนธรรมในประเทศนั้นๆ รวมทั้งศึกษาขบวนการและองค์การใหม่ๆ ในวงการพระพุทธศาสนายุคปัจจุบันและอนาคต	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๑๕๘ ประวัติพระพุทธศาสนา (History of Buddhism) ๒(๒-๐-๔) ศึกษาประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ความสำคัญและลักษณะเด่นของพระพุทธศาสนา การแยกนิกายของพระพุทธศาสนา การขยายตัวของพระพุทธศาสนาเข้าไปในนานาประเทศ และอิทธิพลของพระพุทธศาสนาต่อวัฒนธรรมในประเทศนั้นๆ รวมทั้งศึกษาขบวนการและองค์การใหม่ๆ ในวงการพระพุทธศาสนายุคปัจจุบันและอนาคต	๒(๒-๐-๔)	คงเดิม
๐๐๐ ๒๕๙ เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา ๒(๒-๐-๔) (Buddhist Festival and Traditions) ศึกษาเทศกาลและพิธีกรรมที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ความหมาย คุณค่าของเทศกาลและพิธีกรรมนั้น ๆ ให้สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๒๕๙ เทศกาลและพิธีกรรมพระพุทธศาสนา ๒(๒-๐-๔) (Buddhist Festival and Traditions) ศึกษาเทศกาลและพิธีกรรมที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ความหมาย คุณค่าของเทศกาลและพิธีกรรมนั้น ๆ ให้สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง	๒(๒-๐-๔)	คงเดิม
๐๐๐ ๒๖๐ การปกครองคณะสงฆ์ไทย ๒(๒-๐-๔) (Thai Sangha Administration) ศึกษาพัฒนาการของระบบการปกครองคณะสงฆ์ไทย ตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงปัจจุบัน ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ฉบับต่างๆ	๒(๒-๐-๔)	๐๐๐ ๒๖๐ การปกครองคณะสงฆ์ไทย ๒(๒-๐-๔) (Thai Sangha Administration) ศึกษาพัฒนาการของระบบการปกครองคณะสงฆ์ไทย ตั้งแต่สมัยสุโขทัยถึงปัจจุบัน ศึกษาและวิเคราะห์เนื้อหาพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ฉบับต่างๆ	๒(๒-๐-๔)	คงเดิม

กฎ ระเบียบ คำสั่งและประกาศที่สำคัญของคณะสงฆ์ การประยุกต์ การปกครองและการบริหารในปัจจุบันสำหรับคณะสงฆ์ไทย	กฎ ระเบียบ คำสั่งและประกาศที่สำคัญของคณะสงฆ์ การประยุกต์ การปกครองและการบริหารในปัจจุบันสำหรับคณะสงฆ์ไทย	
๐๐๐ ๒๖๑ ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ ๒(๒-๐-๔) (Dhamma in English) ศึกษาศัพท์ธรรมะทางพระพุทธศาสนาที่นิยมใช้กันแพร่หลายในภาษาอังกฤษ และหนังสือที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ที่นักปราชญ์ได้รจนาไว้ใน ภาษาอังกฤษ	๐๐๐ ๒๖๑ ธรรมะภาคภาษาอังกฤษ ๒(๒-๐-๔) (Dhamma in English) ศึกษาศัพท์ธรรมะทางพระพุทธศาสนาที่นิยมใช้กันแพร่หลายในภาษาอังกฤษ และหนังสือที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา ที่นักปราชญ์ได้รจนาไว้ใน ภาษาอังกฤษ	คงเดิม
๐๐๐ ๒๖๒ ธรรมนิเทศ ๒(๒-๐-๔) (Dhamma Communications) ศึกษาหลักการและวิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ศิลปะการเขียนบทความ การพูดในที่ชุมชน การพัฒนาบุคลิกภาพเกี่ยวกับการพูด การเทศนา การ แสดงปาฐกถาธรรม การอภิปราย และการใช้สื่อประกอบการบรรยาย	๐๐๐ ๒๖๒ ธรรมนิเทศ ๒(๒-๐-๔) (Dhamma Communications) ศึกษาหลักการและวิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนา ศิลปะการเขียนบทความ การพูดและการพัฒนาบุคลิกภาพเกี่ยวกับการพูด การเทศนา การแสดง ปาฐกถาธรรม การอภิปราย และการใช้สื่อประกอบการบรรยาย	แก้ไข คำอธิบาย รายวิชา
๐๐๐ ๒๖๓ งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา ๒(๒-๐-๔) (Research and Literary Works on Buddhism) ศึกษางานวิจัยทางพระพุทธศาสนา และวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาใน ประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วิเคราะห์วรรณกรรมทาง พระพุทธศาสนาที่น่าสนใจ เช่น เถภูมิกถาของพญาลิไท มังคลัตถทีปนีของ พระสิริมังคลาจารย์ ภาพยนตร์มหาชาติของพระเจ้าทรงธรรม สังคีตยวงศ์ของ สมเด็จพระวันรัต (แก้ว) วัดพระเชตุพน พระมงคลวิเสสเถรของสมเด็จพระ มหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส แก่นพุทธศาสน์ของพุทธทาส กรรมที่ป็นของพระพรหมโมลี (วิลาส ญาณวโร) พุทธธรรมของพระพรหม คุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) พุทธวิทยาของอาจารย์พร รัตนสุวรรณ และ งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง กรณราชวิทยาลัย	๐๐๐ ๒๖๓ งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา ๒(๒-๐-๔) (Research and Literary Works on Buddhism) ศึกษางานวิจัยทางพระพุทธศาสนา และวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนาใน ประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน วิเคราะห์วรรณกรรมทาง พระพุทธศาสนาที่น่าสนใจ เช่น เถภูมิกถาของพญาลิไท มังคลัตถทีปนีของ พระสิริมังคลาจารย์ ภาพยนตร์มหาชาติของพระเจ้าทรงธรรม สังคีตยวงศ์ของ สมเด็จพระวันรัต (แก้ว) วัดพระเชตุพน พระมงคลวิเสสเถรของสมเด็จพระ มหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรส แก่นพุทธศาสน์ของพุทธทาส กรรมที่ป็นของพระพรหมโมลี (วิลาส ญาณวโร) พุทธธรรมของพระพรหม คุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต) พุทธวิทยาของอาจารย์พร รัตนสุวรรณ และ งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย	คงเดิม

ตารางเปรียบเทียบรายวิชา หมวดวิชาเฉพาะเศรษฐศาสตร์

(หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕)			(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙)			หมายเหตุ
๒.๒ วิชาเฉพาะด้าน ๗๔ หน่วยกิต			๒.๒ วิชาแกนเศรษฐศาสตร์ ๓๓ หน่วยกิต			
๒.๒.๑ วิชาพระพุทธศาสนาประยุกต์ ๑๐ หน่วยกิต			๔๐๔ ๓๐๑ เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น	๓ (๓-๐-๖)	เปลี่ยนรหัส รายวิชา/ เปลี่ยนกลุ่ม วิชา	
๔๐๔ ๓๐๑	หลักเศรษฐศาสตร์ในพระไตรปิฎก	๒ (๒-๐-๔)	๔๐๔ ๓๐๒ เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๓๐๒	พุทธวิถีกับการแก้ปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ ๒ (๒-๐-๔)		๔๐๔ ๓๐๓ เศรษฐศาสตร์จุลภาค	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๓๐๓	พระพุทธศาสนากับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ๒ (๒-๐-๔)		๔๐๔ ๓๐๔ เศรษฐศาสตร์มหภาค	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๔๐๔	เศรษฐศาสตร์ในวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา ๒ (๒-๐-๔)		๔๐๔ ๓๐๕ ภาษาอังกฤษสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๔๐๕	สัมมนาเศรษฐศาสตร์แนวพุทธ	๒ (๒-๐-๔)	๔๐๔ ๓๐๖ ประวัติแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)		
๒.๒.๒ วิชาเฉพาะสาขา ๖๔ หน่วยกิต			๔๐๔ ๔๐๗ เศรษฐศาสตร์การคลัง	๓ (๓-๐-๖)		
(๑) วิชาบังคับ ๓๐ หน่วยกิต			๔๐๔ ๔๐๘ เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๓๐๖	เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๔๐๙ ระเบียบวิธีวิจัยทางเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๓๐๗	เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๔๑๐ สถิติสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๓๐๘	เศรษฐศาสตร์จุลภาค	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๔๑๑ เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๓๐๙	เศรษฐศาสตร์มหภาค	๓ (๓-๐-๖)	๒.๓ วิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์ ๓๒ หน่วยกิต			เปลี่ยนรหัส รายวิชา/ เปลี่ยนชื่อ รายวิชา/ เปลี่ยนกลุ่ม วิชา/เพิ่มเติม รายวิชาใหม่
๔๐๔ ๓๑๓	แคลคูลัสเชิงอนุพันธ์และอินทิกรัล	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๓๑๒ เศรษฐกิจชุมชน	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๓๑๕	สถิติสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๓๑๓ เศรษฐศาสตร์สหกรณ์	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๔๑๐	เศรษฐกิจประเทศไทย	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๓๑๔ เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๔๑๑	ระเบียบวิธีวิจัยทางเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๓๑๕ เศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๔๑๒	สัมมนาเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๓๑๖ แคลคูลัสเชิงอนุพันธ์และอินทิกรัล	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๔๑๔	การศึกษาอิสระทางด้านเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๓๑๗ เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	๓ (๓-๐-๖)		
(๒) วิชาเลือก ๓๔ หน่วยกิต			๔๐๔ ๓๑๘ เศรษฐศาสตร์การพัฒนา	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๓๑๗	เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๔๑๙ เศรษฐกิจประเทศไทย	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๓๑๘	การบัญชีการเงินสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๔๒๐ การศึกษาอิสระทางด้านเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๔๒๐	การบัญชีเพื่อการจัดการสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๔๒๑ เศรษฐศาสตร์การพัฒนาชนบท	๓ (๓-๐-๖)		
๔๐๔ ๓๒๕	เศรษฐศาสตร์การคลัง	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๔๒๒ สัมมนาเศรษฐศาสตร์	๒ (๒-๐-๔)		

๔๐๔ ๔๓๓	เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๒๒๓	หลักเศรษฐศาสตร์ในพระไตรปิฎก	(๒) (๒-๐-๔)	
๔๐๔ ๔๒๑	ภาษาอังกฤษสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๒๒๔	พุทธศาสนากับการพัฒนาเศรษฐกิจ	(๒) (๒-๐-๔)	
๔๐๔ ๔๒๒	เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม	๓(๒-๐-๔)	๔๐๔ ๒๒๕	พระพุทธศาสนากับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๒) (๒-๐-๔)	
๔๐๔ ๔๔๑	เศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๔๒๖	จริยธรรมทางเศรษฐศาสตร์	(๒) (๒-๐-๔)	
๔๐๔ ๔๔๓	การพัฒนาชนบทไทย	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๔๒๗	เศรษฐศาสตร์ในวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา	(๒) (๒-๐-๔)	
๔๐๔ ๓๔๔	เศรษฐศาสตร์การพัฒนา	๓ (๓-๐-๖)	๒.๔ วิชาเลือกเฉพาะสาขาเศรษฐศาสตร์ ๙ หน่วยกิต			เปลี่ยนรหัส รายวิชา/ เปลี่ยนกลุ่ม วิชา/เพิ่มเติม รายวิชาใหม่
๔๐๔ ๓๔๘	เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๓๒๘	การบัญชีการเงินสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)	
๔๐๔ ๔๕๘	เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๓๒๙	เศรษฐศาสตร์เกษตร	๓ (๓-๐-๖)	
๔๐๔ ๓๖๒	เศรษฐศาสตร์การเกษตรและสหกรณ์	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๓๓๐	เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม	๓ (๓-๐-๖)	
๔๐๔ ๓๗๐	ประวัติแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๓๓๑	เศรษฐศาสตร์สาธารณสุข	๓ (๓-๐-๖)	
๔๐๔ ๓๗๔	การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๓๓๒	คณิตศาสตร์สำหรับนักเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)	
๔๐๔ ๓๘๓	เศรษฐมิติเบื้องต้น	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๓๓๓	เศรษฐศาสตร์การจัดการโลจิสติกส์	๓ (๓-๐-๖)	
๔๐๔ ๓๘๔	เศรษฐมิติวิเคราะห์อนุกรมเวลา	๓ (๓-๐-๖)	๔๐๔ ๓๓๔	เศรษฐศาสตร์การเมือง	๓ (๓-๐-๖)	
			๔๐๔ ๓๓๕	เศรษฐศาสตร์เพื่อการลงทุน	๓ (๓-๐-๖)	
			๔๐๔ ๔๓๖	การบัญชีเพื่อการจัดการสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	๓ (๓-๐-๖)	
			๔๐๔ ๔๓๗	เศรษฐกิจสร้างสรรค์	๓ (๓-๐-๖)	
			๔๐๔ ๔๓๘	เศรษฐศาสตร์แรงงาน	๓ (๓-๐-๖)	
			๔๐๔ ๔๓๙	เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม	๓ (๓-๐-๖)	
			๔๐๔ ๔๔๐	การวิเคราะห์โครงการและแผนงาน	๓ (๓-๐-๖)	
			๔๐๔ ๔๔๑	เศรษฐศาสตร์ความมั่นคงทางสังคม	๓ (๓-๐-๖)	
			๔๐๔ ๔๔๒	เศรษฐมิติ	๓ (๓-๐-๖)	

ตารางเปรียบเทียบคำอธิบายรายวิชา หมวดวิชาเฉพาะเศรษฐศาสตร์

หมวดวิชาเฉพาะ (หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕)	หมายเหตุ	หมวดวิชาเฉพาะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙)	หมายเหตุ
วิชาพระพุทธศาสนาประยุกต์		วิชาแกนเศรษฐศาสตร์	
๔๐๔ ๓๐๑ หลักเศรษฐศาสตร์ในพระไตรปิฎก (Economic Principles in Tipitaka) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาวิเคราะห์หลักธรรมและแนวคิดที่เกี่ยวกับเศรษฐศาสตร์ที่ปรากฏในพระไตรปิฎก เปรียบเทียบกับทฤษฎีและแนวคิดของเศรษฐศาสตร์ทั่วไป	ย้ายไปกลุ่มวิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๓๐๑ เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น (Introduction to Microeconomics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาแนวคิดและการประยุกต์ใช้ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์เกี่ยวกับปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจ การทำงานของกลไกราคา อุปสงค์และอุปทานของสินค้า ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภค พฤติกรรมการผลิต ต้นทุนการผลิต การกำหนดราคาสินค้าในตลาดที่มีการแข่งขันสมบูรณ์ และไม่สมบูรณ์รูปแบบต่าง ๆ เปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดสรรทรัพยากรการผลิตในตลาดแข่งขันสมบูรณ์และตลาดอื่น ๆ ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับตลาดปัจจัยการผลิต และความล้มเหลวของตลาด	ปรับเนื้อหา/เปลี่ยนรหัสวิชา/เปลี่ยนกลุ่มวิชา
๔๐๔ ๓๐๒ พระพุทธศาสนากับการแก้ปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ (Buddhism Methods and Economic Problems Solution and Development) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาปัญหาและพัฒนากิจทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน พร้อมวิธีแก้ปัญหาและส่งเสริมพัฒนาการของเศรษฐกิจด้วยพุทธธรรมและขบวนการทางพระพุทธศาสนา	ยกเลิกรายวิชา	๔๐๔ ๓๐๒ เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น (Introduction to Macroeconomics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความหมายและวิธีการศึกษาเศรษฐศาสตร์ เป้าหมายและปัญหาในทางเศรษฐศาสตร์มหภาค การคำนวณรายได้ประชาชาติ ทฤษฎีการกำหนดรายได้ประชาชาติดุลยภาพ ตลาดการเงิน อุปสงค์และอุปทานของเงินปัญหาการว่างงาน ปัญหาเงินเฟ้อและเงินฝืด นโยบายการเงินและการคลังในการรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจ ดุลยการชำระเงิน ตลาดเงินตราต่างประเทศและการกำหนดอัตราแลกเปลี่ยน รวมถึงการนำตัวดัชนีชี้วัดเศรษฐกิจมหภาคไปใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ	ปรับเนื้อหา/เปลี่ยนรหัสวิชา/เปลี่ยนกลุ่มวิชา
๔๐๔ ๓๐๓ พระพุทธศาสนากับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง (Buddhism and Frameworks of Sufficiency Economy) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาและวิเคราะห์ความหมาย เป้าหมาย วิธีการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่สอดคล้องกับหลักพุทธธรรม เน้นการศึกษาโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	ย้ายไปกลุ่มวิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๓๐๓ เศรษฐศาสตร์จุลภาค (Microeconomics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค โดยเน้นการใช้ทฤษฎีเส้นความพอใจเท่ากัน การวิเคราะห์การบริโภคข้ามเวลา การบริโภคกับความเสี่ยง ทฤษฎีต้นทุนสารสนเทศ ทฤษฎีการผลิตและต้นทุนการผลิต สาเหตุการเกิดบริษัท โครงสร้างและพฤติกรรมของตลาดประเภทต่าง ๆ การกำหนดราคาปัจจัย	ปรับเนื้อหา/เปลี่ยนรหัสวิชา/เปลี่ยนกลุ่มวิชา

		ภายใต้โครงสร้างตลาดสินค้าและตลาดปัจจัยประเภทต่าง ๆ ดุลยภาพทั่วไป ทฤษฎีเกี่ยวกับความล้มเหลวของตลาด และเครื่องมือในการแก้ปัญหา	
๔๐๔ ๔๐๔ เศรษฐศาสตร์ในวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา (Economics in Buddhist Literature) ๒ (๒-๐-๔) ศึกษาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่ปรากฏในงานวิจัยและวรรณกรรมทาง พระพุทธศาสนา เช่น พุทธธรรม มลทินปัญหา ไตรภูมิพระร่วง มังคลัตถทีปนี วิเคราะห์หลักเศรษฐศาสตร์ ในวรรณกรรมเหล่านี้ และวรรณกรรมที่น่าสนใจ อื่น ๆ	ย้ายไปกลุ่ม วิชาเฉพาะ ด้าน เศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๓๐๔ เศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาแบบจำลองดุลยภาพร่วมในตลาดเงิน ตลาดผลผลิต และตลาด เงินตราต่างประเทศ (แบบจำลอง IS – LM – BP) การเปลี่ยนแปลงภาวะ ดุลยภาพ ตลาดผลผลิตและตลาดแรงงาน แบบจำลองอุปสงค์มวลรวมและ อุปทานมวลรวมในระบบเศรษฐกิจแบบปิด และแบบเปิด ภาวะเงินเฟ้อ การว่างงาน และนโยบายรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ทฤษฎีการ เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ทฤษฎีของนิวเคนส์เซียน และทฤษฎีวิวัฒจักร ธุรกิจที่แท้จริง ตลอดจนการประยุกต์ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์มหภาคมามา วิเคราะห์สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ	ปรับเนื้อหา/ เปลี่ยนรหัส วิชา/เปลี่ยน กลุ่มวิชา
๔๐๔ ๔๐๕ สัมมนาเศรษฐศาสตร์แนวพุทธ (Seminar on Buddhist Economics) ๒ (๒-๐-๔) สัมมนาปัญหาทางเศรษฐศาสตร์แนวพุทธ ตามหัวข้อที่กำหนดให้	ยกเลิก รายวิชา	๔๐๔ ๓๐๕ ภาษาอังกฤษสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ (English for Economist) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาแนวทางในการอ่านตำรา บทความ และเอกสารทางวิชาการด้าน เศรษฐศาสตร์ที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับความสามารถในการอ่าน การจับประเด็นความสำคัญ ความเข้าใจ การตีความหมาย และการสรุป เรื่องราวได้อย่างถูกต้อง	ปรับเนื้อหา/ เปลี่ยนรหัส วิชา/เปลี่ยน กลุ่มวิชา
		๔๐๔ ๓๐๖ ประวัติแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ (History of Economic Thoughts) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาพัฒนาการแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ตั้งแต่สมัยพาดินนิยมถึงปลายพุทธ ศตวรรษที่ ๒๕ เน้นปัญหาสังคมและเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในแต่ละสมัยซึ่งมีผลต่อ แนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์ในสมัยนั้น ๆ	เปลี่ยนรหัส วิชา/เปลี่ยน กลุ่มวิชา
		๔๐๔ ๔๐๗ เศรษฐศาสตร์การคลัง (Public Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาพื้นฐานเบื้องต้นเกี่ยวกับการคลังของรัฐบาล โดยมุ่งศึกษาบทบาทของ รัฐบาลที่มีต่อสังคม เศรษฐกิจและการเมือง วิเคราะห์บทบาทของรัฐบาลใน	ปรับเนื้อหา/ เปลี่ยนรหัส วิชา/เปลี่ยน กลุ่มวิชา

		การใช้จ่ายงบประมาณและการภาษีอากรทั้งในแง่ เศรษฐศาสตร์จุลภาพค และเศรษฐศาสตร์มหภาค ทฤษฎีการคลังสาธารณะในสภาพสถิต และสภาพพลวัตได้แก่ ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ของภาครัฐบาล บทบาทของรัฐบาลในระบบเศรษฐกิจ ทฤษฎีการใช้จ่ายของรัฐบาลในระดับที่เหมาะสม และศึกษาถึงการใช้นโยบายการคลังในการรักษาเสถียรภาพของเศรษฐกิจ การแก้ปัญหาเศรษฐกิจและการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ	
		๔๐๔ ๔๐๘ เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ (International Economics) ๓ (๓-๐-๖) ดุลการชำระเงิน การค้าและการเงินระหว่างประเทศกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สถาบันและโครงสร้างของระบบการค้าและการเงินที่สำคัญ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศพัฒนากับประเทศกำลังพัฒนา โครงสร้างสินค้าเข้าและออกที่สำคัญของไทย ปัญหาดุลการค้าและดุลการชำระเงินของไทย	เปลี่ยนรหัส วิชา/เปลี่ยน กลุ่มวิชา
		๔๐๔ ๔๐๙ ระเบียบวิธีวิจัยทางเศรษฐศาสตร์ (Research Methodology in Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาวิธีการทำวิจัยทางสังคมศาสตร์ การตั้งสมมติฐาน การค้นหาข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การอธิบายและลำดับข้อโต้แย้งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความรู้ทางคณิตศาสตร์และเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น	เปลี่ยนรหัส วิชา/เปลี่ยน กลุ่มวิชา
		๔๐๔ ๔๑๐ สถิติสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ (Statistics for Economist) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาสถิติเชิงสรุปผล การวิเคราะห์ความแปรปรวน การปรับเส้นโค้ง การวิเคราะห์ การถดถอยและสหสัมพันธ์เชิงเส้นทั้งอย่างง่ายและพหุเทคนิคการพยากรณ์และสถิติแบบไม่ใช้พารามิเตอร์ ความเป็นอิสระและสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การออกแบบ การทดสอบและการวิเคราะห์ความแปรปรวนเบื้องต้น การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมสถิติที่ไม่ใช้พารามิเตอร์ และการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป	เปลี่ยนรหัส วิชา/เปลี่ยน กลุ่มวิชา

		๔๐๔ ๔๑๑ เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ (Economics of Human Resource) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาทฤษฎีอุปสงค์แรงงานในกรณีที่แรงงานเป็นปัจจัยแปรผันและเป็นปัจจัยกึ่งคงที่ ทฤษฎีอุปทานแรงงานระยะสั้น อุปทานแรงงานฝีมือ ตลาดแรงงานแบบต่าง ๆ โครงสร้างค่าจ้างและนโยบายการกระจายรายได้ การว่างงานและเงินเฟ้อ ปัญหาแรงงานไทยในสังคมเมืองและสังคมชนบท ทฤษฎีการเจรจาต่อรองและปัญหาแรงงานสัมพันธ์ในประเทศไทย	เปลี่ยนชื่อ วิชา/เปลี่ยน รหัสวิชา/ เปลี่ยนกลุ่ม วิชา
หมวดวิชาเฉพาะ (หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕)	หมายเหตุ	หมวดวิชาเฉพาะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙)	หมายเหตุ
วิชาบังคับ		วิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์	
๔๐๔ ๓๐๖ เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น (Introduction to Microeconomics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความหมายและหลักทั่วไปของเศรษฐศาสตร์ว่าด้วยมูลค่า ราคาและการจัดสรรทรัพยากร ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้บริโภคและพฤติกรรมการผลิต เน้นปัจจัยต่าง ๆ ที่กำหนดอุปสงค์และอุปทานของสินค้า การกำหนดราคาและประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรในตลาดที่มีการแข่งขันอย่างสมบูรณ์และไม่สมบูรณ์	ย้ายไปกลุ่ม วิชาแกน เศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๓๑๒ เศรษฐกิจชุมชน (Community Economy) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาพัฒนาการของเศรษฐกิจชุมชน แนวคิดทฤษฎีทางเศรษฐกิจ สังคม และรูปแบบเศรษฐกิจชุมชน สภาพเศรษฐกิจชุมชน ลักษณะของทรัพยากรที่มีอยู่ สถาบันทางเศรษฐกิจในชุมชนทั้งที่มีการตั้งอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการ การผลิตในภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการในชุมชน การใช้ที่ดิน แรงงาน ภาวะหนี้สิน การระดมทุนในชุมชน ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างชุมชน	รายวิชาใหม่
๔๐๔ ๓๐๗ เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น (Introduction to Macroeconomics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาหลักเศรษฐศาสตร์ทั่วไปว่าด้วยรายได้ประชาชาติ พฤติกรรมส่วนรวมของการบริโภค การออม การลงทุน บทบาทของรัฐ สภาพการเงิน ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ การผันผวนของรายได้ประชาชาติ และนโยบายการรักษาเสถียรภาพของเศรษฐกิจ	ย้ายไปกลุ่ม วิชาแกน เศรษฐศาสตร์	๔๐๓ ๓๑๓ เศรษฐศาสตร์สหกรณ์ (Cooperative Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความหมาย หลักการ อุดมการณ์และวิธีการสหกรณ์เปรียบเทียบกับระบบสหกรณ์กับระบบธุรกิจอื่น บทบาทรัฐในการสหกรณ์ประสบการณ์ด้านการพัฒนาชนบทไทย การดำเนินงานสหกรณ์ในประเทศไทย สหกรณ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม	รายวิชาใหม่
๔๐๔ ๓๐๘ เศรษฐศาสตร์จุลภาค (Microeconomics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาวิเคราะห์ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค ทฤษฎีแห่งความพอใจเท่ากัน เน้นเรื่องการบริโภคข้ามเวลา ทฤษฎีการผลิตและต้นทุนการผลิต สาเหตุที่	ย้ายไปกลุ่ม วิชาแกน เศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๓๑๔ เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร (Economics of Money and Banking) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาบทบาทของเงินและเครดิตในระบบเศรษฐกิจ เน้นความสัมพันธ์ระหว่างเงินกับกระแสการใช้จ่ายรายได้และระดับราคา ขบวนการเชื่อมโยง	เปลี่ยนรหัส วิชา/เปลี่ยน กลุ่มวิชา

เกิดบริษัท โครงสร้างและพฤติกรรมของตลาดประเภทต่าง ๆ การกำหนดราคา ปัจจัยในตลาด ปัจจัยต่าง ๆ ดุลยภาพทั่วไปและเศรษฐศาสตร์สวัสดิการเบื้องต้น		ระหว่างการออมกับการลงทุนโดยผ่านตลาดการเงินบทบาทของอัตราดอกเบี้ย การสร้างเงินของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่น ๆ บทบาทของธนาคารกลางในการบริหารปริมาณเงิน การจัดสินทรัพย์และการใช้เงินกู้ของสถาบันการเงิน ทฤษฎีการเงินและนโยบายการเงิน ภาวะเศรษฐกิจภายนอกประเทศกับการเงินในประเทศ การเงินและนโยบายการเงินในเศรษฐกิจประเทศไทย	
๔๐๔ ๓๐๙ เศรษฐศาสตร์มหภาค (Macroeconomics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตลาดผลผลิต ตลาดเงิน ตลาดหลักทรัพย์ ตลาดแรงงาน และภาคต่างประเทศในการกำหนดเสถียรภาพของเศรษฐกิจมวลชน โดยเฉพาะด้านรายได้ การจ้างงาน และราคาโดยทั่วไป ทฤษฎีคลาสสิกและเคนส์ที่มีอิทธิพลต่อการวิเคราะห์ปัญหาและดำเนินนโยบายเศรษฐกิจมวลชน	ย้ายไปกลุ่มวิชาแกนเศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๓๑๕ เศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน (Economy of Asean community) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาพัฒนาการของโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน ที่กำหนดให้สถาบันการเงินในภูมิภาคนี้และปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน กลไกของระบบเศรษฐกิจในกลุ่มของประชาคมอาเซียน นโยบายเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่น ๆ ในประชาคมอาเซียน	เปลี่ยนรหัสวิชา/เปลี่ยนกลุ่มวิชา
๔๐๔ ๓๑๐ เศรษฐกิจประเทศไทย (Thai Economy) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาลักษณะโครงสร้างและกลไกของระบบเศรษฐกิจไทยทั้งในอดีตและปัจจุบัน ปัญหาเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ความยากจน การกระจายรายได้ การพัฒนาชนบท การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรม การว่างงานในชนบท การโยกย้ายของประชากรและความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาการค้าและการเงินระหว่างประเทศ	ย้ายไปกลุ่มวิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๓๑๖ แคลคูลัสเชิงอนุพันธ์และอินทิกรัล (Differential and Integral Calculus) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาหลักและวิธีการทางคณิตศาสตร์ ฟังก์ชัน กราฟ สมการ ระบบสมการ เมทริกซ์ ลิมิต แคลคูลัสเชิงอนุพันธ์ของฟังก์ชันที่มีตัวแปรอิสระ ๑ ตัว ความสัมพันธ์ระหว่างอนุพันธ์ ความชันของเส้น และแนวคิดหน่วยสุดท้าย แคลคูลัสเชิงอนุพันธ์ของฟังก์ชันที่มีตัวอิสระมากกว่า ๑ ตัว กรณีตัวแปรเลือก ๑ ตัว และมากกว่า ๑ ตัว แคลคูลัสเชิงปริพันธ์ การโปรแกรมเชิงเส้น สมการเชิงอนุพันธ์และสมการเชิงผลต่าง การหาค่าต่ำสุดและสูงสุดแบบมีข้อจำกัดและไม่มีข้อจำกัด การอินทิเกรตฟังก์ชัน อินทิกรัลที่มีค่าจำกัดและไม่จำกัด	ปรับเนื้อหา/เปลี่ยนรหัสวิชา/เปลี่ยนกลุ่มวิชา
๔๐๔ ๔๑๑ ระเบียบวิธีวิจัยทางเศรษฐศาสตร์ (Research Methodolog in Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาวิธีการทำวิจัยทางสังคมศาสตร์ การตั้งสมมติฐาน การค้นคว้าข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การอธิบายและลำดับข้อโต้แย้งต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	ย้ายไปกลุ่มวิชาแกนเศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๓๑๗ เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ (Business Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาถึงบทบาทของตลาดที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจและระบบเศรษฐกิจโดยส่วนรวม แนวคิดทฤษฎีการจัดการทางการตลาดและโครงสร้างของ	รายวิชาใหม่

โดยอาศัยความรู้ทางคณิตศาสตร์และเศรษฐศาสตร์เบื้องต้น		ตลาด การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์เพื่อช่วยในการวิเคราะห์และตัดสินใจ โดยศึกษาถึงพฤติกรรมผู้บริโภค ความต้องการของลูกค้านำ การแบ่งส่วนตลาดการคาดคะเนส่วนประสม การวิเคราะห์คู่แข่ง และการบริหารผลิตภัณฑ์ การกำหนดราคา การตัดสินใจในการวางผลิตภัณฑ์ในตลาดแบบต่าง ๆ ทั้งในประเทศและตลาดระหว่างประเทศ รวมถึงการกำหนดและการวางแผนกลยุทธ์ทางธุรกิจเพื่อการแข่งขันในระดับสากล	
๔๐๔ ๔๑๒ สัมมนาเศรษฐศาสตร์ (Seminar in Economics) ๓ (๓-๐-๖) สัมมนาปัญหาเศรษฐศาสตร์ ตามหัวข้อที่กำหนดให้	ย้ายไปกลุ่มวิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๓๑๘ เศรษฐศาสตร์การพัฒนา (Development Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาการพัฒนาและการเติบโตทางเศรษฐกิจ ปัจจัยต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ วิธีการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา นโยบายและการวางแผนในการจัดความยากจน และความเหลื่อมล้ำของรายได้ การผลิตสินค้าทดแทนสินค้านำเข้า การส่งเสริมการส่งออก และการนำทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การพัฒนามาประยุกต์ใช้	เปลี่ยนรหัสวิชา/เปลี่ยนกลุ่มวิชา
๔๐๔ ๓๑๓ แคลคูลัสเชิงอนุพันธ์และอินทิกรัล (Differential and Integral Calculus) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาลิขิตความต่อเนื่อง อนุพันธ์ การหาอนุพันธ์ของฟังก์ชันต่าง ๆ ซึ่งมีตัวแปรเดียว การประยุกต์ของอนุพันธ์ในเรื่องค่าสูงสุดและค่าต่ำสุด ทฤษฎีของโรลล์ ทฤษฎีบทค่ากลางอินทิกรัล เทคนิคง่าย ๆ ในการอินทิเกรต และค่าสุดของฟังก์ชันที่มีตัวแปรอิสระหลายตัว ทั้งที่มีเงื่อนไขและไม่มีเงื่อนไข อนุพันธ์ย่อยอันดับสูง อินทิกรัลหลายชั้น	ย้ายไปกลุ่มวิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๔๑๙ เศรษฐกิจประเทศไทย (Thai Economy) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาโครงสร้างระบบเศรษฐกิจประเทศไทย และการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างดังกล่าว ตลอดจนผลปฏิบัติการของระบบเศรษฐกิจประเทศไทย ทั้งทางด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ การแก้ปัญหาความยากจน การกระจายรายได้ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตของประชาชน กระบวนการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจในประเทศไทย การดำเนินนโยบายการเงินและนโยบายการคลัง การดำเนินยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเศรษฐกิจเฉพาะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาอุตสาหกรรมและการพัฒนาเกษตรกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างระบบเศรษฐกิจประเทศไทยกับสังคมเศรษฐกิจโลก รวมตลอดจนการเข้าสู่ระเบียบเศรษฐกิจระหว่างประเทศ	ปรับเนื้อหา/เปลี่ยนรหัสวิชา/เปลี่ยนกลุ่มวิชา

๔๐๔ ๔๑๔ การศึกษาอิสระทางด้านเศรษฐศาสตร์ (Independent Study on Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาค้นคว้าวิจัยภาคสนามทางเศรษฐศาสตร์ ที่สามารถประยุกต์ใช้ในกิจการทางพระพุทธศาสนา โดยความเห็นชอบและภายใต้การให้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา	ย้ายไปกลุ่ม วิชาเฉพาะ ด้าน เศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๔๒๐ การศึกษาอิสระทางด้านเศรษฐศาสตร์ (Independent Study on Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาค้นคว้าวิจัยภาคสนามทางเศรษฐศาสตร์ที่สามารถประยุกต์ใช้ในกิจการทางพระพุทธศาสนา โดยความเห็นชอบและภายใต้การให้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา	เปลี่ยนรหัส วิชา/เปลี่ยน กลุ่มวิชา
๔๐๔ ๓๑๕ สถิติสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ (Statistics for Economist) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาสถิติเชิงสรุปผล การวิเคราะห์ความแปรปรวน การปรับเส้นโค้ง การวิเคราะห์ การถดถอยและสหสัมพันธ์เชิงเส้นทั้งอย่างง่ายและพหุเทคนิค การพยากรณ์และสถิติแบบไม่ใช้พารามิเตอร์ ความเป็นอิสระและสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร การทดสอบภาวะสารูปสนิทธิ การออกแบบ การทดลองและการวิเคราะห์ความแปรปรวนเบื้องต้น การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมสถิติที่ไม่ใช้พารามิเตอร์การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป	ย้ายไปกลุ่ม วิชาแกน เศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๔๒๑ เศรษฐศาสตร์การพัฒนาชนบท (Economics of Rural Development) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นชนบททั้งทางเศรษฐกิจสังคม การเมืองและศาสนา ปัญหาโครงสร้างของเศรษฐกิจสังคมและการเมืองที่ก่อให้เกิดปัญหาในชนบท วิเคราะห์และเปรียบเทียบแนวคิดและวิธีการต่าง ๆ ในการพัฒนาชนบทในอดีตและปัจจุบัน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพตามท้องถิ่นที่กำหนด	เปลี่ยนชื่อ วิชา/เปลี่ยน รหัสวิชา/ เปลี่ยนกลุ่ม วิชา
		๔๐๔ ๔๒๒ สัมมนาเศรษฐศาสตร์ (Seminar on Economics) ๒ (๒-๐-๔) สัมมนาและวิจัยในหัวข้อเศรษฐศาสตร์และเศรษฐศาสตร์แนวพุทธ ภายใต้การควบคุมและแนะนำจากอาจารย์ผู้บรรยาย ตามหัวข้อที่กำหนดให้	ปรับเนื้อหา/ เปลี่ยนรหัส วิชา/เปลี่ยน กลุ่มวิชา/ลด หน่วยกิต
		๔๐๔ ๒๒๓ หลักเศรษฐศาสตร์ในพระไตรปิฎก (Economic Principles in Tipitaka) (๒) (๒-๐-๔) ศึกษาพฤติกรรมทางเศรษฐกิจของมนุษย์ การดำรงชีวิตอยู่ในสังคม กิจกรรมที่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนสินค้า การบริการ การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้ อย่างไรในการผลิต การบริโภค การกระจายรายได้ที่ปรากฏในคัมภีร์พระไตรปิฎก ทั้งในพระวินัยปิฎก พระสุตตันตปิฎก และพระอภิธรรมปิฎก นำมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบกับเศรษฐศาสตร์กระแสหลัก	ปรับเนื้อหา/ เปลี่ยนรหัส วิชา/เปลี่ยน กลุ่มวิชา/ลด หน่วยกิต

		๔๐๔ ๒๒๔ พระพุทธศาสนากับการพัฒนาเศรษฐกิจ (Buddhism and Economic Development) (๒) (๒-๐-๔) ศึกษาคำสอนทางพระพุทธศาสนาเช่น ทิฐุธรรมิกัตถสังวัตตนิกรมม อริยมรรค อริยทรัพย์ อบายมุข อปัณณกสูตร ปฐมทานสูตร สังคหวัตถุ ๔ อธิบาท ๔ สปัจริยธรรม ๗ และอื่นๆ ที่สามารถนำมาพัฒนาชีวิตและส่งเสริมเศรษฐกิจได้	รายวิชาใหม่
		๔๐๔ ๒๒๕ พระพุทธศาสนากับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (Buddhism and Sufficiency Economy) (๒) (๒-๐-๔) ศึกษาหลักธรรมที่เป็นไปในการดำรงชีวิต ในลักษณะที่ว่ากินแต่พอดี อยู่แต่พอดี เพื่อเป็นเครื่องมือในการสั่งสมคุณงามความดี ผ่อนคลายจากทุกข์โดยปฏิบัติตามคำสอนทางพระพุทธศาสนา เน้นหลักแสดงความจริงสยกลาง ได้แก่ มัชฌิมาปฏิปทา และอหิงสา คือ ไม่เบียดเบียนตนและผู้อื่น และศึกษาพระราชดำรัสที่ตรัสในที่ต่าง ๆ พร้อมทั้งโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ มุ่งถึงหลักปรัชญา ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไข	ปรับเนื้อหา/ เปลี่ยนชื่อ วิชา/เปลี่ยน รหัสวิชา/ เปลี่ยนกลุ่ม วิชา/ลด หน่วยกิต
		๔๐๔ ๔๒๖ จริยธรรมทางเศรษฐศาสตร์ (Economics Ethics) (๒) (๒-๐-๔) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐศาสตร์และจริยธรรมทางพระพุทธศาสนา พัฒนาการของจริยธรรมทางพระพุทธศาสนามีการสนองตอบต่อสังคมและเศรษฐกิจ ศึกษาประเด็นด้านจริยธรรมเกี่ยวกับการเมือง สังคม นโยบาย เศรษฐกิจ มลภาวะและสิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน ตลอดจนมีความเข้าใจบทบาทของนักเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมและจรรยาบรรณ ผลกระทบที่มีต่อบุคคล องค์กร และต่อสังคมโดยรวม	รายวิชาใหม่
		๔๐๔ ๔๒๗ เศรษฐศาสตร์ในวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา (Economics in Buddhist Literature) (๒) (๒-๐-๔) ศึกษาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ที่ปรากฏในงานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา เช่น พุทธธรรม มลีนทปัญหา ไตรภูมิพระร่วง มังคลัตถปิณี วิเคราะห์หลักเศรษฐศาสตร์ในวรรณกรรมเหล่านี้และวรรณกรรมที่น่าสนใจอื่นๆ	เปลี่ยนรหัส วิชา/เปลี่ยน กลุ่มวิชา/ลด หน่วยกิต

หมวดวิชาเฉพาะ (หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๕๕)	หมายเหตุ	หมวดวิชาเฉพาะ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙)	หมายเหตุ
วิชาเลือก		วิชาเลือกเฉพาะสาขาเศรษฐศาสตร์	
๔๐๔ ๓๑๗ เศรษฐศาสตร์การเงินและการธนาคาร (Economics of Money and Banking) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาบทบาทของเงินและเครดิตในระบบเศรษฐกิจ เน้นความสัมพันธ์ระหว่างเงิน กับการระแแสการใช้จ่ายรายได้และระดับราคา ขบวนการเชื่อมโยงระหว่างการผลิตกับการลงทุน โดยผ่านตลาดการเงิน บทบาทของอัตราดอกเบี้ย การสร้างเงินของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินอื่น ๆ ทฤษฎีการธนาคารเบื้องต้น บทบาทของธนาคารกลางในการบริหารปริมาณเงิน การจัดสินทรัพย์และการใช้เงินกู้ของสถาบันการเงิน ทฤษฎีการเงินและนโยบายการเงินระดับพื้นฐาน ภาวะเศรษฐกิจภายนอกประเทศกับการเงินในประเทศ การเงินและนโยบายการเงินในเศรษฐกิจไทย	ย้ายไปกลุ่มวิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๓๒๘ การบัญชีการเงินสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ (Financial Accounting for Economist) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาการพัฒนาการทางการเงินบัญชี การวิเคราะห์ การบันทึกและจำแนกประเภทรายงานทางการเงิน การจัดท่างบการเงิน ลักษณะของบัญชีประเภทต่าง ๆ หลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นพื้นฐานในการวัดมูลค่าของรายงานทางการเงิน ประโยชน์และข้อจำกัดของข้อมูลทางการเงินบัญชี การจัดทำงบการเงินของกิจการที่บันทึกบัญชีไม่สมบูรณ์	เปลี่ยนรหัสวิชา/เปลี่ยนกลุ่มวิชา
๔๐๔ ๓๑๘ การบัญชีการเงินสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ (Financial Accounting for Economits) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาพัฒนาการทางการเงินบัญชี การวิเคราะห์ การบันทึกและจำแนกประเภทรายงานทางการเงิน การจัดท่างบการเงิน ลักษณะของบัญชีประเภทต่าง ๆ หลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นพื้นฐาน ในการวัดมูลค่าของรายงานทางการเงิน ประโยชน์และข้อจำกัดของข้อมูลทางการเงินบัญชี การจัดทำงบการเงินของกิจการที่บันทึกบัญชีไม่สมบูรณ์	ย้ายไปกลุ่มวิชาเลือกเฉพาะสาขาเศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๓๒๙ เศรษฐศาสตร์เกษตร (Agricultural Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาโครงสร้างและขอบเขตเศรษฐกิจการเกษตร ความสำคัญของภาคการเกษตร ปัญหาทางเศรษฐกิจภาคการเกษตร การจัดการฟาร์ม การวิเคราะห์พฤติกรรมหน่วยผลิตทางการเกษตร และหลักการในการตัดสินใจจัดสรรทรัพยากรทางการเกษตร การกระจายผลผลิตไปสู่ผู้บริโภค ตลาดปัจจัยการผลิตและสินค้าระดับไร่นา ราคาและการกำหนดราคา ตลาดและการตลาดสินค้าการเกษตร นโยบายในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจการเกษตร ตลอดจนแนวคิดเกษตรทางเลือก และเกษตรยั่งยืน	รายวิชาใหม่
๔๐๔ ๔๒๐ การบัญชีเพื่อการจัดการสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ (Managerial Accounting for Economits) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาการใช้ข้อมูลทางการเงินเพื่อการจัดการและการตัดสินใจ การวางแผนและควบคุม เน้นความเข้าใจ ประโยชน์และข้อจำกัดของการใช้ข้อมูลดังกล่าว	ย้ายไปกลุ่มวิชาเลือกเฉพาะสาขาเศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๓๓๐ เศรษฐศาสตร์สิ่งแวดล้อม (Economics for Environment) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระบบเศรษฐกิจกับระบบสิ่งแวดล้อม ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์พื้นฐาน การประยุกต์ทฤษฎีในการประเมินมูลค่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นโยบายและมาตรการทางเศรษฐศาสตร์ในการจัดการสิ่งแวดล้อม	รายวิชาใหม่

๔๐๔ ๓๒๕ เศรษฐศาสตร์การคลัง (Introduction to Public Finance) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาบทบาทของภาครัฐในระบบเศรษฐกิจ กลไกและเครื่องมือต่าง ๆ ของรัฐ สถาบันการคลังประเภทต่าง ๆ ในประเทศไทย กระบวนการกำหนดนโยบายเศรษฐกิจของรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการการจัดทำงบประมาณแผ่นดิน	ย้ายไปกลุ่ม วิชาแกน เศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๓๓๑ เศรษฐศาสตร์สาธารณสุข (Health Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์สุขภาพและการบริการสุขภาพ อุปสงค์และอุปทานของการบริการสุขภาพ การประกันสุขภาพ การคลังสาธารณสุข ประสิทธิภาพและความเสมอภาคในการเข้ารับบริการสุขภาพ การประเมินโครงการสุขภาพ การวิเคราะห์ดัชนีสุขภาพของประเทศต่าง ๆ และความสัมพันธ์ของการพัฒนาสุขภาพกับการพัฒนาประเทศ	รายวิชาใหม่
๔๐๔ ๔๓๓ เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ (International Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาทฤษฎีเบื้องต้นทางการค้าระหว่างประเทศ ทฤษฎีและนโยบายการกีดกันทางการค้า และผลกระทบที่มีต่อระบบเศรษฐกิจ ทฤษฎีและนโยบายการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ ทฤษฎี และนโยบายการลงทุนระหว่างประเทศ ตลาดเงินตรา ดุลการค้าและดุลการชำระเงิน การแก้ไขดุลการค้าและดุลการชำระเงิน การค้าและการเงินระหว่างประเทศกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สถาบันและโครงสร้างของระบบการค้าและการเงินที่สำคัญ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วกับประเทศที่กำลังพัฒนา โครงสร้างสินค้าเข้าและออกที่สำคัญของไทย ปัญหาดุลการค้าและดุลการชำระเงินของไทย	ย้ายไปกลุ่ม วิชาแกน เศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๓๓๒ คณิตศาสตร์สำหรับนักเศรษฐศาสตร์ (Mathematics for Economist) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาการใช้กฎเกณฑ์ทางคณิตศาสตร์เพื่อนำไปประยุกต์ในทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ เซต ระบบจำนวนและลำดับอนุกรม ความสัมพันธ์ ฟังก์ชันและกราฟ พีชคณิตเชิงเส้น ลอการิทึม อนุพันธ์ของฟังก์ชัน ระบบสมการเวกเตอร์ เมทริกซ์ สมการเชิงเส้นอัตราส่วน สัดส่วนและร้อยละ การคิดค่าเสื่อมราคา ดอกเบี้ยและส่วนลด และการประยุกต์ในทางเศรษฐกิจและธุรกิจ	รายวิชาใหม่
๔๐๔ ๔๓๕ ภาษาอังกฤษสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ (English for Economits) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาแนวทางในการอ่าน หลักวิเคราะห์และตีความงานเขียนเศรษฐศาสตร์ ฝึกเขียน ย่อความ เรียงความเป็นภาษาอังกฤษในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐศาสตร์	ย้ายไปกลุ่ม วิชาแกน เศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๓๓๓ เศรษฐศาสตร์การจัดการโลจิสติกส์ (Economics and Logistics Management) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความหมายและความสำคัญของโลจิสติกส์ ทิศทาง บทบาทและการดำเนินงานด้านโลจิสติกส์ การขนส่ง การจัดการคลังสินค้า การวิเคราะห์ต้นทุนด้านโลจิสติกส์ และการบริหารความเสี่ยง การนำระบบโลจิสติกส์มาใช้ในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันทางธุรกิจระบบโลจิสติกส์กับการค้า และการส่งออกสินค้าไปต่างประเทศ	รายวิชาใหม่
๔๐๔ ๔๔๑ เศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน (Economic of Asean Community) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาพัฒนาการของโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน	ย้ายไปกลุ่ม วิชาเฉพาะ ด้าน	๔๐๔ ๓๓๔ เศรษฐศาสตร์การเมือง (Political Economics) ๓ (๓-๐-๖)	รายวิชาใหม่

ที่กำหนดให้สถาบันการเงินในภูมิภาคนี้ และปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียน กลไกของระบบเศรษฐกิจในกลุ่มของประชาคมอาเซียน นโยบายเศรษฐกิจ ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับประเทศอื่น ๆ ในประชาคมอาเซียน	เศรษฐศาสตร์	ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเศรษฐศาสตร์คลาสสิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเศรษฐศาสตร์การเมืองแบบมาร์กซ์ รวมไปถึงการวิพากษ์เศรษฐศาสตร์แบบนีโอคลาสสิก ตลอดจนแนวคิดเศรษฐศาสตร์การเมืองอื่น ๆ ได้แก่เศรษฐศาสตร์การเมืองหลังมาร์กซ์ เศรษฐศาสตร์แนวสถาบัน เศรษฐศาสตร์แนวสตรีนิยม และสำนักแนวคิดเศรษฐศาสตร์การเมืองไทย	
๔๐๔ ๔๔๓ การพัฒนาชนบทไทย (Thai Rural Development) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชนบทไทยทั้งทางเศรษฐกิจสังคม ศาสนาและการเมือง ปัญหาโครงสร้างของเศรษฐกิจสังคม และการเมืองที่ก่อให้เกิดปัญหาในชนบท วิเคราะห์และเปรียบเทียบแนวคิดและวิธีการต่าง ๆ ในการพัฒนาชนบทในอดีตและปัจจุบัน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพตามท้องถิ่นที่กำหนด	ย้ายไปกลุ่มวิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๓๓๕ เศรษฐศาสตร์เพื่อการลงทุน (Economics for Investment) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาแนวคิดเบื้องต้นของการลงทุน ตลาดการเงินและเครื่องมือการลงทุน กระบวนการซื้อขายหลักทรัพย์อัตราผลตอบแทนและส่วนขาดเสียความเสี่ยง การกระจายความเสี่ยงการลงทุนแบบจำลองการประเมินราคาสินทรัพย์ทุน ทฤษฎีการกำหนดราคาแก้งกำไร สมมติฐานตลาดที่มีประสิทธิภาพ การเงินเชิงพฤติกรรม การวิเคราะห์ทางมหภาคและอุตสาหกรรม การประเมินหลักทรัพย์การวิเคราะห์สถานะทางการเงิน การวิเคราะห์ทางเทคนิคทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุนและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ในการวิเคราะห์ตลาดการเงินการลงทุนในพันธบัตร หุ้น ตราสารอนุพันธ์และอื่นๆประเภทต่าง ๆ ของการลงทุน ทฤษฎีที่ใช้อธิบายสาเหตุของการลงทุนในรูปแบบต่างๆ และผลกระทบทางเศรษฐกิจของการลงทุนที่มีต่อผู้ลงทุน และผลต่อเศรษฐกิจโลก	รายวิชาใหม่
๔๐๔ ๓๔๔ เศรษฐศาสตร์การพัฒนา (Development Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาการพัฒนาและการเติบโตทางเศรษฐกิจ ปัจจัยต่าง ๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจสังคม และการเมืองที่มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ วิธีการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนา นโยบายและการวางแผนในการจัดความยากจน และความเหลื่อมล้ำของรายได้ การผลิตสินค้าทดแทนสินค้านำเข้า การส่งเสริมสินค้าออก การนำทฤษฎีเศรษฐศาสตร์แบบต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้	ย้ายไปกลุ่มวิชาเฉพาะด้านเศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๔๓๖ การบัญชีเพื่อการจัดการสำหรับนักเศรษฐศาสตร์ (Managerial Accounting for Economist) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาการใช้ข้อมูลทางการบัญชีเพื่อการจัดการและการตัดสินใจ การวางแผนและควบคุม เน้นความเข้าใจ ประโยชน์และข้อจำกัดของการใช้ข้อมูลดังกล่าว	เปลี่ยนรหัสวิชา/เปลี่ยนกลุ่มวิชา

๔๐๔ ๓๔๘ เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยทรัพยากรมนุษย์ (Economics of Human Resources) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาทฤษฎีอุปสงค์แรงงานในกรณีที่แรงงานเป็นปัจจัยแปรผันและเป็นปัจจัยกึ่งคงที่ ทฤษฎีอุปทานแรงงานระยะสั้น อุปทานแรงงานฝีมือ ตลาดแรงงานแบบต่าง ๆ โครงสร้างค่าจ้างและนโยบายการกระจายรายได้ การว่างงานและเงินเฟ้อ ปัญหาแรงงานของไทยทั้งในเมือง และชนบท ทฤษฎีการเจรจาต่อรองและปัญหาแรงงานสัมพันธ์ในประเทศไทย	ย้ายไปกลุ่ม วิชาแกน เศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๔๓๗ เศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาที่มา ความหมาย ความสำคัญ โดยมุ่งเน้นประเภทงานศิลปะ งานหัตถกรรมงานออกแบบ และ แฟชั่นเป็นหลัก โดยให้มีทักษะ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ปัจจัยการผลิตด้านนวัตกรรม เพื่อก้าวไปสู่ระดับอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ต่อไป	รายวิชาใหม่
๔๐๔ ๔๕๘ เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม (Industrial Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาโครงสร้างของตลาด พฤติกรรมธุรกิจและการสำแดงตนในตลาดของหน่วยธุรกิจ ความสัมพันธ์ของโครงสร้างของตลาดในรูปแบบต่าง ๆ กับการดำเนินธุรกิจและการจัดสรรทรัพยากร การกำหนดราคาและปริมาณการผลิต การรวมอำนาจการผูกขาดและปัจจัยต่าง ๆ ที่นำไปสู่การผูกขาด การรวมกลุ่มของผู้ผลิตแบบต่าง ๆ บทบาทของบรรษัทข้ามชาติที่มีผลต่อการ ดำเนินธุรกิจในภาคอุตสาหกรรม	ย้ายไปกลุ่ม วิชาเลือก เฉพาะสาขา เศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๔๓๘ เศรษฐศาสตร์แรงงาน (Labor Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาทฤษฎีอุปสงค์และอุปทานของแรงงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสถาบันที่มีผลต่อการกำหนดอุปสงค์และอุปทานของแรงงาน การวิเคราะห์ตลาดแรงงานและการพัฒนาคุณภาพแรงงาน ปัจจัยที่กำหนดระดับรายได้ การจ้างงานและแรงงานสัมพันธ์ บทบาทของรัฐในตลาดแรงงาน การเลือกปฏิบัติในตลาดแรงงานและผลของโลกาภิวัตน์ต่อตลาดแรงงาน	รายวิชาใหม่
๔๐๔ ๓๖๒ เศรษฐศาสตร์การเกษตรและสหกรณ์ (Agrocultural and Cooperative Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาโครงสร้างและขอบเขตเศรษฐกิจการเกษตร ความสำคัญของภาคเกษตร ปัญหาทางเศรษฐกิจการเกษตร การจัดการฟาร์ม การวิเคราะห์พฤติกรรมหน่วยผลิตทางการเกษตร และหลักการในการตัดสินใจจัดสรรทรัพยากรทางการเกษตร การกระจายผลผลิตไปสู่ผู้บริโภค ตลาดปัจจัยการผลิตและสินเชื่อระดับไร่นา ราคาและการกำหนดราคา ตลาดและการตลาดสินค้าการเกษตร นโยบายในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจการเกษตร และศึกษาแนวคิดระบบของสหกรณ์ต่าง ๆ เช่น สหกรณ์ออมทรัพย์ สหกรณ์การเกษตรในประเทศที่พัฒนาแล้วและในประเทศกำลังพัฒนาและปัญหาของการดำเนินงานสหกรณ์ในประเทศไทยในปัจจุบัน	ยกเลิก รายวิชา	๔๐๔ ๔๓๙ เศรษฐศาสตร์อุตสาหกรรม (Industrial Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาโครงการของตลาด พฤติกรรมธุรกิจและการสำแดงตนในตลาดของหน่วยธุรกิจ ความสัมพันธ์ของโครงสร้างของตลาดในรูปแบบต่าง ๆ กับการดำเนินธุรกิจและการจัดสรรทรัพยากร การกำหนดราคาและปริมาณการผลิต การรวมอำนาจการผูกขาดและปัจจัยต่าง ๆ ที่นำไปสู่การผูกขาดการรวมกลุ่มของผู้ผลิตแบบต่าง ๆ บทบาทของบรรษัทข้ามชาติที่มีผลต่อการดำเนินธุรกิจในภาคอุตสาหกรรม	เปลี่ยนรหัส วิชา/เปลี่ยน กลุ่มวิชา

๔๐๔ ๓๗๐ ประวัติแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ (History of Economic Thoughts) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาพัฒนาการแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ ตั้งแต่สมัยพาณิชย์นิยมถึงปลายพุทธศตวรรษที่ ๒๕ เน้นปัญหาสังคมเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในแต่ละสมัย ซึ่งมีผลต่อแนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์ในสมัยนั้น ๆ	ย้ายไปกลุ่ม วิชาแกน เศรษฐศาสตร์	๔๐๔ ๔๔๐ การวิเคราะห์โครงการและแผนงาน (Projects and Programs Analysis) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาหลักและวิธีการวางแผนระดับโครงการและระดับแผนการบริหารโครงการและแผนงาน หลักและวิธีการประเมินโครงการและแผนงาน ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ การวิเคราะห์ต้นทุน การวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการและแผนงานการกำหนดทางเลือกของโครงการขั้นตอนการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการและแผนงาน การวิเคราะห์ Cost-Benefit Ratio วิเคราะห์เชิงระบบในโครงการและแผนงาน	รายวิชาใหม่
๔๐๔ ๓๘๓ เศรษฐมิติเบื้องต้น (Economic of Asean Community) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาวิธีการนำความรู้ทางสถิติและทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางเศรษฐกิจ เน้นเทคนิคการประมาณค่าและการประยุกต์ทางเศรษฐศาสตร์ใน Simple regression model อย่างละเอียด วิธีการประมาณค่าในลักษณะของ Multiple regression	ยกเลิก รายวิชา	๔๐๔ ๔๔๑ เศรษฐศาสตร์ความมั่นคงทางสังคม (Economics of Social Security) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาถึงหลักเศรษฐศาสตร์และการประกันภัย การเสี่ยงภัย ความไม่แน่นอน และการจัดการเกี่ยวกับการเสี่ยงทางสังคม การประกันชีวิต การประกันวินาศภัย การประกันภัยเบ็ดเตล็ด และความมั่นคงทางสังคมในประเทศไทย	รายวิชาใหม่
๔๐๔ ๔๒๒ เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม (Natural Resources and Environmental Economics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาการประยุกต์หลักเศรษฐศาสตร์เพื่อการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสมที่สุด โดยคำนึงถึงปัญหาสภาพแวดล้อมของประเทศและของโลก หลักการประเมินคุณค่าของทรัพยากรทางเศรษฐกิจและแหล่งท่องเที่ยว บทบาทของรัฐและประชาคมโลกในการใช้ทรัพยากรเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน ทั้งนี้โดยมีการประยุกต์เข้ากับกรณีศึกษาของประเทศไทย	ยกเลิก รายวิชา	๔๐๔ ๔๔๒ เศรษฐมิติ (Econometrics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาวิธีการทางเศรษฐมิติแบบจำลองสมการถดถอยพหุคูณในรูปแบบเมทริกซ์ ปัญหาทางเศรษฐมิติที่เกิดจากสมมติฐานของแบบจำลองสมการถดถอยเชิงเส้นตรงไม่เป็นจริงและแนวทางการแก้ปัญหา วิธีการประมาณค่าแบบกำลังสองน้อยที่สุดแบบปกติ วิธีการกำลังสองน้อยที่สุดแบบทั่วไป การประมาณค่าแบบระบบสมการ วิธีการควรจะเป็นสูงสุด และวิธีการโมเมนต์แบบทั่วไป	รายวิชาใหม่
๔๐๔ ๔๒๙ การประยุกต์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Applied Philosophy of Sufficiency Economy) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาความเป็นมาและสาระสำคัญของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การประยุกต์ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำเนินกิจกรรมทาง	ยกเลิก รายวิชา		

เศรษฐกิจพอเพียงทางการเกษตร การอุตสาหกรรม การบริการและการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ความสอดคล้องของเศรษฐกิจพอเพียงกับกระแสโลกาภิวัตน์ โดยมีกรณีศึกษา			
๔๐๔ ๓๘๔ เศรษฐมิติอนุกรมเวลา (Time Series Econometrics) ๓ (๓-๐-๖) ศึกษาแนวคิดการสร้างแบบจำลองอนุกรมเวลาแบบสมการเดียวและแบบสมการเวกเตอร์ การวิเคราะห์เกี่ยวกับ Stationary and integrated stochastic process การวิเคราะห์เกี่ยวกับ AR Mode, ARMA Model, และ ARIMA Model การพยากรณ์ด้วยแบบจำลองสมการเดียว การวิเคราะห์ด้วย Vector Autoregression Model, Cointegration Model, และ Vectoc Error Correction Model การพยากรณ์ด้วย Vector Autoregression Model การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อจำกัดของเศรษฐมิติอนุกรมเวลา มีการวิเคราะห์กรณีศึกษาของประเทศไทย และนักศึกษามีโอกาสฝึกการคำนวณและวิเคราะห์ด้วยข้อมูลจริงของประเทศไทย	ยกเลิก รายวิชา		

ภาคผนวก ค
ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒

๐๐๐

เพื่อให้การบริหารงานการศึกษาในมหาวิทยาลัยบรรลุวัตถุประสงค์ จึงเห็นสมควรออก ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๔๒ เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับดังต่อไปนี้ :-

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒"

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือ ประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

"นิสิต" หมายถึง ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีเรียบร้อยแล้ว

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษา

๖.๑ คุณสมบัติของนิสิตที่เป็นพระภิกษุสามเณร

๖.๑.๑ เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรม ๕ ประโยคขึ้นไปหรือ

๖.๑.๒ เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรม ๓ ประโยค และเป็นผู้สำเร็จการศึกษา ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

๖.๑.๓ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนพระปริยัติธรรมสามัญศึกษา หรือ

๖.๑.๔ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายหรือได้รับประกาศนียบัตรอื่น
ที่มหาวิทยาลัยรับรองและเมื่อได้รับการพิจารณาคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแล้ว ต้องศึกษาวิชาภาษาบาลี
ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไม่น้อยกว่า ๒๕ หน่วยกิต หรือ

๖.๑.๕ เป็นพระสังฆาธิการหรือครูสอนพระปริยัติธรรม ผู้สำเร็จการศึกษาประโยคมัธยม
ศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และสอบได้นักธรรมชั้นเอก และได้รับการแต่งตั้งมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี

๖.๑.๖ เป็นผู้ที่มีมหาวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ เพื่อขอรับปริญญา ตาม
หลักเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

๖.๑.๗ เป็นผู้ที่มีร่างกายแข็งแรงและไม่เป็นโรค หรือภาวะอันเป็นอุปสรรค ในการศึกษา

๖.๑.๘ ไม่เคยถูกคัดชื่อออก หรือถูกไล่ออกจากสถาบันการศึกษาใดๆ เพราะความประพฤติ
หรือวินัย

๖.๒ คุณสมบัติของนิสิตที่เป็นคฤหัสถ์ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗ มหาวิทยาลัยจะดำเนินการเกี่ยวกับการรับสมัครนิสิตใหม่ โดยพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาในระดับปริญญาตรีในแต่ละปีการศึกษา

ข้อ ๘ มหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือ
สถาบันอุดมศึกษาอื่นขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตเพื่อเข้าศึกษาในอีกสาขาหนึ่งได้ ทั้งนี้ โดยคณะกรรมการประจำ
คณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยที่ผู้นั้นประสงค์จะเข้าศึกษามีมติเห็นชอบ

ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยที่จะรับเข้าศึกษามีอำนาจพิจารณาเทียบ
รายวิชาและหน่วยกิตที่ผู้นั้นได้ศึกษาแล้ว พร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไขและจำนวนหน่วยกิตที่จะต้องศึกษาในสาขา
วิชาที่ผู้นั้นขอเข้าศึกษา ทั้งนี้ จะต้องมิหน่วงกิตสะสมใหม่ไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิต และมีเวลาศึกษาอีกไม่ม
กกว่า ๓ ภาคการศึกษาปกติ

ข้อ ๙ การนับวันต่าง ๆ ตามข้อบังคับนี้ มหาวิทยาลัยจะประกาศให้ทราบเป็นปี ๆ ไป

หมวดที่ ๑

การจัดและวิธีการศึกษา

ข้อ ๑๐ การจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยให้ใช้ระบบหน่วยกิต (Semester Credit System) โดย
แบ่งเวลาการศึกษาในแต่ละปีการศึกษาออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ

๑๐.๑ ภาคการศึกษาที่หนึ่ง (First Semester) มีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า ๑๖ สัปดาห์

๑๐.๒ ภาคการศึกษาที่สอง (Second Semester) มีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า ๑๖ สัปดาห์

นอกจากนั้นจะจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน (Summer Session) ต่อจากภาคการศึกษาที่สอง อีก ๑ ภาค
ก็ได้ โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ แต่ให้เพิ่มชั่วโมงการเรียนในแต่ละรายวิชา ให้เท่ากับภาคปกติ
ภาคการศึกษาฤดูร้อนเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ

ข้อ ๑๑ ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีต้องไม่ต่ำกว่า ๔ ภาคการศึกษาปกติ และ
ต้องปฏิบัติงานตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยอีก ๒ ภาคการศึกษาปกติ

ยกเว้นในกรณีข้อ ๘ ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดสำหรับผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรต่อเนื่อง ระยะเวลาศึกษาให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๒ หลักสูตรระดับปริญญาตรีให้ศึกษารายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๓ ให้กำหนด หน่วยกิต (Credit) เป็นหน่วยสำหรับวัดปริมาณการศึกษาลักษณะงานของแต่ละรายวิชา

ข้อ ๑๔ การกำหนดค่าหน่วยกิตของรายวิชาในภาคการศึกษาปกติให้กำหนดเกณฑ์ ดังนี้

๑๔.๑ รายวิชาที่นิสิตใช้เวลาฟังบรรยายสัปดาห์ละ ๑ ชั่วโมง และมีการเตรียม หรือการศึกษานอกเวลาเรียนอีกสัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษาให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

๑๔.๒ รายวิชาที่นิสิตใช้เวลาปฏิบัติการอภิปรายหรือสัมมนาสัปดาห์ละ ๒ - ๓ ชั่วโมง และเมื่อรวมกับการศึกษานอกเวลาเรียนแล้ว นิสิตใช้เวลาไม่น้อยกว่าสัปดาห์ละ ๓ ชั่วโมง ตลอดภาคการศึกษาให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิต

ข้อ ๑๕ ให้แต่ละคณะหรือวิทยาลัยกำหนดหลักสูตรและจำนวนหน่วยกิตที่จะต้องเรียนโดยจะต้องมีวิชาแกนพระพุทธศาสนาและวิชาพื้นฐานทั่วไปที่มหาวิทยาลัยกำหนดในแต่ละหลักสูตร

ข้อ ๑๖ การเลือกและการขอเปลี่ยนสาขาวิชาเอกให้เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของคณะ หรือวิทยาลัยที่จะออกระเบียบและกำหนดหลักเกณฑ์

ข้อ ๑๗ ให้แต่ละคณะหรือวิทยาลัยส่งชื่อรายวิชาที่จะเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ให้กองทะเบียนและวัดผลทราบก่อนวันลงทะเบียน

ภายหลังวันลงทะเบียนรายวิชาแล้ว หากคณะหรือวิทยาลัยจำเป็นต้องเปิดสอนรายวิชาใหม่เพิ่มขึ้นหรือไม่เปิดสอนรายวิชาใดที่ได้แจ้งไว้ก็ให้ดำเนินการได้แต่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย และต้องแจ้งให้กองทะเบียนและวัดผลทราบ ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน ๑๕ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

ข้อ ๑๘ ให้มหาวิทยาลัยออกระเบียบและกำหนดหลักเกณฑ์ซึ่งไม่ขัดกับข้อบังคับนี้ในการรับนิสิตที่จะขอย้ายจากคณะหรือวิทยาลัยต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยหรือโอนจากสถาบันการศึกษาอื่น โดยจะต้องมีเวลาการศึกษาต่อเนื่องในคณะหรือวิทยาลัยที่เข้าศึกษาใหม่ไม่น้อยกว่า ๓ ภาคการศึกษา ปกติและต้องมีหน่วยกิตสะสมใหม่ไม่น้อยกว่า ๖๐ หน่วยกิต

ข้อ ๑๙ การเทียบฐานะชั้นปีที่ของนิสิตให้มหาวิทยาลัยกำหนดจำนวนหน่วยกิตที่นิสิตลงทะเบียนเรียนและสอบได้ตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเป็นเกณฑ์พิจารณาและกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาค

ข้อ ๒๐ สภาพนิสิต แบ่งออกได้ดังนี้ :-

๒๐.๑ นิสิตสภาพสมบูรณ์ (On Promotion)

ได้แก่ นิสิตที่สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๒.๐๐ ขึ้นไป

๒๐.๑ นิสิตสภาพรอพิณิจ (On Probation)

ได้แก่ นิสิตที่สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐

การจำแนกสภาพนิสิตจะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาค ทั้งนี้ ยกเว้นนิสิตที่เข้าศึกษาเป็นปีแรก ซึ่งการจำแนกสภาพจะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่สองนับแต่เริ่มเข้าศึกษา

กองทะเบียนและวัดผลจะต้องแจ้งสภาพข้อเท็จจริงให้นิสิตที่มีสภาพเช่นนั้น และอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตผู้นั้นทราบโดยเร็วที่สุด

ข้อ ๒๑ การลาพักและการกลับเข้าศึกษาใหม่ นิสิตอาจยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษา ต่อคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยได้ในการนัดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ :-

๒๑.๑ ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

๒๑.๒ ได้รับทุนการศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใดซึ่งมหาวิทยาลัยเห็นสมควรสนับสนุน

๒๑.๓ เจ็บป่วยต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานตามคำสั่งแพทย์โดยมีใบรับรองแพทย์มาแสดงต่อมหาวิทยาลัย

๒๑.๔ มีเหตุจำเป็นสุดวิสัยอื่นที่สำคัญ

ในการยื่นนิสิตขอลาพักก่อนลงทะเบียนรายวิชาหรือก่อนเปิดภาคการศึกษานิสิตต้องยื่นคำร้องต่อคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่ตนสังกัดอย่างช้าภายใน ๗ วัน นับจากวันที่เปิดภาคการศึกษา และจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสถานภาพการเป็นนิสิตไว้ หากไม่ปฏิบัติตามมหาวิทยาลัยจะถอนชื่อนิสิตผู้นั้นออกจากทะเบียนนิสิตและให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตทันที

อนึ่ง ด้านิสิตขอลาพักการศึกษาหลังจากที่ได้ลงทะเบียนรายวิชาแล้ว หรือในระหว่างภาคการศึกษา นิสิตต้องยื่นคำร้องโดยเร็วที่สุดและจะต้องมีเวลาเรียนโดยสม่ำเสมอ ในระยะก่อนการยื่นคำร้องขอลาพัก หากรายวิชาใดนิสิตขาดเรียนเกินร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด ให้ถือว่าได้ผลการศึกษาระดับ F เฉพาะรายวิชานั้นและให้นำไปคิดค่าระดับเฉลี่ยด้วย

ข้อ ๒๒ ให้คณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่นิสิตสังกัดอนุมัติให้ลาพักได้ครั้งละไม่เกิน ๒ ภาคการศึกษา ถ้านิสิตยังมีความจำเป็นที่จะต้องขอลาพักต่อไปอีกให้ยื่นคำร้องขอลาพักใหม่ตามวิธีการดังกล่าวแล้ว

นิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักหรือถูกสั่งพักการศึกษา เมื่อจะกลับเข้าศึกษาใหม่จะต้องยื่นคำร้องขอกลับเข้าศึกษาต่อคณบดี หรือผู้อำนวยการวิทยาลัยก่อนวันเปิดภาคการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน หากไม่ปฏิบัติตามจะไม่มีสิทธิลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษานั้น เว้นแต่คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยเห็นว่าเหตุสำคัญและจำเป็นทำให้ให้นิสิตผู้นั้นไม่อาจยื่นคำร้องขอกลับเข้าศึกษาได้ทันตามกำหนดจะอนุมัติให้เป็นกรณีพิเศษก็ได้

ข้อ ๒๓ คณะหรือวิทยาลัยจะต้องแจ้งรายชื่อนิสิตที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักหรือถูกสั่งพักการศึกษาและรายชื่อนิสิตที่กลับเข้าศึกษาใหม่ให้กองทะเบียนและวัดผลทราบโดยเร็วที่สุด

หมวดที่ ๒

การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต การลงทะเบียน การเพิ่มและการถอนรายวิชา

ข้อ ๒๔ การขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต

๒๔.๑ ผู้ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตต้องนำหลักฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนดมายื่นต่อกองทะเบียนและวัดผลด้วยตนเองตามวันเวลาและสถานที่ที่กำหนด พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๒๔.๒ ผู้ไม่สามารถมาขึ้นคำร้องขอขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตตามวันที่กำหนดต้องแจ้งเหตุขัดข้องให้กองทะเบียนและวัดผลทราบเป็นลายลักษณ์อักษร ภายใน ๗ วันหลังจากที่กำหนดไว้ มิฉะนั้นจะถือว่าสละสิทธิ์

ในการนี้ได้แจ้งให้กองทะเบียนและวัดผลทราบตามความในวรรคแรกแล้ว ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนิสิตด้วยตนเอง ยกเว้นกรณีที่มีมหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่าเหตุจำเป็นอันหลีกเลี่ยงมิได้ จึงอนุญาตให้นอบหมายผู้แทนมาขึ้นทะเบียนได้ ทั้งนี้ ต้องทำให้เสร็จเรียบร้อยภายใน ๗ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

ข้อ ๒๕ การลงทะเบียนรายวิชา

๒๕.๑ นิสิตต้องลงทะเบียนรายวิชาตามที่ประสงค์จะเรียนตามแบบฟอร์มและหลักเกณฑ์ที่กองทะเบียนและวัดผลกำหนดไว้

๒๕.๒ ให้มีการลงทะเบียนรายวิชาทุกภาคการศึกษาและการลงทะเบียนทุกครั้ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งจะลงลายมือไว้เป็นหลักฐานในบัตรลงทะเบียนรายวิชา

๒๕.๓ นิสิตต้องมาลงทะเบียนรายวิชาด้วยตนเองตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมและส่วนที่ค้างชำระ(ถ้ามี) ให้เรียบร้อยจึงจะถือว่าลงทะเบียนนั้นสมบูรณ์ และนิสิตจะได้รับรายงานผลการเรียนเมื่อสิ้นภาคการศึกษาเฉพาะรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนไว้แล้วเท่านั้น

๒๕.๔ นิสิตที่มาลงทะเบียนรายวิชาหลังจากวันที่กองทะเบียนและวัดผลกำหนด ให้ถือว่ามาลงทะเบียนช้า ต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเป็นพิเศษตามอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งประกาศให้ทราบเป็นคราว ๆ ไป

๒๕.๕ นิสิตที่ไม่มาลงทะเบียนรายวิชาภายใน ๑๐ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือ ๗ วันแรกของภาคการศึกษาภาคฤดูร้อน เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะ หรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยเป็นกรณีพิเศษ ทั้งระยะเวลาที่พ้นกำหนดนั้นไม่นานเกินสมควร และต้องชำระค่าธรรมเนียมตามข้อ ๒๕.๔

ในการนี้ที่นิสิตได้รับอนุมัติให้ลงทะเบียนเป็นกรณีพิเศษเช่นนี้ ถ้าเวลาเรียนนับจากวันลงทะเบียนรายวิชาเหลืออยู่ไม่ถึงร้อยละ ๔๐ ของภาคการศึกษานั้น ก็ให้มิสิทธิ์เข้าสอบในรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนด้วย แต่ทั้งนี้ต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ ของเวลาที่เหลือ

๒๕.๖ นิสิตที่ไม่ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติภาคใดภาคหนึ่งที่มีมหาวิทยาลัยเปิดทำการสอนจะต้องลาพักการศึกษาภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อ ๒๑ หากไม่ปฏิบัติตามดังกล่าว มหาวิทยาลัยจะถอนชื่อนิสิตผู้นั้นออกจากทะเบียนนิสิตและให้พ้นสถานภาพการเป็นนิสิตทันที

๒๕.๗ ถ้าไม่เกินกำหนด ๒ ปี นับจากวันที่มหาวิทยาลัยถอนชื่อนิสิตออกจากทะเบียนนิสิตตามข้อ ๒๑ ข้อ ๒๕.๖ และข้อ ๕๔.๓.๑๓ มหาวิทยาลัยอาจอนุมัติให้นิสิตผู้นั้นกลับเข้าเป็นนิสิตใหม่ได้เมื่อมีเหตุอันสมควร โดยให้ถือระยะเวลานั้นเป็นระยะเวลาพักการศึกษา

ในการนี้เช่นนี้ นิสิตต้องเสียค่าธรรมเนียมเสมือนเป็นผู้ลาพักการศึกษา รวมทั้งค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ที่ค้างชำระ (ถ้ามี) ด้วย

ข้อ ๒๖ จำนวนหน่วยกิตที่นิสิตอาจลงทะเบียนเรียนได้ มีดังนี้ :-

๒๖.๑ นิสิตสภาพสมบูรณ์ให้ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติไม่น้อยกว่า ๔ หน่วยกิต และไม่เกิน ๒๑ หน่วยกิต ยกเว้นนิสิตคณะครุศาสตร์ให้เป็นไปตามหลักสูตรของคณะ ที่มหาวิทยาลัยประกาศใช้ ส่วนในภาคการศึกษาฤดูร้อนให้ลงทะเบียนรายวิชาไม่เกิน ๑๐ หน่วยกิต

๒๖.๒ นิสิตสหภาพพรหมนิมิตในภาคการศึกษาปกติ ให้ลงทะเบียนรายวิชาไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต และไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต ส่วนในภาคการศึกษาฤดูร้อนให้ลงทะเบียนรายวิชาไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

๒๖.๓ นิสิตพิเศษที่มหาวิทยาลัยอนุมัติรับเข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษให้ลงทะเบียนรายวิชาตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อ ๒๗ นิสิตที่ประสงค์จะลงทะเบียนรายวิชา นอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๖ ต้องยื่นคำร้องเป็นลายลักษณ์อักษรต่อคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

ข้อ ๒๘ การเพิ่มและการถอนรายวิชา

๒๘.๑ การขอเพิ่มรายวิชาจะกระทำได้ภายใน ๑๕ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน ๗ วันแรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน โดยได้รับอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

๒๘.๒ การขอถอนรายวิชา ต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ภายในเงื่อนไขและให้มีผล ดังต่อไปนี้ :-

๒๘.๑.๑ ถ้าขอถอนภายใน ๑๕ วันแรกของภาคการศึกษาปกติหรือ ๗ วันแรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน รายวิชาที่ถอนนั้นจะไม่ปรากฏในระเบียน

๒๘.๑.๒ ถ้าขอถอนเมื่อพ้นกำหนด ๑๕ วันแรก แต่ยังไม่อยู่ใน ๔๕ วันแรกของภาคการศึกษาปกติหรือเมื่อพ้นกำหนด ๗ วันแรก แต่ยังไม่อยู่ใน ๒๐ วันแรกของภาคการศึกษา ฤดูร้อนถือว่านิสิตถอนตัวจากการศึกษารายวิชานั้นและจะได้รับสัญลักษณ์ W ในรายวิชานั้น ทั้งนี้ต้องมีเวลาเรียนในรายวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๒๘.๑.๓ การขอถอนเมื่อพ้นกำหนดตามข้อ ๒๘.๑.๒ นั้น จะกระทำมิได้ เว้นแต่คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยเห็นสมควรอนุมัติด้วยเหตุผลพิเศษ ในกรณีเช่นนี้ นิสิตจะได้รับสัญลักษณ์ W ในรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้ถอนนั้น

๒๘.๑.๔ การถอนซึ่งไม่ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะ หรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ตามข้อ ๒๘.๑.๓ นิสิตจะได้รับระดับ F ในรายวิชานั้น และให้นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยด้วย

๒๘.๑.๕ นิสิตจะถอนรายวิชาจนเหลือจำนวนหน่วยกิตต่ำกว่า ๔ หน่วยกิต ในภาคการศึกษาภาคปกติไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย

ข้อ ๒๙ มหาวิทยาลัยจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ รวมทั้งสิทธิการได้รับค่าธรรมเนียมคืนในบางกรณี ซึ่งจะประกาศให้ทราบเป็นคราว ๆ ไป

หมวดที่ ๓

การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๓๐ ให้มีการวัดผลการศึกษาทุกรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนเรียนไว้แต่ละภาคการศึกษา

ข้อ ๓๑ การวัดผลการศึกษาอาจทำได้หลายวิธี ในระหว่างภาคการศึกษานี้จะมีการสอบทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนไว้ในภาคการศึกษานั้น ถ้ารายวิชาใดไม่มีการสอบ ให้คณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยประกาศให้นิสิตทราบก่อนการลงทะเบียนในภาคการศึกษานั้น

ข้อ ๓๒ นิสิตต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด ในภาคการศึกษานั้นจึงจะมีสิทธิเข้าสอบในรายวิชานั้น ยกเว้นกรณีตามข้อ ๒๕.๕

นิสิตผู้ที่มีเวลาเรียนในรายวิชาใดไม่ครบเกณฑ์กำหนดดังกล่าว และมีได้รับอนุมัติจากคณบดี จะได้ระดับ F ในรายวิชานั้นและให้นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยด้วย

ข้อ ๓๓ การประเมินผลการศึกษา

ระบบการประเมินผลการศึกษาในแต่ละรายวิชานั้นให้มีผลการศึกษาระดับ (Grade) และค่าระดับ (Grade-Point) ดังนี้

ผลการศึกษา	ระดับ	ค่าระดับ
ดีเยี่ยม (EXCELLENT)	A	๔.๐
ดีมาก (VERY GOOD)	B+	๓.๕
ดี (GOOD)	B	๓.๐
ค่อนข้างดี (VERY FAIR)	C+	๒.๕
พอใช้ (FAIR)	C	๒.๐
ค่อนข้างพอใช้ (QUITE FAIR)	D+	๑.๕
อ่อน (POOR)	D	๑.๐
ตก (FAILED)	F	๐

ทั้งนี้ เกณฑ์คะแนนต่ำสุดที่ถือว่าผ่านในรายวิชานั้น ๆ คือ ระดับ D

ข้อ ๓๔ การให้ระดับ F ให้กระทำในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๓๔.๑ นิสิตเข้าสอบและสอบตก

๓๔.๒ นิสิตขาดสอบโดยไม่ได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย

๓๔.๓ นิสิตไม่มีสิทธิเข้าสอบ ตามข้อ ๓๒

๓๔.๔ นิสิตขาดรายวิชาในกรณีอื่น นอกจากที่ระบุไว้ในข้อ ๒๔.๒.๔

๓๔.๕ นิสิตไม่แก้ผลการศึกษาที่ไม่สมบูรณ์ (I) ตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในข้อ ๓๗ วรรค ๒

๓๔.๖ นิสิตกระทำผิดระเบียบการสอบไล่และได้รับการตัดสินให้สอบตก

ข้อ ๓๕ นอกจากการวัดผลเป็นระดับตามข้อ ๓๓ แล้ว รายงานผลการศึกษาอาจแสดงได้ด้วยสัญลักษณ์อื่นอีกดังนี้

สัญลักษณ์	ผลการศึกษา
I (Incomplete)	ไม่สมบูรณ์
S (Satisfactory)	สอบได้ไม่กำหนดระดับ
U (Unsatisfactory)	สอบตกไม่กำหนดระดับ
W (Withdrawn)	ถอนรายวิชาที่ศึกษา
Au (Audit)	ศึกษาโดยไม่รับหน่วยกิต

ข้อ ๓๖ ในการศึกษารายวิชาตามหลักสูตรวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัย หรือรายวิชา ซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัย อาจมีการวัดผลโดยไม่มีค่าระดับก็ได้ และให้แสดงผลการศึกษาโดยใช้สัญลักษณ์ S หรือ U

รายวิชาใดซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับรายวิชาพื้นฐานทั่วไปของมหาวิทยาลัยตามความในวรรคก่อนให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๗ การให้สัญลักษณ์ I สำหรับรายวิชาใดรายวิชาหนึ่ง ให้กระทำได้ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้ :-

๓๗.๑ นิสิตไม่ส่งงานมอบหมายหรือไม่เข้าทดสอบย่อยให้ครบเกณฑ์ตามกำหนดที่อาจารย์ผู้สอนวิชานั้นสั่งหรือดำเนินการในภาคการศึกษา

๓๗.๒ นิสิตป่วยไม่อาจกระทำการสอบระหว่างการสอบรายวิชานั้นโดยมีใบรับรองแพทย์มาแสดงต่อมหาวิทยาลัย

๓๗.๓ นิสิตขาดสอบโดยไม่ได้รับอนุมัติ จากคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือด้วยเหตุสุดวิสัยบางประการ ซึ่งทำให้นิสิตนั้นยังปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายสำหรับรายวิชานั้นไม่สมบูรณ์ และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่าไม่สมควรประเมินผลการศึกษาขั้นสุดท้ายของนิสิตผู้นั้น

ในกรณีดังกล่าวตามข้อ ๓๗.๑, ๓๗.๒, และ ๓๗.๓ นิสิตจะต้องทำการสอบและปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอนให้เรียบร้อยเพื่อให้ผลการศึกษาที่สมบูรณ์ อย่างช้าภายใน ๑๕ วัน หลังจากวันลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติถัดไป มิฉะนั้นสัญลักษณ์ I จะถูกปรับเป็น F ทันที

นิสิตที่ได้รับผลการศึกษามาตรฐานตามเงื่อนไขในวรรคแรก จะได้ระดับคะแนนไม่สูงกว่า C เว้นแต่นิสิตผู้นั้นจะมีประวัติการเรียนเป็นพิเศษ และผลไม่สมบูรณ์ (I) นั้นเกิดเนื่องมาแต่เหตุสุดวิสัย อาจให้ได้รับระดับสูงกว่า C ได้ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของอาจารย์ผู้สอนหรืออาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยพิจารณาร่วมกันอนุมัติ

ข้อ ๓๘ การให้สัญลักษณ์ S จะให้เฉพาะรายวิชาซึ่งนิสิตสอบได้และหลักสูตรระบุว่าเป็น รายวิชาที่นิสิตต้องเรียนและสอบให้ได้โดยไม่กำหนดระดับ

ข้อ ๓๙ การให้สัญลักษณ์ U จะให้เฉพาะรายวิชาที่นิสิตสอบตกและหลักสูตรระบุว่าเป็น รายวิชาที่นิสิตต้องเรียนและสอบให้ได้โดยไม่กำหนดระดับ ในกรณีนี้นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนใหม่ จนกว่าจะสอบได้สัญลักษณ์ S

ข้อ ๔๐ การให้สัญลักษณ์ Au ให้กระทำเฉพาะรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนไว้และแจ้งความจำนงค์ในวันลงทะเบียนว่าจะเรียนโดยไม่ับหน่วยกิต และไม่ประสงค์จะให้มีการวัดผล

ข้อ ๔๑ การให้สัญลักษณ์ W ให้กระทำเฉพาะรายวิชาในกรณีที่ระบุไว้ในข้อ ๒๘.๒.๒ และ ๒๘.๒.๓

ข้อ ๔๒ นิสิตที่ผลการสอบในรายวิชาใดไม่ต่ำกว่าระดับ D ให้ถือว่าสอบได้ในรายวิชานั้น ยกเว้นในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดว่าจะต้องได้ให้สูงกว่าระดับ D

หากรายวิชาที่สอบตกเป็นวิชาบังคับในหลักสูตร นิสิตจะต้องลงทะเบียนเรียนวิชานั้นจนสอบได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคแรก

หากรายวิชาที่สอบตกเป็นวิชาเลือก นิสิตอาจลงทะเบียนเรียนซ้ำในรายวิชานั้นหรืออาจลงทะเบียนเรียนวิชาอื่นแทนก็ได้

ข้อ ๔๓ รายวิชาใดที่นิสิตสอบได้สูงกว่าระดับ D ไม่มีสิทธิ์ลงทะเบียนในรายวิชานั้นอีก ส่วนรายวิชาที่นิสิตลงทะเบียนโดยไม่ผ่านหน่วยกิต (Audit) นิสิตอาจลงทะเบียนเรียนอีกก็ได้

ข้อ ๔๔ การนับหน่วยกิตสะสมให้นับรวมเฉพาะหน่วยของรายวิชาที่นิสิตสอบได้ตามเกณฑ์ข้อ ๓๘ และข้อ ๔๒ เท่านั้น

๔๔.๑ ในกรณีที่นิสิตลงทะเบียนเรียนรายวิชาใดมากกว่าครั้งหนึ่งให้นับจำนวนของหน่วยกิตของรายวิชานั้นไปคิดเป็นหน่วยกิตสะสมได้เพียงครั้งเดียว

๔๔.๒ ในกรณีที่นิสิตลงทะเบียนเรียนวิชาที่ระบุไว้ว่าเป็นวิชาที่เทียบเท่ากันให้นับหน่วยกิตเฉพาะรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งเท่านั้นเป็นหน่วยกิตสะสม

ข้อ ๔๕ ให้มีการประเมินผลการศึกษาเมื่อสิ้นสุดการศึกษาทุกภาคโดยคำนวณหา “ค่าระดับเฉลี่ย” ของรายวิชาที่นิสิตได้ลงทะเบียนไว้สำหรับภาคการศึกษานั้น คำนับเรียกว่า “ค่าระดับเฉลี่ยประจำภาค” (SEMESTER GRADE POINT AVERAGE - SGPA) และให้คิดค่าระดับเฉลี่ยสำหรับรายวิชาทั้งหมดทุกภาคการศึกษา ตั้งแต่เริ่มเป็นนิสิตถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน คำนับเรียกว่า “ค่าระดับเฉลี่ยสะสม” (COMULATIVE GRADE POINT AVERAGE - CUM GPA)

ข้อ ๔๖ การคิดค่าระดับเฉลี่ยประจำภาค (SGPA) คำนวณได้จากการนำผลบวกของผลคูณ ระหว่างค่าระดับต่อหน่วยกิตกับจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาที่ลงทะเบียนในภาคการศึกษานั้นตั้ง แล้วหารด้วยหน่วยกิตทั้งหมดที่ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษานั้น

ข้อ ๔๗ การคิดค่าระดับเฉลี่ยสะสม (CUM GPA) คำนวณได้จากการนำผลบวกของผลคูณ ระหว่างค่าระดับต่อหน่วยกิตกับจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาที่ลงทะเบียนไว้ทั้งหมดตั้งแล้วหารด้วยจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดที่ได้ลงทะเบียนไว้ไม่ว่ารายวิชานั้นจะซ้ำกันหรือแทนกันก็ตาม

ข้อ ๔๘ รายวิชาใดที่มีรายงานผลการศึกษาเป็นสัญลักษณ์ I, S, W, Au จะไม่นำมาคำนวณหาค่าระดับเฉลี่ย ตามข้อ ๔๖ และข้อ ๔๗

ข้อ ๔๙ การหาค่าระดับเฉลี่ยให้คิดทศนิยมสองตำแหน่งไม่ปัดเศษ

หมวดที่ ๔

การเตือนและการรอฟินิจ

ข้อ ๕๐ มหาวิทยาลัยจะนำผลการเรียนของนิสิตแต่ละรายมาพิจารณาทุกภาคการศึกษา รวมทั้งภาคการศึกษาภาคฤดูร้อน นิสิตจะต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสม ถึงภาคการศึกษานั้น ๆ ไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ มิฉะนั้น จะได้รับการเตือน (เตือน ๑ หรือเตือน ๒) หรือ อยู่ในภาวะรอฟินิจในต้นภาคการศึกษาถัดไป หรือถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนิสิตแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๑ ในภาคแรกที่ได้อ่านศึกษาในมหาวิทยาลัย นิสิตผู้ใดได้ค่าระดับเฉลี่ยสำหรับภาคการศึกษานั้นต่ำกว่า ๑.๕๐ จะได้รับการเตือน (เตือนพิเศษ) จากมหาวิทยาลัยซึ่งไม่นับเป็นการเตือนตาม ข้อ ๕๓

ข้อ ๕๒ นิสิตต้องได้รับค่าเฉลี่ยสะสมเมื่อสิ้นสุดภาคแรกที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัย ไม่ต่ำกว่า ๑.๗๕ มิฉะนั้นจะต้องถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนิสิต

ข้อ ๕๓ หากได้รับการเตือนสองภาคการศึกษาติดต่อกัน โดยยังได้ค่าระดับเฉลี่ย สะสมต่ำกว่า ๒.๐๐ อยู่เช่นเดิม ให้อยู่ในภาวะรอพินิจในภาคการศึกษาถัดไป และให้บันทึกภาวะรอพินิจนั้นลงใน ระเบียบเรียนด้วย

ข้อ ๕๔ ในภาคการศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจ หากนิสิตยังได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมจนถึงภาคการศึกษานั้นต่ำกว่า ๒.๐๐ อยู่อีก นิสิตผู้นั้นจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนิสิต ยกเว้นกรณีตามข้อ ๕๕

ข้อ ๕๕ นิสิตที่ได้ศึกษารายวิชาต่าง ๆ ครบจำนวนหน่วยกิตตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแล้ว ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๑.๗๕ แต่ไม่ถึง ๒.๐๐ ตามเกณฑ์สมบูรณ์ มหาวิทยาลัยอาจให้นิสิตผู้นั้นศึกษาต่อไปตามที่เห็นสมควร โดยจะให้ศึกษาต่อในคณะเดิมหรือเปลี่ยนสาขาวิชาหรือย้ายโอนคณะสังกัดภายใต้ข้อบังคับ ๖๒.๑ และข้อ ๖๒.๕

ข้อ ๕๖ กรณีข้อ ๕๕ นิสิตจะต้องศึกษาให้ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมถึงเกณฑ์ ๒.๐๐ ภายใน ระยะ ๓ ภาคการศึกษาถัดไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสองเท่า (๔ ปี) สำหรับภาคการศึกษาปกติ นับแต่วันที่ขึ้นทะเบียนเป็นนิสิต

ข้อ ๕๗ ภายใต้บังคับข้อ ๕๖ การเปลี่ยนสาขาวิชาที่ดี การย้ายโอนคณะสังกัดที่ดี การพักการศึกษาที่ดี ไม่มีผลทำให้การเตือนและภาวะรอพินิจเปลี่ยนแปลง

หมวดที่ ๕

การพ้นสภาพนิสิตและวินัยของนิสิต

ข้อ ๕๘ นิสิตต้องพ้นสภาพการเป็นนิสิตในกรณีต่อไปนี้

๕๘.๑ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรและได้รับปริญญาตามข้อ ๖๔

๕๘.๒ ได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยให้ลาออก

๕๘.๓ ถูกถอนชื่อออกจากมหาวิทยาลัย ในกรณีดังต่อไปนี้

๕๘.๓.๑ ไม่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาใดการศึกษาหนึ่งตามข้อ ๒๕.๖

๕๘.๓.๒ เมื่อพ้นกำหนดเวลาหนึ่งภาคการศึกษาแล้วไม่ชำระค่าบำรุงมหาวิทยาลัยเพื่อรักษาสถานภาพการเป็นนิสิต

๕๘.๓.๓ ขาดคุณสมบัติหรือคุณสมบัติตามข้อ ๖ อย่างใดอย่างหนึ่งตามแต่กรณี

๕๘.๓.๔ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคในภาคการศึกษาที่ ๑ ของการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย (ปีที่ ๑ หรือปีที่ ๓ แล้วแต่กรณี) ต่ำกว่า ๑.๒๕ หรือสอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมของสองภาคการศึกษาแรกของการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยต่ำกว่า ๑.๗๕

๕๘.๓.๕ ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ ๓ ของการเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย เป็นต้นไป สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๕๐

๕๘.๓.๖ ได้รับค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๑.๗๕ เป็นเวลาสองภาคการศึกษา ติดต่อกัน

๕๘.๓.๗ ไม่พ้นสภาพรอพินิจตามความในข้อ ๕๔

๕๔.๓.๘ สอบได้ไม่ครบตามหลักสูตรของแต่ละคณะหรือได้ต่ำกว่าระดับเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรไม่ถึง ๒.๐๐ ภายในระยะเวลา ๒ เท่า ของเวลาการศึกษาตามหลักสูตร

๕๔.๓.๙ ทำการทุจริตอย่างร้ายแรงในการสอบ

๕๔.๓.๑๐ ไม่สามารถเลือกวิชาเอก - โท (ถ้ามี) ภายในระยะเวลาตาม หลักเกณฑ์ที่แต่ละคณะกำหนดไว้ในหลักสูตร

๕๔.๓.๑๑ ถูกสั่งพักการเรียนรวมกันเกินกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติ

๕๔.๓.๑๒ ประพฤติผิดอย่างร้ายแรงและได้รับการพิจารณาโทษให้พ้นสภาพการเป็นนิสิต

๕๔.๓.๑๓ โอนไปศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่น

๕๔.๓.๑๔ มรณภาพหรือตาย

ข้อ ๕๕ นิสิตที่พ้นสภาพการเป็นนิสิตแล้ว หากจะกลับมาศึกษาใหม่จะนำหน่วยกิตสะสมเดิมมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาครั้งใหม่อีกไม่ได้

ข้อ ๖๐ ในการนี้ที่นิสิตกระทำผิดกฎระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่งหรือประกาศอื่นของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับการพิจารณาโทษกรณีใดกรณีหนึ่งดังนี้

๖๐.๑ ภาคทัณฑ์

๖๐.๒ พักการเรียน

๖๐.๓ พ้นสภาพการเป็นนิสิต

ข้อ ๖๑ การลงโทษนิสิตที่กระทำผิดระเบียบการสอบในการสอบประจำภาคหรือการสอบระหว่างภาคให้ คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยที่นิสิตผู้นั้นสังกัดอยู่ร่วมกับกรรมการควบคุมการสอบเป็นผู้พิจารณาว่าเป็นความผิดประเภททุจริตหรือ سوءเจตนาทุจริตหรือเป็นความผิดอื่น

๖๑.๑ ถ้าเป็นความผิดประเภททุจริตให้ลงโทษนิสิตผู้กระทำผิดดังต่อไปนี้

๖๑.๑.๑ ให้นิสิตผู้นั้นได้รับระดับ F ในรายวิชานั้น

๖๑.๑.๒ ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยที่นิสิตผู้นั้นสังกัดอยู่พิจารณาสั่งพักการศึกษาอย่างน้อย ๑ ภาคการศึกษาปกติ หรืออาจให้พ้นสภาพการเป็นนิสิตได้

การพักการศึกษาของนิสิตผู้กระทำผิดนั้นให้เริ่มในภาคการศึกษาปกติถัดจากภาคการศึกษาที่กระทำผิด และให้มีระยะเวลาที่ถูกสั่งพักการศึกษาเป็นระยะเวลาการศึกษาด้วย

๖๑.๒ ถ้าเป็นความผิดประเภทผิดระเบียบการสอบอย่างอื่นนอกเหนือจากข้อ ๖๑.๑ ให้ คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณีความผิด แต่จะต้องไม่เกินกว่าที่ระบุไว้ในข้อ ๖๑.๑.๑

ทั้งนี้ให้คณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่นิสิตผู้กระทำผิดนั้นสังกัดอยู่ดำเนินการลงโทษตามมติของคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย แล้วแจ้งให้กองทะเบียนและวัดผลทราบทันที

หมวดที่ ๖

การย้ายโอนสังกัดและหน่วยกิต

ข้อ ๖๒ การย้ายโอนสังกัดหรือคณะหรือวิทยาลัยอาจทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้

๖๒.๑ นิสิตจะมีสิทธิขอย้ายสังกัดคณะหรือวิทยาลัยที่ได้ศึกษาอยู่ไปอยู่ในสังกัดอีกคณะหนึ่งได้ต่อเมื่อได้ศึกษาในคณะหรือวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่นานแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติ ไม่นับภาคการศึกษาที่ลาพัก ถูกสั่งพัก หรือถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนิสิต และต้องได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๑.๗๕

๖๒.๒ การขอย้ายโอนสังกัดคณะหรือวิทยาลัยให้นิสิตผู้ประสงค์จะขอย้ายโอนสังกัดแสดงความจำนงเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมเหตุผลประกอบยื่นต่อคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่ตนสังกัดอย่างช้า ๑๕ วันก่อนวันเปิดภาคการศึกษาปกติ

ให้คณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่นิสิตสังกัดอยู่ส่งคำขอย้ายโอนพร้อมข้อคิดเห็นประกอบไปยังคณะหรือวิทยาลัยที่นิสิตขอย้ายโอนไปสังกัดเพื่อศึกษานั้น

การจะอนุมัติหรือไม่ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง เมื่อได้รับอนุมัติให้ย้ายโอนสังกัดแล้ว ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๖๒.๓ การย้ายโอนคณะหรือวิทยาลัยต้องดำเนินการให้เสร็จก่อนจะลงทะเบียน รายวิชา เว้นแต่อธิการบดีจะประกาศหรือสั่งการเป็นอย่างอื่น

๖๒.๔ ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยที่รับย้ายโอน มีอำนาจพิจารณาเทียบรายวิชาและหน่วยกิตที่นิสิตผู้นั้นได้ศึกษาไว้แล้ว เพื่อกำหนดเงื่อนไขการศึกษา และจำนวนหน่วยกิตที่จะต้องศึกษาใหม่ในคณะหรือวิทยาลัยที่รับย้ายโอน

ให้คณะหรือวิทยาลัยที่รับย้ายโอน ดำเนินการตามความในวรรคแรกให้เสร็จสิ้นและแจ้งผลให้กองทะเบียนและวัดผลทราบก่อนวันลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษานั้น ๆ

๖๒.๕ การนับระยะเวลาการศึกษาตามข้อ ๕๖, ๕๘.๓ และข้อ ๖๔.๑ ให้นับระยะเวลาการศึกษาในคณะเดิมรวมด้วย

ข้อ ๖๓ สำหรับนิสิตที่ย้ายโอนคณะหรือวิทยาลัยภายในมหาวิทยาลัยให้นำผลการเรียนของรายวิชาต่าง ๆ ที่ได้ศึกษาจากคณะหรือวิทยาลัยเดิมมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสมด้วย แม้รายวิชาที่นิสิตผู้ย้ายโอนคณะได้ศึกษาจะไม่ตรงกับหลักสูตรของคณะหรือวิทยาลัยที่สังกัดใหม่ก็ตาม สำหรับนิสิตที่โอนคณะหรือวิทยาลัยมาจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นให้ทำการประเมินผลเฉพาะรายวิชาที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้นเท่านั้น

ในการนี้ที่นิสิตมหาวิทยาลัยได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่ตนสังกัดให้ลงทะเบียนเรียนบางรายวิชา ในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่น ให้นำผลการเรียนของรายวิชานั้น ๆ มาคำนวณหาค่าระดับเฉลี่ยด้วย

หมวดที่ ๗

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ ๖๔ นิสิตผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ :-

๖๔.๑ สอบได้หน่วยกิตสะสมครบตามหลักสูตรที่เข้าศึกษาภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ เท่าของเวลาการศึกษาตามหลักสูตรและนิศาระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

๖๔.๒ ผ่านการฝึกภาคปฏิบัติตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน

๖๔.๓ ไม่มีพันธะอื่นใดกับมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖๕ นิสิตที่จะได้รับปริญญาเกียรตินิยม จะต้องมีความสมบัติเพิ่มเติมดังนี้

๖๕.๑ เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง

๖๕.๑.๑ ต้องสอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษานั้น

๖๕.๑.๒ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐

๖๕.๑.๓ ไม่เคยสอบได้ต่ำกว่า C หรือได้สัญลักษณ์ U ในรายวิชาที่ลงทะเบียนไว้ และ

๖๕.๑.๔ ไม่มีประวัติในระเบียบการศึกษาว่าเป็นผู้เคยประพฤติผิดอย่างร้ายแรงในระหว่างที่ศึกษา

๖๕.๒ เกียรตินิยมอันดับสอง

๖๕.๒.๑ สอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษานั้น ๆ

๖๕.๒.๒ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

๖๕.๒.๓ ไม่เคยสอบได้ต่ำกว่า D หรือได้สัญลักษณ์ U ในรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนไว้ และ

๖๕.๒.๔ ไม่มีประวัติในระเบียบการศึกษาว่าเป็นผู้เคยประพฤติผิดอย่างร้ายแรงในระหว่างที่ศึกษา

ข้อ ๖๖ นิสิตที่โอนมาจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นไม่มีสิทธิได้รับปริญญาเกียรตินิยม เว้นแต่จะได้ศึกษาและได้หน่วยกิตสะสมตามหลักสูตรของมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตทั้งหมด

ข้อ ๖๗ นิสิตต้องยื่นคำร้องต่อกองทะเบียนและวัดผลเพื่อขอรับปริญญาในภาคการศึกษาสุดท้ายที่นิสิตจะสอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตร

ข้อ ๖๘ ให้คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัยและผู้อำนวยการกองทะเบียนและวัดผลเป็นผู้พิจารณาคำร้องของนิสิตเบื้องต้นแล้วเสนอต่อสภาวิชาการเพื่อพิจารณาเสนอสภามหาวิทยาลัยอนุมัติปริญญาหรือปริญญาเกียรตินิยมต่อไป

ข้อ ๖๙ สภามหาวิทยาลัยจะพิจารณาอนุมัติปริญญาอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

ข้อ ๗๐ มหาวิทยาลัยจัดให้มีพิธีประสาทปริญญาบัตรปีละ ๑ ครั้ง ซึ่งจะประกาศกำหนดวันให้ทราบ
เป็นปี ๆ ไป

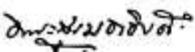
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๗๑ ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนิสิตระดับปริญญาตรี ดังต่อไปนี้

๗๑.๑ นิสิตที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีก่อนปีการศึกษา ๒๕๔๒ ยังคงปฏิบัติตาม
ข้อบังคับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พุทธศักราช
๒๕๓๐

๗๑.๒ นิสิตที่เข้าศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาตรี ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๒ เป็นต้นไป
ให้ปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ลงชื่อ

(พระสุนธราธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๕๕๐

๐๐๐

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐ จึงให้ออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยไว้ ดังต่อไปนี้ :-

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๐"

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๖ คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าศึกษา

๖.๑ คุณสมบัติของพระภิกษุสามเณรผู้สมัครเข้าศึกษา

(๑) เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรม ๓ ประโยค และต้องศึกษาวิชาสามัญเพิ่มเติมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือ

(๒) เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรม ๓ ประโยค และสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือ

(๓) เป็นผู้สอบได้เปรียญ ๓ ประโยค และได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๔) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา หรือ

(๕) เป็นพระสังฆาธิการหรือครูสอนพระปริยัติธรรมที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรการบริหารกิจการคณะสงฆ์ (ปปส.) หรือ

(๖) เป็นพระสังฆาธิการหรือครูสอนพระปริยัติธรรมที่สอบได้นักธรรมชั้นเอกและสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือ

(๗) เป็นผู้สอบได้นักธรรมชั้นเอกและสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า และต้องศึกษาวิชาภาษาบาลี ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต ยกเว้นผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาขาวิชาบาลีที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๘) เป็นผู้สำเร็จระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือผู้ได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง และต้องศึกษาวิชาภาษาบาลี ไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต ยกเว้นผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาขาวิชาบาลีที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๙) เป็นผู้ที่มีมหาวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษเพื่อขอรับปริญญาตามเกณฑ์ที่สภาวิชาการกำหนด

(๑๐) ไม่เคยถูกคัดชื่อออกหรือถูกไล่ออกจากสถาบันการศึกษาใดๆ เพราะความผิดทางความประพฤติหรือวินัย”

๖.๒ คุณสมบัติของคฤหัสถ์ผู้สมัครเข้าศึกษา

(๑) เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรมหรือบาลีศึกษา ๓ ประโยค และต้องศึกษาวิชาสามัญเพิ่มเติมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด หรือ

(๒) เป็นผู้สอบได้เปรียญธรรมหรือบาลีศึกษา ๓ ประโยค และสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือ

(๓) เป็นผู้สอบได้เปรียญหรือบาลีศึกษา ๓ ประโยค และได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยอื่นรับรอง หรือ

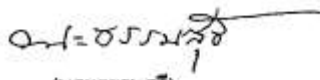
(๔) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา หรือ

(๕) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือผู้ได้รับประกาศนียบัตรอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง และต้องศึกษาวิชาภาษาบาลี ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต ยกเว้นผู้สำเร็จหลักสูตรประกาศนียบัตรสาขาวิชาภาษาบาลีที่มหาวิทยาลัยรับรอง หรือ

(๖) เป็นผู้ที่มีมหาวิทยาลัยอนุมัติให้เข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษเพื่อขอรับปริญญาตามเกณฑ์ที่สภาวิชาการกำหนด

(๗) ไม่เคยถูกคัดชื่อออกหรือถูกไล่ออกจากสถาบันการศึกษาใดๆ เพราะความผิดทางความประพฤติหรือวินัย

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๐

ลงชื่อ

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๒ (ฉบับที่ ๓)
พุทธศักราช ๒๕๕๑**

๐๐๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ พฤหัสบดีที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๓) แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้สำหรับนิสิตผู้เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๐ การจัดการศึกษาในมหาวิทยาลัยให้ใช้ระบบหน่วยกิต (Semester Credit System) โดยแบ่งเวลาการศึกษาในแต่ละปีการศึกษาออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ

๑๐.๑ ภาคการศึกษาที่หนึ่ง (First Semester) มีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า ๑๕ สัปดาห์

๑๐.๒ ภาคการศึกษาที่สอง (Second Semester) มีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า ๑๕ สัปดาห์

นอกจากนั้น จะจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน (Semmer Session) ต่อจากภาคการศึกษาที่สองอีก ๑ ภาคก็ได้ โดยมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่า ๖ สัปดาห์ แต่ให้เพิ่มชั่วโมงการเรียนในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ ภาคการศึกษาฤดูร้อนเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกข้อ ๑๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษา ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๑ ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาตรีใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๔ ปีการศึกษา และต้องปฏิบัติงานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ส่วนหลักสูตรคณะครุศาสตร์ ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๑๐ ปีการศึกษา และการปฏิบัติงานตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด สำหรับคณะครุศาสตร์ให้นับเข้าในการศึกษาที่ ๕

ยกเว้นในกรณีข้อ ๘ ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด สำหรับผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรต่อเนื่อง ระยะเวลาการศึกษาให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกข้อ ๑๕ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษา ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๕ ให้แต่ละคณะหรือวิทยาลัยกำหนดหลักสูตรและจำนวนหน่วยกิตที่จะต้องเรียน โดยจะต้องมีวิชาแกนพระพุทธศาสนาและวิชาศึกษาทั่วไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตร”

ข้อ ๘ ให้ยกเลิกข้อ ๑๖ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษา ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๖ การเลือกและการขอเปลี่ยนสาขาวิชาหรือวิชาเอกให้เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบ ของคณะหรือวิทยาลัยที่จะออกระเบียบและกำหนดหลักเกณฑ์”

ข้อ ๙ ให้ยกเลิกข้อ ๒๑ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษา ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๑ จำนวนหน่วยกิตที่นิสิตอาจลงทะเบียนเรียนได้ มีดังนี้

๒๑.๑ นิสิตสภาพสมบูรณ์ให้ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติไม่น้อยกว่า ๙ หน่วยกิต และไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต ยกเว้นนิสิตคณะครุศาสตร์ให้เป็นไปตามหลักสูตรของคณะที่มหาวิทยาลัยประกาศใช้ ส่วนในภาคการศึกษาดูรู้นให้ลงทะเบียนรายวิชาไม่เกิน ๑๐ หน่วยกิต

๒๑.๒ นิสิตสภาพพร่องในภาคการศึกษาปกติ ให้ลงทะเบียนรายวิชาไม่น้อยกว่า ๖ หน่วยกิต และไม่เกิน ๑๕ หน่วยกิต ส่วนในภาคการศึกษาดูรู้นให้ลงทะเบียนรายวิชาไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

๒๑.๓ นิสิตพิเศษที่มหาวิทยาลัยอนุมัติรับเข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษ ให้ลงทะเบียนรายวิชาตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

๒๑.๔ หลักสูตรระดับปริญญาตรีให้สำเร็จการศึกษาได้ไม่ต่ำกว่า ๖ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับคณะครุศาสตร์ต้องไม่ต่ำกว่า ๘ ภาคการศึกษาปกติ”

ข้อ ๑๐ ให้ยกเลิกข้อ ๒๔ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษา ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๘ การเพิ่มและการถอนรายวิชา

๒๘.๑ การขอเพิ่มรายวิชาจะกระทำได้ภายในสิบห้าวันแรกของภาคการศึกษาปกติหรือภายในเจ็ดวันแรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน โดยได้รับอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

๒๘.๒ การขอถอนรายวิชา ต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาภายในเจ็ดวันและให้เหตุผล ดังต่อไปนี้

๒๘.๒.๑ ถ้าขอถอนภายในสิบห้าวันแรกของภาคการศึกษาปกติหรือเจ็ดวันแรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน หรือนิสิตที่ถูกสั่งพักการศึกษา รายวิชาที่ถอนนั้นจะไม่ปรากฏสัญลักษณ์ W ในระเบียน

๒๘.๒.๒ ถ้าขอถอนเมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวันแรกแต่ยังอยู่ภายในสิบห้าวันแรกของภาคการศึกษาปกติหรือเมื่อพ้นกำหนดเจ็ดวันแรก แต่ยังอยู่ภายในสิบวันแรกของภาคการศึกษาฤดูร้อน ถือว่านิสิตถอนตัวจากการศึกษารายวิชานั้นและจะได้รับสัญลักษณ์ W ในรายวิชานั้น ทั้งนี้ ต้องมีเวลาเรียนในรายวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๒๘.๒.๓ การขอถอนเมื่อพ้นกำหนด ตามข้อ ๒๘.๒.๒ นั้น จะกระทำมิได้ เว้นแต่คณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย เห็นสมควรอนุมัติด้วยเหตุผลพิเศษ ในกรณีเช่นนี้ นิสิตจะได้รับสัญลักษณ์ W ในรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้ถอนนั้น

๒๘.๒.๔ การถอนซึ่งมิได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ตามข้อ ๒๘.๒.๓ นิสิตจะได้รับระดับ F ในรายวิชานั้นและให้นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยด้วย

๒๘.๒.๕ นิสิตจะถอนรายวิชาจนเหลือจำนวนหน่วยกิตต่ำกว่า ๔ หน่วยกิตในการศึกษาภาคปกติไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะหรือคณะกรรมการประจำวิทยาลัย”

ข้อ ๑๑ ให้ยกเลิกข้อ ๓๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๒ นิสิตต้องมีเวลาเรียนในแต่ละรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด ในภาคศึกษานั้นจะนิสิตเข้าสอบในรายวิชานั้น ยกเว้นกรณีตามข้อ ๒๕.๕

นิสิตผู้ที่มีเวลาเรียนในรายวิชาใดไม่ครบเกณฑ์กำหนดดังกล่าว และมีได้รับอนุมัติจากคณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย จะได้รับระดับ F ในรายวิชานั้นและให้นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยด้วย”

ข้อ ๑๒ ให้ยกเลิกข้อ ๖๕ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖๕ นิสิตที่จะได้รับปริญญาเกียรตินิยม จะต้องมีความสมบูรณ์เพิ่มเติม ดังนี้

๖๕.๑ เกียรติคุณอันดับหนึ่ง

๖๕.๑.๑ ต้องสอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษานั้น ๆ

๖๕.๑.๒ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๕๐

๖๕.๑.๓ ไม่เคยสอบได้ต่ำกว่า C หรือได้สัญลักษณ์ B ในรายวิชาที่ลงทะเบียนไว้ และ

๖๕.๑.๔ ไม่มีประวัติในระเบียบการศึกษาก่อนเป็นผู้เคยประพฤติผิดอย่างร้ายแรง ในระหว่างที่ศึกษา

๖๕.๒ เกียรติคุณอันดับสอง

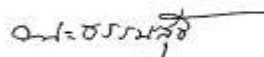
๖๕.๒.๑ ต้องสอบได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตรภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษานั้น ๆ

๖๕.๒.๒ สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า ๓.๒๕

๖๕.๒.๓ ไม่เคยสอบได้ต่ำกว่า D หรือได้สัญลักษณ์ B ในรายวิชาที่ลงทะเบียนไว้ และ

๖๕.๒.๔ ไม่มีประวัติในระเบียบการศึกษาก่อนเป็นผู้เคยประพฤติผิดอย่างร้ายแรง ในระหว่างที่ศึกษา"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

(พระธรรมสุทธิ)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี**

พ.ศ. ๒๕๔๗

๐๐๐

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในข้อ ๔, ๑๔ และ ๖๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาในระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเห็นสมควรออกระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔(๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงให้ระเบียบไว้ดังต่อไปนี้ :-

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือ ประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“การโอน” หมายถึง การโอนผลการศึกษาระดับปริญญา และหน่วยกิตของรายวิชาในระดับเดียวกันที่ได้เคยศึกษามาแล้วในมหาวิทยาลัย เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

“การเทียบโอน” หมายถึง การเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาและหน่วยกิตของรายวิชาในระดับเดียวกันที่ได้เคยศึกษามาแล้วในสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในมหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการประจำคณะ หรือวิทยาลัยในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการโอนผลการศึกษา มีดังนี้

(๑) นิสิตหลักสูตรระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ที่เคยศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสองภาคการศึกษาปกติ หรือมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่าสี่สิบหน่วยกิตในมหาวิทยาลัย และมีค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า

๒.๐๐ หรือสำเร็จการศึกษาแล้วจากมหาวิทยาลัย ต้องยื่นคำร้องขออนุมัติต่อคณะหรือวิทยาลัยที่รับโอน ภายในระยะเวลาสิบห้าวัน ก่อนวันเปิดภาคการศึกษาปกติ

ในการยื่นขอโอนเกินกว่าที่กำหนดไว้ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการ

(๒) ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาเห็นชอบการโอนของนิสิตที่ยื่นคำร้องเฉพาะรายวิชาที่มีผลการศึกษา ในหลักสูตรระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าระดับ C หรือ S หรือ ค่าระดับ ๒.๐๐ หรือเทียบเท่าให้คณะหรือวิทยาลัยที่ดำเนินการรับโอนเสร็จสิ้นแล้ว แจ้งผลการโอนให้กองทะเบียนและวัดผลทราบ ก่อนวันลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษานั้น ๆ

(๓) จำนวนรายวิชาและผลการศึกษาที่โอนได้ ให้รวมเป็นหน่วยกิตตามหลักสูตรที่ศึกษาได้ และนำไปคิดค่าระดับเฉลี่ยสะสม ยกเว้นการโอนผลการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า จากมหาวิทยาลัย

(๔) นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนในคณะหรือวิทยาลัยที่รับโอน ไม่น้อยกว่าสามภาคการศึกษาปกติ นิสิตต้องชำระค่าธรรมเนียมทั้งสองกรณีตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเทียบโอนผลการศึกษา มีดังนี้

(๑) ผู้ที่เคยศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษามากแล้ว จากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง ต้องยื่นคำร้องขออนุมัติต่อคณะหรือวิทยาลัยที่รับโอน ภายในระยะเวลาสิบห้าวัน ก่อนวันเปิดภาคการศึกษาปกติ

(๒) รายวิชาที่นำมาขอเทียบโอน ต้องมีเนื้อหาสาระครอบคลุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของรายวิชาใหม่ที่ขอเทียบโอน และจำนวนหน่วยกิตที่เทียบโอนได้ จะต้องไม่เกินสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่รับเทียบโอน

(๓) ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบในการเทียบโอนของผู้ยื่นคำร้อง เฉพาะรายวิชาที่มีผลการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าระดับ C หรือ S หรือค่าระดับ ๒.๐๐ หรือเทียบเท่า ให้คณะหรือวิทยาลัยที่ดำเนินการรับเทียบโอนเสร็จสิ้นแล้วแจ้งผลการเทียบโอนให้กองทะเบียนและวัดผลทราบก่อนวันลงทะเบียนเรียนของภาคการศึกษานั้น ๆ

(๔) จำนวนรายวิชาและผลการศึกษาที่เทียบโอนได้ ให้รวมเป็นหน่วยกิตตามหลักสูตรที่ศึกษาได้ และไม่สามารถนำไปคิดค่าระดับเฉลี่ยสะสมได้

(๕) นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนในคณะหรือวิทยาลัยที่รับเทียบโอนไม่น้อยกว่าสามภาคการศึกษาปกติ และต้องมีหน่วยกิตสะสมใหม่ไม่น้อยกว่าหกสิบหน่วยกิต

นิสิตต้องชำระค่าทำเนียมการเทียบโอนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการมาตรฐานการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดี หรือรองอธิการบดีที่อธิการบดีมอบหมายเป็นประธาน

(๒) คณบดีทุกคณะ เป็นกรรมการ

(๓) ผู้อำนวยการวิทยาลัย จำนวนสองรูป ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาวิชาการ

(๔) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสี่รูปหรือคน ซึ่งอธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาวิชาการ

(๕) ผู้อำนวยการกองวิชาการ เป็นกรรมการและเลขานุการ
 (๖) ผู้อำนวยการกองทะเบียนและวัดผล เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
 กรรมการตามข้อ (๓) และ (๔) ให้วาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกได้

ข้อ ๘ คณะกรรมการมาตรฐานการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดนโยบาย ระบบ มาตรฐาน หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา

(๒) ออกประกาศหรือคำสั่งเกี่ยวกับการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา

(๓) รับพิจารณาคำร้องและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา

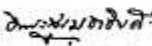
(๔) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ คณะทำงาน หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐานการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๙ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาที่ดำเนินการไปก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้มีผลสมบูรณ์ตามระเบียบฉบับนี้

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

 (พระสุเมธอภิต)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

**ระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒)**

พ.ศ. ๒๕๕๑

๐๐๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขบางส่วนของระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงให้ระเบียบไว้ดังต่อไปนี้ :-

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อ ๔ แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“การโอน” หมายถึง การโอนผลการศึกษาระดับปริญญาและหน่วยกิตของรายวิชาในระดับเดียวกันที่ได้เคยศึกษามาแล้วในมหาวิทยาลัย เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

“การเทียบโอน” หมายถึง การเทียบโอนผลการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือปริญญาและหน่วยกิตของรายวิชาในระดับเดียวกันที่ได้เคยศึกษามาแล้วในสถาบันการศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในมหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัยในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกข้อ ๖ แห่งระเบียบมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วยการโอนและการเทียบโอนผลการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการเทียบโอนผลการศึกษา มีดังนี้

(๑) ผู้ที่เคยศึกษาหลักสูตรระดับอนุปริญญา หรือระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า หรือ

สำเร็จการศึกษามาแล้ว จากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง ต้องยื่นคำร้องขออนุมัติต่อคณะหรือวิทยาลัยที่รับโอน ภายในระยะเวลาสิบห้าวัน นับแต่วันเปิดภาคการศึกษาปกติแรกที่เข้าศึกษา

(๒) รายวิชาที่นำมาขอเทียบโอน ต้องมีเนื้อหาสาระครอบคลุมไม่น้อยกว่าสามในสี่ของรายวิชาใหม่ที่ขอเทียบโอน และจำนวนหน่วยกิตที่เทียบโอนได้ จะต้องไม่เกินสามในสี่ของจำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่รับเทียบโอน

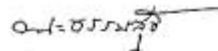
(๓) ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบในการเทียบโอนของผู้ยื่นคำร้อง เฉพาะรายวิชาที่มีผลการศึกษาในหลักสูตรระดับอนุปริญญา หรือระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าระดับ C หรือ S หรือค่าระดับ ๒.๐๐ หรือเทียบเท่า ให้คณะหรือวิทยาลัยที่ดำเนินการรับเทียบโอนเสร็จแล้วแล้วแจ้งผลการเทียบโอนให้กองทะเบียนและวัดผลทราบ ภายในระยะเวลาสามสิบวัน นับแต่วันเปิดภาคการศึกษาปกติแรกที่เข้าศึกษา

(๔) จำนวนรายวิชาและผลการศึกษาที่เทียบโอน ให้รวมเป็นหน่วยกิตตามหลักสูตรที่ศึกษาได้ และไม่สามารถนำไปติดค่าระดับเฉลี่ยสะสมได้

(๕) นิสิตต้องลงทะเบียนเรียนในคณะหรือวิทยาลัยที่รับเทียบโอนไม่น้อยกว่าสามภาคการศึกษาปกติ และต้องมีหน่วยกิตสะสมใหม่ไม่น้อยกว่าหกสิบหน่วยกิต

นิสิตต้องชำระค่าธรรมเนียมการเทียบโอนตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง หลักเกณฑ์การโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา
พุทธศักราช ๒๕๕๑

๐๐๐

เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วย
ความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๑ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑
จึงออกประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง หลักเกณฑ์การโอนและการเทียบโอนผลการศึกษา
พุทธศักราช ๒๕๕๑ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การโอนการศึกษา

๑) วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โอนผลการศึกษาในหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต ๑๕๐ หน่วยกิต ได้จำนวน ๘๐ หน่วยกิต
คือ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๓๐ หน่วยกิต และวิชาแกนพระพุทธศาสนา จำนวน ๕๐ หน่วยกิต

๒) วุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โอนผลการศึกษาในหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต ๑๔๐ หน่วยกิต ได้จำนวน ๖๐ หน่วยกิต
คือ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๓๐ หน่วยกิต และวิชาแกนพระพุทธศาสนา จำนวน ๓๐ หน่วยกิต

ข้อ ๒ การเทียบโอนผลการศึกษา

๑) วุฒิการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าจากสถาบันการศึกษาในประเทศไทย เทียบโอน
ผลการศึกษาในหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิตได้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๓๐ หน่วยกิต

๒) วุฒิการศึกษาปริญญาตรี ๔ ประโยค บาลีศึกษา ๔ ประโยค และอภิธรรมบัณฑิต เทียบโอน
ผลการศึกษาในหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต ๑๕๐ หน่วยกิต ได้จำนวน ๘๐ หน่วยกิต คือ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป
จำนวน ๓๐ หน่วยกิต และวิชาแกนพระพุทธศาสนา จำนวน ๕๐ หน่วยกิต

๓) อนุมัติการศึกษาเปรียญธรรม ๙ ประโยค บาลีศึกษา ๙ ประโยค และอภิธรรมบัณฑิต เทียบโอน ผลการศึกษาในหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต ๑๕๐ หน่วยกิต ได้จำนวน ๖๐ หน่วยกิต คือ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๓๐ หน่วยกิต และวิชาแกนพระพุทธศาสนา จำนวน ๓๐ หน่วยกิต

๔) อนุมัติการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่จัดการศึกษาด้าน พระพุทธศาสนา ที่มหาวิทยาลัยรับรอง เทียบโอนผลการศึกษาในหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต ได้ จำนวน ๖๐ หน่วยกิต คือ หมวดวิชาศึกษาทั่วไปจำนวน ๓๐ หน่วยกิต และวิชาแกน พระพุทธศาสนา จำนวน ๓๐ หน่วยกิต

๕) อนุมัติการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยรับรอง เทียบโอน ผลการศึกษาในหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิตได้ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน ๓๐ หน่วยกิต

ข้อ ๓ การโอนและการเทียบโอนใด ๆ ที่ได้ดำเนินการมาแล้วก่อนที่จะออกประกาศนี้ให้ เป็นไปตามที่คณะกรรมการประจำคณะหรือวิทยาลัยได้มีมติไว้

ทั้งนี้ ตั้งแต่ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

(พระธรรมโกศาจารย์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการปฏิบัติศาสนกิจ พ.ศ. ๒๕๕๖

๐๐๐

เพื่อให้การปฏิบัติศาสนกิจของนิสิตเป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการปฏิบัติศาสนกิจ พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการปฏิบัติศาสนกิจของผู้สำเร็จการศึกษา
หลักสูตรชั้นปริญญาตรี พุทธศักราช ๒๕๒๒

(๒) ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ที่ ๒/๒๕๓๒
เรื่อง การปฏิบัติงานของพระบัณฑิต

ข้อ ๔ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการปฏิบัติศาสนกิจ

“นิสิตปฏิบัติศาสนกิจ” หมายความว่า พระภิกษุหรือสามเณรผู้ศึกษาครบตามหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิตและกำลังปฏิบัติศาสนกิจ

“ศาสนกิจ” หมายความว่า การสนองงานในกิจการคณะสงฆ์และงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๒

คณะกรรมการปฏิบัติศาสนกิจ

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการปฏิบัติศาสนกิจคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี หรือรองอธิการบดีหรืออธิการบดีมอบหมาย
- (๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ คณบดี
- (๓) กรรมการผู้แทนสภาวิชาการ จำนวน ๓ รูป/คน ซึ่งสภาวิชาการคัดเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีและหรือผู้อำนวยการ
- (๔) กรรมการผู้แทนสภาวิชาการประเภทคณาจารย์ประจำคณะ จำนวน ๔ คน ซึ่งสภาวิชาการคัดเลือกตามสัดส่วนของแต่ละคณะ
- (๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๓ รูป/คน ซึ่งสภาวิชาการแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี
- (๖) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต

ให้ประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเลือกกรรมการที่เป็นพระภิกษุรูปหนึ่งเป็นรองประธานกรรมการ

ประธานกรรมการอาจแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติศาสนกิจและหัวหน้าฝ่ายส่งเสริมกิจการนิสิตเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๘ คณะกรรมการตามข้อ ๗ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระในการดำรงตำแหน่ง ๒ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว คณะกรรมการตามข้อ ๗ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) มรณภาพหรือตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการประเภทนั้น ๆ

กรณีที่มีการตาม ข้อ ๗ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

ข้อ ๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย ลักษณะการปฏิบัติศาสนกิจที่พึงประสงค์ แผนงานหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติศาสนกิจ
- (๒) วางระบบการนิเทศ ติดตาม ส่งเสริม และสนับสนุนการปฏิบัติศาสนกิจ ทั้งด้านวิชาการและทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติศาสนกิจ
- (๓) ควบคุม ดูแลและนำผลการปฏิบัติศาสนกิจไปใช้ตามนโยบาย แผนงานและวัตถุประสงค์
- (๔) เรียกนิสิตและผู้เกี่ยวข้องมาชี้แจงต่อคณะกรรมการและเสนอข้อมูลการลงโทษแก่นิสิตผู้ละเมิดข้อบังคับ
- (๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัย

หมวด ๓ การปฏิบัติศาสนกิจ

ข้อ ๑๐ การปฏิบัติศาสนกิจมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- (๑) เพื่อเผยแผ่พระพุทธศาสนา
- (๒) เพื่อการสนองงานในกิจการคณะสงฆ์
- (๓) เพื่อพัฒนานิสิตให้มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์
- (๔) เพื่อลงเคราะห์ประชาชน
- (๕) เพื่อสนองนโยบายและงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๑ คุณสมบัติของนิสิตผู้ปฏิบัติศาสนกิจ

(๑) สอบได้หน่วยกิตสะสมครบตามหลักสูตรที่เข้าศึกษาภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ เท่า ของเวลาการศึกษาตามหลักสูตรและมีค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐ และต้องมีหนังสือรับรองจากกองทะเบียนและวัดผล

(๒) ต้องผ่านการฝึกภาคปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐานครบตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ ระยะเวลาการปฏิบัติศาสนกิจ นิสิตต้องปฏิบัติศาสนกิจในเพศบรรพชิตเป็นเวลา ๒ ภาคการศึกษา ยกเว้นนิสิตชาวต่างประเทศไม่ต้องปฏิบัติศาสนกิจ

ข้อ ๑๓ สถานที่ปฏิบัติศาสนกิจ

(๑) นิสิตปฏิบัติศาสนกิจที่เป็นพระสังฆาธิการให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขออนุมัติจากมหาวิทยาลัย

(๒) นิสิตจะปฏิบัติศาสนกิจสถานที่ใด ให้เจ้าอาวาสหรือเจ้าสำนักที่นิสิตจะไปพักอาศัยอยู่ปฏิบัติศาสนกิจ ทำหนังสือขอตัวต่อมหาวิทยาลัย

(๓) ในกรณีที่ไม่ปฏิบัติศาสนกิจนอกวัดที่สังกัดจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าอาวาส หรือเจ้าสำนักที่นิสิตสังกัดเป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๑๔ นิสิตปฏิบัติศาสนกิจจะต้องดำเนินการยื่นคำร้องขอปฏิบัติศาสนกิจต่อมหาวิทยาลัย เพื่อให้ คณะกรรมการอนุมัติ ภายในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ของปีศึกษาครบตามหลักสูตร หากพ้นกำหนดถือว่าไม่ปฏิบัติศาสนกิจ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นและได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการ

ข้อ ๑๕ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งบุคลากรของมหาวิทยาลัย หรือบุคคลที่มหาวิทยาลัยเห็นสมควร เป็นที่ปรึกษานิสิตปฏิบัติศาสนกิจแต่ละรูป

ข้อ ๑๖ นิสิตปฏิบัติศาสนกิจ จะต้องเข้ารับการปฐมนิเทศที่มหาวิทยาลัยกำหนด ถ้าไม่เข้ารับการการปฐมนิเทศถือว่าไม่ปฏิบัติศาสนกิจ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นและได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการ

ข้อ ๑๗ ในระหว่างที่ปฏิบัติศาสนกิจ หากจำเป็นต้องย้ายสถานที่ปฏิบัติศาสนกิจ ให้เจ้าอาวาส หรือเจ้าสำนัก ที่นิสิตจะย้ายไปปฏิบัติศาสนกิจ สถานที่ใหม่ ทำหนังสือถึงเจ้าอาวาส หรือเจ้าสำนักที่นิสิตปฏิบัติศาสนกิจอยู่เดิมเพื่อขอตัวนิสิต เมื่อได้รับอนุญาตแล้ว ให้นิสิตทำหนังสือขออนุมัติต่อคณะกรรมการ

ข้อ ๑๘ นิสิตปฏิบัติศาสนกิจต้องรายงานการปฏิบัติศาสนกิจต่อมหาวิทยาลัยอย่างน้อยภาคการศึกษาละ ๑ ครั้ง ตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๑๙ นิสิตปฏิบัติงานต้องปฏิบัติตนให้เหมาะสมไม่ว่าความเสื่อมเสียมาให้แก่พระพุทธศาสนาและมหาวิทยาลัย

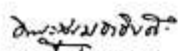
ข้อ ๒๐ นิสิตปฏิบัติงานต้องไม่ละทิ้งหน้าที่และต้องไม่รายงานการปฏิบัติงานอีกอันเป็นเท็จ

หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๑ นิสิตปฏิบัติงานจะผิดข้อบังคับ มีโทษดังนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) ไม่ได้รับหนังสือรับรองผลการศึกษาและระงับการให้ปริญญา ตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป
- (๔) ให้พ้นสภาพนิสิต

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการปฏิบัติงานบริการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๐๐๐

เพื่อให้การปฏิบัติงานบริการสังคมของนิสิตคณาจารย์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับการปฏิบัติงานของนิสิตที่เป็นพระภิกษุและสามเณร และบรรลุล่วงวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๔๖ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ว่าด้วยการปฏิบัติงานบริการสังคม พ.ศ. ๒๕๔๖"

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมการปฏิบัติงานบริการสังคม

"นิสิตปฏิบัติงานบริการสังคม" หมายความว่า นิสิตคณาจารย์ที่กำลังศึกษาตามหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิตของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย และกำลังปฏิบัติงานบริการสังคม

"การปฏิบัติงานบริการสังคม" หมายความว่า การปฏิบัติงานด้วยการให้บริการแก่สังคมตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

หมวด ๒

คณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมการปฏิบัติงานบริการสังคม

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการ ได้แก่ อธิการบดี หรือรองอธิการบดี ที่อธิการบดีมอบหมาย
- (๒) กรรมการโดยตำแหน่งได้แก่คณบดี
- (๓) กรรมการผู้แทนสภาวิชาการจำนวน ๓ รูป ซึ่งสภาวิชาการคัดเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีหรือผู้อำนวยการ

(๔) กรรมการผู้แทนสภาวิชาการประเภทคณาจารย์ประจำคณะ จำนวน ๓ คน ซึ่งสภาวิชาการคัดเลือกตามสัดส่วนของแต่ละคณะ

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๔ รูปหรือคน ซึ่งสภาวิชาการแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดี

- (๖) กรรมการและเลขานุการ ได้แก่ ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต

ให้ประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเลือกกรรมการที่เป็นพระภิกษุหนึ่งรูปเป็นรองประธานกรรมการ

ประธานกรรมการอาจแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายปฏิบัติการศาสนกิจและหัวหน้าฝ่ายส่งเสริมกิจการนิสิตเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ข้อ ๖ คณะกรรมการตามข้อ ๕ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระในการดำรงตำแหน่ง ๒ ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้

นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว คณะกรรมการตามข้อ ๕ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) มรณภาพหรือตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) พ้นสภาพตามวาระ

กรณีที่กรรมการตามข้อ ๕ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและได้มีการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่าที่วาระที่เหลือของผู้ซึ่งตนแทน

ข้อ ๗ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย ลักษณะ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานบริการสังคม กรอบแนวทางและแผนงานการปฏิบัติงานบริการสังคม
- (๒) วางระบบการนิเทศ ติดตาม ส่งเสริม และสนับสนุนการปฏิบัติงานบริการสังคม ทั้งด้านวิชาการ และทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานบริการสังคม
- (๓) ควบคุม ดูแล และนำผลการปฏิบัติงานบริการสังคม ไปใช้ตามนโยบาย แผนงานและวัตถุประสงค์
- (๔) เรียกนิสิตและผู้เกี่ยวข้องมาชี้แจงต่อคณะกรรมการ และเสนอข้อมูล การลงโทษแก่นิสิตผู้ละเมิดข้อบังคับ

- (๕) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลเพื่อทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัย

หมวด ๓

การปฏิบัติงานบริการสังคม

ข้อ ๘ การปฏิบัติงานบริการสังคม มีวัตถุประสงค์ดังนี้

- (๑) เพื่อพัฒนานิสิตให้มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์
- (๒) เพื่อสนองงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย
- (๓) เพื่อสนองนโยบายของรัฐและคณะสงฆ์
- (๔) เพื่อลงเคราะห์ประชาชน

ข้อ ๙ คุณสมบัติของนิสิตที่จะปฏิบัติงานบริการสังคม

- (๑) นิสิตที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ ๓ ขึ้นไป
- (๒) ผลการศึกษามีค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๐๐

ข้อ ๑๐ นิสิตต้องปฏิบัติงานบริการสังคม เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ชั่วโมง ยกเว้นนิสิตชาวต่างประเทศ ไม่ต้องปฏิบัติงานบริการสังคม

ข้อ ๑๑ นิสิตที่จะปฏิบัติงานบริการสังคม ณ สถานที่ใด ต้องยื่นคำร้องการบริการสังคมตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๒ นิสิตที่จะปฏิบัติงานบริการสังคมต้องเข้ารับการปฐมนิเทศตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๓ ในระหว่างปฏิบัติงานบริการสังคม หากจำเป็นต้องย้ายสถานที่ปฏิบัติงานบริการสังคม จะต้องดำเนินการขออนุมัติตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๔ การรายงานผลการปฏิบัติงานบริการสังคม

(๑) นิสิตต้องรายงานผลการปฏิบัติงานบริการสังคม ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา โดยสม่ำเสมอ ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๒) เมื่อปฏิบัติงานบริการสังคมครบ ๒๐๐ ชั่วโมง ต้องรายงานผลการปฏิบัติงานบริการสังคมตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๑๕ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณาจารย์ประจำเป็นอาจารย์ที่ปรึกษานิสิตปฏิบัติงานบริการสังคมแต่ละคน

หมวด ๔ บทกำหนดโทษ

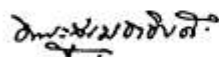
ข้อ ๑๖ มหาวิทยาลัยจะไม่อนุมัติปริญญา เป็นเวลา ๒ ปี แก่นิสิตผู้ละเมิดข้อบังคับต่อไปนี้

- (๑) ไม่ปฏิบัติงานบริการสังคม
- (๒) ละทิ้งการปฏิบัติงานบริการสังคม
- (๓) ไม่รายงานผล หรือรายงานผลอันเป็นเท็จ

ข้อ ๑๗ นิสิตปฏิบัติงานบริการสังคม หากปฏิบัติตนไม่เหมาะสมอันอาจนำมาซึ่งความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย เมื่อคณะกรรมการสอบสวนแล้วมีความผิด จะถูกพิจารณาลงโทษตามควรแก่กรณีดังนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน
- (๒) ภาคทัณฑ์
- (๓) ระงับการให้ปริญญา ตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป
- (๔) ให้พ้นสภาพนิสิต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

(พระสุเมธาธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง ปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดชื่อปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นการเพิ่มเติม เพื่อให้สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา พ.ศ. ๒๕๔๙ และประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) และมาตรา ๕๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงออกประกาศกำหนดชื่อปริญญา ในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กำหนดชื่อปริญญาในสาขาวิชา อักษรย่อ เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดังนี้

(๑) สาขาวิชาบริหารรัฐกิจหรือรัฐประศาสนศาสตร์ มีปริญญาสามชั้น คือ

(ก) เอก ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “ปร.ด.” หรือ “รัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “รป.ด.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Doctor of Philosophy” ใช้อักษรย่อ “Ph.D.” หรือ “Doctor of Public Administration” ใช้อักษรย่อ “D.P.A.”

(ข) โท ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “ร.ป.ม.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Master of Public Administration” ใช้อักษรย่อ “M.P.A.”

(ค) ดริ ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “ร.ป.บ.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Bachelor of Public Administration” ใช้อักษรย่อ “B.P.A.”

(๒) สาขาวิชารัฐศาสตร์ มีปริญญาสามชั้น คือ

(ก) เอก ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “ปร.ด.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Doctor of Philosophy” ใช้อักษรย่อ “Ph.D.”

(ข) โท ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “รัฐศาสตรมหาบัณฑิต” ใช้อักษรย่อ “ร.ม.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Master of Political Science” ใช้อักษรย่อ “M.Pol.Sc.”

(ค) ตรี ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “รัฐศาสตรบัณฑิต” ใช้ตัวย่อ “ร.บ.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Bachelor of Political Science” ใช้ตัวย่อ B.PoL.Sc.”

(๓) สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มีปริญญาสามชั้น คือ

(ก) เอก ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต” ใช้ตัวย่อ “ปร.ด.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Doctor of Philosophy” ใช้ตัวย่อ “Ph.D.”

(ข) โท ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต” ใช้ตัวย่อ “ศ.ม.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Master of Economics” ใช้ตัวย่อ “M.Econ.”

(ค) ตรี ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “เศรษฐศาสตรบัณฑิต” ใช้ตัวย่อ “ศ.บ.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Bachelor of Economics” ใช้ตัวย่อ “B.Econ.”

(๔) สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มีปริญญาสามชั้น คือ

(ก) เอก ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต” ใช้ตัวย่อ “ปร.ด.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Doctor of Philosophy” ใช้ตัวย่อ “Ph.D.”

(ข) โท ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต” ใช้ตัวย่อ “สส.ม.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Master of Social Work” ใช้ตัวย่อ “M.S.W.”

(ค) ตรี ชื่อภาษาไทยเรียกว่า “สังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต” ใช้ตัวย่อ “สส.บ.” และชื่อภาษาอังกฤษเรียกว่า “Bachelor of Social Work” ใช้ตัวย่อ “B.S.W.”

ข้อ ๒ การกำหนดชื่อปริญญาในสาขาวิชา และตัวย่อสำหรับสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่ใช้อยู่ก่อนประกาศฉบับนี้ใช้บังคับ ให้การกำหนดชื่อปริญญาและตัวย่อดังกล่าวเป็นไปตามประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง ปริญญาในสาขาวิชา และตัวย่อสำหรับสาขาวิชา พ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

พระธรรมสุธี

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง อนุมัติเปิดสอนหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙) ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

เพื่อให้การบริหารงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๖) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ และมติสภามหาวิทยาลัย ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ วันพุธที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงออกประกาศไว้ต่อไปนี้

“มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติเปิดสอนหลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙) ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(พระธรรมสุธี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คำสั่งมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ที่ ๙๔๑ / ๒๕๕๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เพื่อให้การดำเนินงานในการบริหารจัดการและพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง พุทธศักราช ๒๕๕๕) ให้สอดคล้องตามประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง ปริญญาในสาขาวิชาและอักษรย่อสำหรับสาขาวิชา (ฉบับที่ ๒) เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๗ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงแต่งตั้งผู้มีรายนามต่อไปนี้ เป็นคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประกอบด้วย

๑. พระครูปริมาณบุรุษ รัตนาภรณ์	ประธานกรรมการ
๒. ดร.ธนัส เตชะเสน	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๓. ดร.สิริวิทย์ บ่อจันทิก	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
๔. ผศ.พลวัฒน์ ชุมสุข	กรรมการ
๕. พระคมสัน จิตเมธโส	กรรมการ
๖. นาย เดช ชูจันออด	กรรมการ
๗. ผศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น	กรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

๒. จัดทำรายละเอียดของหลักสูตร มคอ.๒ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ ให้ตรงตามมาตรฐานที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(พระพรหมบัณฑิต)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ภาคผนวก ง
ประวัติและผลงานอาจารย์

ประวัติอาจารย์ประจำหลักสูตร
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙) คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระครูปริมาณุรักษ์ (ประสิทธิ์ ฐรลิตฺโต),รศ.ดร.

ส่วนที่ ๑ ตำแหน่ง

ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์

สังกัด คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒ ประสบการณ์การสอน ๓ ปีย้อนหลัง

รายวิชา	มหาวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์จุลภาคเบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์จุลภาค	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์มหภาค	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยรายรับ-รายจ่ายของรัฐ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓ ผลงานทางวิชาการ(พ.ศ. ๒๕๕๕-ปัจจุบัน)

งานวิจัย

พระครูปริมาณุรักษ์, รศ.ดร. (๒๕๕๘). “สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตำบลลำไทร อำเภอน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”.

สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ผศ.พลวัฒน์ ชุมสุข, พระครูปริมาณุรักษ์,รศ.ดร., พระคมสัน จิตเมธโส, ผศ.ดร. ภัทรพล ใจเย็น, นายเดช ชูจันทร์. (๒๕๕๘). “เศรษฐศาสตร์วัฒนธรรม : การวิเคราะห์นโยบาย ความคุ้มค่า และผลกระทบของนโยบายด้านพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมในสังคมไทย Cultural Economics : An analysis, Policy, Worthy and Effect of Buddhism and Cultural Policy in Thai Society”. (ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยโดยคณะกรรมการอุดมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ สกอ.)

พระครูปริมาณุรักษ์, รศ.ดร. (๒๕๕๖). “การดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐศาสตร์แนวพุทธของประชาชนอำเภอสามปราชญ์ จังหวัดนครปฐม”. สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

หนังสือ/ตำรา

พระครูปริมาณรักรักษ์, รศ.ดร. (๒๕๕๙). **เศรษฐศาสตร์ระหว่างประเทศ**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, ๒๓๙ หน้า.

พระครูปริมาณรักรักษ์, รศ.ดร. (๒๕๕๘). **เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, ๑๔๐ หน้า.

พระครูปริมาณรักรักษ์, รศ.ดร. (๒๕๕๗). **เศรษฐศาสตร์มหภาค**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, ๔๒๔ หน้า.

พระครูปริมาณรักรักษ์, รศ.ดร. (๒๕๕๖). **เศรษฐศาสตร์จุลภาค**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย, ๔๕๓ หน้า.

บทความทางวิชาการ

พระครูปริมาณรักรักษ์, รศ.ดร. (๒๕๕๗). “การเติบโตของเศรษฐกิจ” **สารนิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต**. ประจำปี ๒๕๕๗ (พฤษภาคม ๒๕๕๗) : ๓๖๗.

พระครูปริมาณรักรักษ์, รศ.ดร. (๒๕๕๖). “การหมุนเวียนของเงินดอลลาร์ สรอ. นอกสหรัฐอเมริกา” **พุทธจักร**. ปีที่ ๖๗ ฉบับที่ ๑๐ (ตุลาคม ๒๕๕๖) : ๑๑๙.

ประวัติอาจารย์ประจำหลักสูตร
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙) คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระคมสัน จิตเมธโส

ส่วนที่ ๑ ตำแหน่ง

ตำแหน่ง อาจารย์

สังกัด คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒ ประสบการณ์การสอน ๓ ปีย้อนหลัง

รายวิชา	มหาวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์มหภาค	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์การพัฒนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ประวัติแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐกิจประเทศไทย	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ธรรมนิเทศ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
อาเซียนศึกษา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สัมมนาเศรษฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ระเบียบวิธีวิจัยทางเศรษฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓ ผลงานทางวิชาการ (พ.ศ. ๒๕๕๕-ปัจจุบัน)

งานวิจัย

ผศ.พลวัฒน์ ชุมสุข, พระครูปริมาณุรักษ์,รศ.ดร., พระคมสัน จิตเมธโส, ผศ.ดร. ภัทรพล ใจเย็น, นายเดช ชูจันทร์. (๒๕๕๘). “เศรษฐศาสตร์วัฒนธรรม : การวิเคราะห์นโยบาย ความคุ้มค่า และผลกระทบของนโยบายด้านพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมในสังคมไทย Cultural Economics : An analysis, Policy, Worthy and Effect of Buddhism and Cultural Policy in Thai Society”. (ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยโดยคณะกรรมการอุดมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ แห่งชาติ สกอ.)

พระคมสัน จิตเมธโส, เดช ชูจันทร์ และปิยวรรณ หอมจันทร์. (๒๕๕๗). “หลักพุทธธรรมในการส่งเสริมพฤติกรรมบริโภคอาหารของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร” : สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

หนังสือ/ตำรา

พระคมสัน จิตเมธโส, (๒๕๕๙). **เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๒๓ หน้า.

ผศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น, อาจารย์เดช ชูจันทร์, พระคมสัน จิตเมธโส. (๒๕๕๗). **เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๑๕๓ หน้า.

บทความทางวิชาการ

พระคมสัน จิตเมธโส. (๒๕๕๘). “หลักพุทธธรรมในการส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร” **วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์**. ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๘) : ๒๘๘.

ประวัติอาจารย์ประจำหลักสูตร
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙) คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น

ส่วนที่ ๑ ตำแหน่ง

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์

สังกัด คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒ ประสบการณ์การสอน ๓ ปีย้อนหลัง

รายวิชา	มหาวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์มหภาค	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ประวัติแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์การเงินการธนาคาร	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ภาษาอังกฤษสำหรับนักเศรษฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ภาษาอังกฤษเบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
การฟังและการพูดภาษาอังกฤษระดับสูง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
การใช้ภาษาอังกฤษในที่ชุมชน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์การจัดการ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓ ผลงานทางวิชาการ (พ.ศ.๒๕๕๕-ปัจจุบัน)

งานวิจัย

ผศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น. (๒๕๕๘). “การลดต้นทุนการปลูกข้าวเชิงพุทธวัฒนธรรมในจังหวัดราชบุรี” .

สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ผศ.พลวัฒน์ ชุมสุข, พระครูปริมาณุรักษ์, รศ.ดร., พระคมสัน จิตเมธโส, ผศ.ดร. ภัทรพล ใจเย็น, นายเดช ชูจันทร์. (๒๕๕๘). “เศรษฐศาสตร์วัฒนธรรม : การวิเคราะห์นโยบาย ความคุ้มค่า และผลกระทบของนโยบายด้านพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมในสังคมไทย Cultural Economics : An analysis, Policy, Worthy and Effect of Buddhism and Cultural Policy in Thai Society”. (ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยโดยคณะกรรมการอุดมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ สกอ.)

ผศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น. (๒๕๕๕). “ความรู้และความเชื่อของนิสิต มจร ด้านเศรษฐกิจพอเพียง” .

สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

หนังสือ/ตำรา

ผศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น, อาจารย์เดช ชูจันทร์, พระคมสัน จิตเมธโส. (๒๕๕๗). **เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , ๑๕๓ หน้า.

ผศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น (๒๕๕๖). **เศรษฐศาสตร์สุขภาพและการบริหารจัดการทรัพยากร**

สำหรับผู้บริหารโรงพยาบาล.ปากเกร็ด นนทบุรี : โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, ๔๑๗ หน้า.

ผศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น. (๒๕๕๕). **เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร : จริยสุนิทวงศ์การพิมพ์, ๒๕๕๙ หน้า.

ผศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น. (๒๕๕๕). **เศรษฐศาสตร์มหภาค**. กรุงเทพมหานคร : จริยสุนิทวงศ์การพิมพ์, ๓๓๙ หน้า.

บทความทางวิชาการ

ผศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น. (๒๕๕๘). “การลดต้นทุนการปลูกข้าวเชิงพุทธวัฒนธรรมในจังหวัดราชบุรี”.

วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์. ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๕๘) : ๓๑๙.

ผศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น. (๒๕๕๖). “ฝ่าทางตันโลกทุนนิยมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน”. **หนังสือ ๓๐ ปี คณะ**

สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๑ (มิถุนายน ๒๕๕๖) : ๒๒๘.

ผศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น. (๒๕๕๕). “ความรู้และความเชื่อของนิสิต มจร ด้านเศรษฐกิจพอเพียง”.

วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์. ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๕๕) : ๑๘๙.

ประวัติอาจารย์ประจำหลักสูตร
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙) คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผศ.พลวัฒน์ ชุมสุข

ส่วนที่ ๑ ตำแหน่ง

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สังกัด คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒ ประสบการณ์การสอน จำนวน ๓ ปีย้อนหลัง

รายวิชา	มหาวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์มหภาคเบื้องต้น	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์มหภาค	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์การเกษตรและสหกรณ์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์ทรัพยากร	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์ว่าด้วยทรัพยากรมนุษย์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์การพัฒนาชนบท	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓ ผลงานทางวิชาการ(พ.ศ.๒๕๕๕-ปัจจุบัน)

งานวิจัย

ผศ.พลวัฒน์ ชุมสุข, พระครูปริมาณุรักษ์,รศ.ดร., พระคมสัน จิตเมธโส, ผศ.ดร. ภัทรพล ใจเย็น, นายเดช ชูจันอิต. (๒๕๕๘). “เศรษฐศาสตร์วัฒนธรรม : การวิเคราะห์นโยบาย ความคุ้มค่า และผลกระทบของนโยบายด้านพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมในสังคมไทย Cultural Economics : An analysis, Policy, Worthy and Effect of Buddhism and Cultural Policy in Thai Society”. (ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยโดยคณะกรรมการอุดมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ สกอ.)

ผศ.พลวัฒน์ ชุมสุข (๒๕๕๗). “รูปแบบการดำเนินวิถีชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงของคนชาวอีสาน” สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

หนังสือ/ตำรา

ผศ.พลวัฒน์ ชุมสุข (๒๕๕๗). เศรษฐศาสตร์จุลภาค. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๗๗ หน้า.

บทความทางวิชาการ

ผศ.พลวัฒน์ ชุมสุข (๒๕๕๘). “เศรษฐศาสตร์เชิงพุทธว่าด้วยปัจจัยการผลิต การบริโภค”. วารสาร

บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์. ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๕๘) : ๒๘๙.

ผศ.พลวัฒน์ ชุมสุข (๒๕๕๘). “เศรษฐศาสตร์การผลิตแนวพุทธ”. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์.

ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๕๘) : ๓๑๙.

ผศ.พลวัฒน์ ชุมสุข (๒๕๕๗). “เศรษฐศาสตร์เชิงพุทธ หลักการสร้างฐานะเพื่อความสุขในปัจจุบันและภาย
ภาคหน้า”. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์. ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม ๒๕๕๗) :

๒๙๙.

ผศ.พลวัฒน์ ชุมสุข (๒๕๕๗). “เศรษฐศาสตร์การบริโภคแนวพุทธ”. วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์.

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๕๗) : ๓๐๙.

ประวัติอาจารย์ประจำหลักสูตร
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๙) คณะสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผศ. เดช ชูจันออด

ส่วนที่ ๑ ตำแหน่ง

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์

สังกัด คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒ ประสบการณ์ทำงาน ๓ ปีย้อนหลัง

รายวิชา	มหาวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ระเบียบวิธีวิจัยทางเศรษฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พระพุทธศาสนากับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
การบริหารจัดการงบประมาณ	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เศรษฐศาสตร์การเงินการธนาคาร	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
การศึกษาอิสระทางด้านเศรษฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สัมมนาทางด้านเศรษฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
การจัดการการเงินและทรัพย์สินทางพระพุทธศาสนา	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ส่วนที่ ๓ ผลงานทางวิชาการ (พ.ศ. ๒๕๕๕-ปัจจุบัน)

งานวิจัย

ผศ.พลวัฒน์ ชุมสุข, พระครูปริมาณุรักษ์,รศ.ดร., พระคมสัน จิตเมธโส, ผศ.ดร. ภัทรพล ใจเย็น, นายเดช ชูจันออด. (2558). “เศรษฐศาสตร์วัฒนธรรม : การวิเคราะห์นโยบาย ความคุ้มค่า และผลกระทบของนโยบายด้านพระพุทธศาสนาและวัฒนธรรมในสังคมไทย Cultural Economics : An analysis, Policy, Worthy and Effect of Buddhism and Cultural Policy in Thai Society” . (ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยโดยคณะกรรมการอุดมศึกษาแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ สกอ.)

พระคมสัน จิตเมธโส, เดช ชูจันออด และปิยวรรณ หอมจันทร์. (๒๕๕๗). “หลักพุทธธรรมในการส่งเสริมพฤติกรรมบริโภคอาหารของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร”. สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

หนังสือ/ตำรา

เดช ชูจันออด (๒๕๕๘). เศรษฐศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : บริษัท อับปรินต์ติ้ง จำกัด, ๓๔๗ หน้า.

ผศ.ดร.ภัทรพล ใจเย็น, อาจารย์เดช ชูจันอัด, พระคมสัน จิตเมธโส. (๒๕๕๗). **เศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย , ๑๕๓ หน้า.

บทความทางวิชาการ

เดช ชูจันอัด . “หลักพุทธธรรมในการส่งเสริมพฤติกรรมการบริโภคอาหารของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร”. **วารสารบัณฑิตศึกษาปริทรรศน์**. ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม-สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘) : ๒๘๘

เอกสารประกอบการสอน

เดช ชูจันอัด. (๒๕๕๘). **ระเบียบวิธีวิจัยทางด้านเศรษฐศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ฮับพรีนติ้ง จำกัด, ๒๖๓ หน้า.